

Den Europæiske Unions Tidende

L 210

49. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

31. juli 2006

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999	1
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1784/1999	12
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorialt samarbejde (EGTS)	19
	★	Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999	25
	★	Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 om oprettelse af Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1164/94	79
	★	Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (Ipa)	82

Pris: 18 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1080/2006

af 5. juli 2006

om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 162, stk. 1, og artikel 299, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge traktatens artikel 160 skal Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet. EFRU bidrager således til at mindske forskellen mellem de forskellige regioners udviklingsniveau og afstanden til de mindst begunstigede regioner, herunder landdistrikter og byer, industriområder i tilbagegang, samt områder med geografiske eller naturbetingede handicap såsom øer, bjergområder, tyndt befolkede områder og grænseregioner.

(2) De fælles bestemmelser for strukturfondene og Samhørighedsfonden er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽⁴⁾. Der bør fastsættes særlige bestemmelser for, hvilken type aktiviteter der kan finansieres af EFRU under de mål, der er anført i forordningen.

(3) EFRU bør yde støtte inden for rammerne af en overordnet strategi for samhørighedspolitik, som sikrer, at støtten i højere grad koncentrerer om Fællesskabets prioriteter.

(4) Med få undtagelser, for hvilke det er nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser, afgøres det på nationalt plan, hvilke udgifter der er støtteberettigede, jf. forordning (EF) nr. 1083/2006. Der bør derfor fastsættes særlige bestemmelser, hvad angår undtagelserne i relation til EFRU.

(5) Inden for rammerne af et integreret byudviklingsinitiativ skønnes det nødvendigt at støtte begrænsede foranstaltninger med henblik på at renovere boligmassen i områder, der er præget eller truet af fysisk forfald og social udstødelse i de nye medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere.

(6) Det er nødvendigt at fastslå, at EFRU's bidrag til boligudgifter bør have til formål at stille kvalitetsboliger til rådighed for lavindkomstgrupper, herunder den del af boligmassen, som for nylig er blevet privatiseret, samt at skaffe boliger til sårbare sociale grupper.

(7) Det afgørende for, om foranstaltninger, der får støtte fra EFRU, gennemføres effektivt, er, at de pågældende territoriale og samfundsøkonomiske parter, navnlig de regionale og lokale myndigheder, samt ethvert andet relevant organ på de forskellige stadier af gennemførelsen af de operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU, har en sund forvaltning og et godt partnerskab.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 14.10.2005, s. 91.

⁽²⁾ EUT C 231 af 20.9.2005, s. 19.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 12.6.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 4.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Se side 25 i denne EUT.

(8) Medlemsstaterne og Kommissionen bør sikre, at der ikke sker forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering på de forskellige gennemførelsesstadier af de operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU.

- (9) På baggrund af erfaringerne med og resultaterne af Urban-initiativet, jf. artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om generelle bestemmelser om strukturfondene⁽¹⁾, bør bæredygtig byudvikling styrkes ved fuldt ud at integrere foranstaltninger på dette område i de operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU, idet opmærksomheden især skal rettes mod lokale udviklings- og beskæftigelsesinitiativer og deres innovationspotentiale.
- (10) Det bør især sikres, at der er komplementaritet og overensstemmelse med andre fællesskabspolitikker, navnlig syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration og rammeprogrammet om konkurrenceevne og innovation. Der bør endvidere være synergi mellem den støtte, som ydes af EFRU, på den ene side, og den støtte, der ydes af Den Europæiske Socialfond i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Socialfond⁽²⁾, af Samhørighedsfonden i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 om Samhørighedsfonden⁽³⁾, af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)⁽⁴⁾ og af en europæisk fiskerifond, på den anden side.
- (11) Foranstaltninger til fordel for små og mellemstore virksomheder, der får støtte fra EFRU, skal tage hensyn til og støtte gennemførelsen af det europæiske charter om små virksomheder, der blev vedtaget i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000 af Det Europæiske Råd.
- (12) Der bør tages særligt hensyn til regionerne i den yderste periferi, blandt andet ved undtagelsesvis at udvide EFRU's anvendelsesområde til at omfatte finansiering af driftsstøtte, der ydes som kompensation for ekstraudgifter som følge af deres særlige sociale og økonomiske situation, der forværres af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold, deres økonomiske afhængighed af nogle få produkter, forhold, som er vedvarende og kumulative, og som alvorligt hæmmer disse regioner i deres udvikling. Sådanne særlige foranstaltninger forudsætter, at artikel 299, stk. 2, i traktaten anvendes som retsgrundlag.
- (13) EFRU bør tackle problemerne i forbindelse med, at områder med ekstrem lav befolkningstæthed ligger langt væk fra og har dårlige adgangsbetingelser til store markeder, jf. protokol nr. 6 om særlige bestemmelser for mål 6 inden for rammerne af strukturfondene i Finland og Sverige til tiltrædelsesakten af 1994. EFRU bør lige-

ledes tackle de særlige problemer, som visse øer, bjergområder, grænseregioner og tyndt befolkede områder har, fordi deres geografiske placering bremser udviklingen, med henblik på at støtte en bæredygtig udvikling i disse områder.

- (14) Det er nødvendigt at fastlægge særlige bestemmelser for programmering, forvaltning, overvågning og kontrol af operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.
- (15) Det er nødvendigt at yde støtte til et effektivt grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde med Fællesskabets nabolande i det omfang, det er nødvendigt for at sikre regioner i medlemsstater, som grænser op til tredjelande, den hjælp til udvikling, de har brug for. Tilsvarende kan det være hensigtsmæssigt undtagelsesvis at tillade EFRU at støtte projekter, der gennemføres i tredjelande, hvis det kommer regioner i Fællesskabet til gode.
- (16) Af hensyn til klarheden bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1783/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁽⁵⁾ ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Forordningen fastlægger Den Europæiske Fond for Regionaludviklings (EFRU) opgaver, anvendelsesområdet for dens støtte til målene om konvergens, regional konkurrenceevne og beskæftigelse samt europæisk territorialt samarbejde som defineret i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006.

2. EFRU reguleres af forordning (EF) nr. 1083/2006 samt af nærværende forordning.

Artikel 2

Formål

I henhold til traktatens artikel 160 og forordning (EF) nr. 1083/2006 bidrager EFRU til finansieringen af støtte med henblik på at styrke den økonomiske og sociale samhørighed ved at udligne de største regionale skævheder gennem støtte til udvikling og strukturel tilpasning af regionale økonomier, herunder omlægning af industriområder i tilbagegang og regioner, der er bagefter i udvikling, og ved at støtte grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 173/2005 (EUT L 29 af 2.2.2005, s. 3).

⁽²⁾ Se side 12 i denne EUT.

⁽³⁾ Se side 79 i denne EUT.

⁽⁴⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 213 af 13.8.1999, s. 1.

EFRU skal som led heri gennemføre Fællesskabets prioriteter og især tilgodese behovet for at styrke konkurrenceevne og innovation, skabe og bevare langsigtede beskæftigelsesmuligheder og sikre bæredygtig udvikling.

Artikel 3

Anvendelsesområdet for støtten

1. Støtten fra EFRU koncentrerer om tematisk prioriterede områder. Typen og udvalget af foranstaltninger, som finansieres inden for hvert prioriteret område, skal afspejle de forskellige mål »konvergens«, »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« og »europæisk territorialt samarbejde« i overensstemmelse med artikel 4, 5 og 6.

2. EFRU skal bidrage til finansiering af:

- a) erhvervsinvesteringer, der medvirker til at skabe og bevare langsigtede beskæftigelsesmuligheder, primært gennem direkte støtte til investeringer hovedsagelig i små og mellemstore virksomheder (SMV'er)
- b) investeringer i infrastruktur
- c) udvikling af det eksisterende potentiale gennem foranstaltninger, der støtter den regionale og lokale udvikling. Disse foranstaltninger omfatter støtte og tjenesteydelser til virksomheder, navnlig SMV'er, tilvejebringelse og udvikling af finansieringsinstrumenter såsom risikovillig kapital, lån og garantifonde og lokale udviklingsfonde, rentegodtgørelse, networking, samarbejde og erfaringsudveksling mellem regioner, byer og de relevante sociale, økonomiske og miljømæssige aktører
- d) teknisk bistand som omhandlet i artikel 45 og 46 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

De investeringer og foranstaltninger, der er nævnt i litra a)-d), skal stå til rådighed for gennemførelsen af de tematiske prioriterede områder i henhold til artikel 4, 5 og 6.

Artikel 4

Konvergens

I forbindelse med målet om konvergens skal støtten fra EFRU koncentrerer om at fremme bæredygtig integreret økonomisk udvikling og beskæftigelse på regionalt og lokalt plan ved at mobilisere og styrke den eksisterende kapacitet ved hjælp af operationelle programmer, der har til formål at modernisere og diversificere de økonomiske strukturer samt skabe og bevare langsigtede beskæftigelsesmuligheder. Dette skal hovedsagelig ske gennem følgende prioriterede områder, idet den præcise politiksammensætning er afhængig af de særlige forhold i hver enkelt medlemsstat:

- 1) forskning og teknologisk udvikling (FTU), innovation og iværksætterånd, herunder styrkelse af forsknings- og teknologiudviklingskapaciteten og dens integrering i det europæiske forskningsrum, herunder infrastruktur, støtte til FTU især i SMV'er og til teknologioverførsel, øget kontakt mellem SMV'er, videregående uddannelsesinstitutioner,

forskningsinstitutioner, forsknings- og teknologicentre, etablering af virksomhedsnetværk, offentlig-private partnerskaber og klynger, støtte til erhvervs- og teknologitjenester til grupper af SMV'er, og øget iværksætter- og innovationsstøtte til SMV'er ved hjælp af finansieringstekniske instrumenter

- 2) informationsamfundet, herunder udvikling af elektronisk kommunikationsinfrastruktur, indhold, tjenesteydelser og applikationer af relevans for lokalområdet, forbedret sikker adgang til og udvikling af offentlige online-ydelser, bistand og ydelser til SMV'er, således at de kan indføre og reelt anvende informations- og kommunikationsteknologien (ikt) optimalt eller afprøve nye idéer
- 3) lokale udviklingsinitiativer og støtte til servicestrukturer i lokalsamfundet med henblik på oprettelse af nye arbejdspladser, når sådanne foranstaltninger ligger uden for anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1081/2006
- 4) miljø, herunder investeringer i relation til vandforsyning, forvaltning af vandressourcer og affaldshåndtering, rensning af spildevand og luftkvalitet, forebyggelse, kontrol og bekæmpelse af ørkendannelse, integreret forureningsforebyggelse og -kontrol, støtte til mindskelse af virkningerne af klimaændringerne, rehabilitering af det fysiske miljø, herunder forurenede lokaliteter og landområder og genanvendelse af forladede industrigrunde, fremme af biodiversitet og naturbeskyttelse, herunder investeringer i Natura 2000-områder, støtte til SMV'er med henblik på at fremme bæredygtige produktionsmønstre ved indførelse af omkostningseffektive miljøforvaltningssystemer og indførelse og anvendelse af forureningsforebyggende teknologier
- 5) risikoforebyggelse, herunder udarbejdelse og gennemførelse af planer for at forebygge og håndtere naturlige og teknologiske risici
- 6) turisme, herunder markedsføring af naturressourcer som potentiale for udvikling af bæredygtig turisme, beskyttelse og styrkelse af naturarven med henblik på at fremme den socioøkonomiske udvikling og støtte til at forbedre udbuddet af turistydelse ved hjælp af nye og mere eksklusive tjenesteydelser og til fremme af nye og mere bæredygtige former for turisme
- 7) investering i kultur, herunder beskyttelse, fremme og bevarelse af kulturarven, udvikling af den kulturelle infrastruktur med henblik på at fremme den socioøkonomiske udvikling, bæredygtig turisme og gøre regionerne mere tiltrækkende, samt støtte til et øget udbud af kulturelle tilbud ved hjælp af nye og mere eksklusive tjenesteydelser
- 8) transportinvesteringer, herunder forbedring af de transeuropæiske net og forbindelser til de transeuropæiske transportnet, integrerede strategier for ren transport, som bidrager til at forbedre adgangen til og kvaliteten af passagerbefordring og godstransport, opnå en mere ligelig fordeling på transportformer, fremme intermodale systemer og mindske miljøpåvirkningen

- 9) energiinvesteringer, herunder i forbedringer af det transeuropæiske net, som bidrager til øget forsyningssikkerhed, integrering af miljøhensyn, forbedring af energieffektiviteten og udvikling af vedvarende energi
- 10) investering i uddannelse, herunder erhvervsuddannelse, der bidrager til at gøre uddannelse mere eftertragtet og øge livskvaliteten
- 11) investeringer i sundhedsinfrastrukturer og sociale infrastrukture, der bidrager til regional og lokal udvikling og til øget livskvalitet.
- d) udforme finansieringstekniske instrumenter og startfaciliteter, som bidrager til den forskningsmæssige og teknologiske udviklingskapacitet i SMV'er og fremmer iværksætterånd og etablering af nye virksomheder, især videnintensive SMV'er
- 2) miljø og risikoforebyggelse, navnlig ved at:
- a) fremme investeringer i rehabilitering af det fysiske miljø, herunder forurenede landområder og forladte industrigrunde

Artikel 5

Regional konkurrenceevne og beskæftigelse

I forbindelse med målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse skal støtten fra EFRU som led i strategier for bæredygtig udvikling og, samtidig med at den fremmer beskæftigelse, primært koncentreres om følgende tre prioriterede områder:

- 1) innovation og videnøkonomi, bl.a. gennem etablering og styrkelse af effektive regionale innovationsøkonomier, systemiske forbindelser mellem den private og den offentlige sektor, universiteter og teknologicentre, der tager hensyn til lokale behov, navnlig ved at:
- a) øge den regionale FTU- og innovationskapacitet med direkte tilknytning til regionaløkonomiske udviklingsmål ved at yde støtte til erhvervs- eller teknologispecifikke kompetencecentre, fremme industriel FTU, SMV'er og teknologioverførsel, udarbejde teknologiprognoser og foretage internationale sammenligninger af innovationspolitikker og støtte virksomhedssamarbejde og fælles politikker for FTU og innovation
- b) stimulere innovation og iværksætterånd i alle sektorer af den regionale og lokale økonomi ved at støtte SMV'ers markedsføring af nye eller forbedrede varer, processer og tjenesteydelser, støtte virksomhedsnetværk og klynger, forbedre SMV'ers adgang til finansiering, fremme samarbejdsnetværk mellem virksomheder og videregående uddannelses- og forskningsinstitutioner, lette adgangen til erhvervsserviceydelser og fremme integrationen af renere og nyskabende teknologi i SMV'er
- c) fremme iværksætterånden, navnlig ved at gøre det lettere at udnytte nye idéer økonomisk og ved at gøre det lettere for videregående uddannelses- og forskningsinstitutioner samt eksisterende firmaer at oprette nye firmaer
- f) beskytte og styrke natur- og kulturarven med henblik på at fremme den socioøkonomiske udvikling og fremme natur- og kulturressourcerne som potentiale for udvikling af bæredygtig turisme
- 3) adgang til transport- og telekommunikationstjenester af almen økonomisk interesse, navnlig ved at:
- a) styrke sekundære transportnet ved at forbedre forbindelsen til transeuropæiske transportnet, til regionale jernbaneknudepunkter, lufthavne og havne eller til multimodale transportcentre ved at etablere radiale forbindelser til større jernbanelinjer og fremme anvendelsen af regionale og lokale indre vandveje og nærskibsfart
- b) fremme SMV'ers adgang til, ibrugtagning og effektive udnyttelse af ict ved at yde støtte til netværksadgang, etablering af offentlige steder med internetadgang, udstyr og udvikling af tjenester og applikationer, herunder især udvikling af handlingsplaner for meget små virksomheder og håndværksvirksomheder.

Derudover kan medlemsstaterne og Kommissionen for så vidt angår operationelle programmer, der modtager støtte fra EFRU, i regioner, som er berettiget til særlige overgangsmidler som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006 beslutte, at støtten skal udvides til at omfatte de prioriterede områder, der er omhandlet i artikel 4 i nærværende forordning.

Artikel 6

Europæisk territorielt samarbejde

I forbindelse med målet om europæisk territorielt samarbejde skal støtten fra EFRU koncentreres om følgende prioriterede områder:

- 1) udvikling af grænseoverskridende økonomiske, sociale og miljømæssige aktiviteter gennem fælles strategier for bæredygtig territorial udvikling, navnlig ved at:
 - a) fremme iværksætterånden, især udvikling af SMV'er, turisme, kultur og grænseoverskridende handel
 - b) anspore til og forbedre såvel den fælles beskyttelse og forvaltning af natur- og kulturressourcerne som forebyggelsen af naturlige og teknologiske risici
 - c) støtte forbindelser mellem byområder og landdistrikter
 - d) gøre områder mindre isolerede ved at forbedre trafikforbindelser, give adgang til informations- og kommunikationsnetværk og -ydelse og etablere grænseoverskridende ordninger for vandforsyning, affaldshåndtering og energiforsyning
 - e) udvide samarbejdet, kapaciteten og den fælles udnyttelse af infrastruktur, navnlig på sundheds-, kultur-, turisme- og uddannelsesområdet.

EFRU kan derudover bidrage til at fremme retligt og administrativt samarbejde, integration af grænseoverskridende arbejdsmarkeder, lokale beskæftigelsesinitiativer, ligestilling mellem kønnene og lige muligheder, uddannelse, social inddragelse og fælles udnyttelse af menneskelige ressourcer og faciliteter til FTU.

Med hensyn til Peace-programmet mellem Nordirland og de tilgrænsende counties i Irland, som omhandlet i punkt 22 i bilag II til forordning (EF) nr. 1083/2006, skal EFRU ud over ovennævnte foranstaltninger bidrage til at fremme social og økonomisk stabilitet i de pågældende regioner, navnlig foranstaltninger til at fremme samhørighed mellem lokalsamfundene

- 2) etablering og udvikling af tværnationalt samarbejde, herunder bilateralt samarbejde mellem de maritime regioner, der ikke er omfattet af nr. 1), gennem finansiering af netværk og initiativer til fordel for integreret territorial udvikling, der hovedsagelig koncentreres om følgende prioriterede områder:
 - a) innovation: tilvejebringelse og udvikling af videnskabelige og teknologiske netværk og forbedring af den regionale FTU- og innovationskapacitet, når disse bidrager direkte til en afbalanceret økonomisk udvikling af tværnationale områder. Foranstaltningerne kan omfatte:

etablering af netværk mellem relevante videregående uddannelses- og forskningsinstitutioner og SMV'er, forbindelser med henblik på at forbedre adgangen til videnskabelig og teknologisk viden mellem FTU-institutioner og internationale FTU-ekspertisecentre, parvist samarbejde mellem teknologioverførselsinstitutter og udvikling af fælles finansieringstekniske instrumenter med henblik på at støtte FTU i SMV'er

- b) miljø: vandforvaltning, energieffektivitet, risikominimering og miljøbeskyttelse med et klart tværnationalt sigte. Foranstaltningerne kan omfatte: beskyttelse og forvaltning af afvandingsområder, kystområder, marine ressourcer, vandforsyning og vådområder, forebyggelse af brand, tørke og oversvømmelser, fremme af maritim sikkerhed og beskyttelse mod naturlige og teknologiske risici samt beskyttelse og fremme af naturarven til støtte for socioøkonomisk udvikling og bæredygtig turisme
- c) adgang: aktiviteter til forbedring af adgangen til og kvaliteten af transport- og telekommunikationstjenester med en klar tværnational dimension. Foranstaltningerne kan omfatte: investeringer i dele af det transeuropæiske net i grænseområder, bedre lokale og regionale forbindelser til nationale og tværnationale netværk, større interoperabilitet mellem nationale og regionale systemer og fremme af avancerede informations- og kommunikationsteknologier
- d) bæredygtig byudvikling: styrkelse af en polycentrisk udvikling på tværnationalt, nationalt og regionalt niveau med en klar tværnational betydning. Foranstaltningerne kan omfatte: tilvejebringelse og forbedring af bynet og forbindelser mellem by og land, strategier til tackling af problemer, som er fælles for by og land, bevarelse af og udbredelse af kendskabet til kulturarven samt strategisk integrering af udviklingsområder på et tværnationalt grundlag.

Støtte til bilateralt samarbejde mellem maritime regioner kan udvides til de prioriterede områder, der er omhandlet i nr. 1)

- 3) forbedring af de regionalpolitiske resultater ved at fremme:
 - a) interregionalt samarbejde med fokus på innovation og vidøkonomi samt miljø og risikoforebyggelse, jf. artikel 5, nr. 1) og 2)
 - b) erfaringsudveksling i forbindelse med fastlæggelse, overførsel og spredning af bedste praksis, bl.a. med hensyn til bæredygtig byudvikling, jf. artikel 8, og
 - c) foranstaltninger, der indebærer undersøgelse, dataindsamling, observation og analyse af udviklingstendenser i Fællesskabet.

Artikel 7

Støtteberettigede udgifter

1. Følgende udgifter er ikke berettiget til støtte fra EFRU:
 - a) renter af gæld
 - b) køb af jord for et beløb, der overstiger 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende operation. I ganske særlige og behørigt begrundede tilfælde kan forvaltningsmyndigheden tillade en højere procentandel i forbindelse med foranstaltninger, der vedrører miljøbevaring
 - c) afvikling af atomkraftværker
 - d) refundérbar moms.
2. Boligudgifter er kun støtteberettigede for de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere på følgende betingelser:
 - a) Udgifterne skal være programmeret inden for rammerne af et integreret byudviklingsinitiativ eller en særlig prioriteret opgave vedrørende områder, der er præget eller truet af fysisk forfald og social udstødelse.
 - b) Tildelingen til boligudgifter kan udgøre enten højst 3 % af EFRU-tildelingen til de pågældende operationelle programmer eller 2 % af den samlede EFRU-tildeling.
 - c) Udgifterne skal begrænses til:
 - flerfamilieboliger, eller
 - bygninger ejet af offentlige myndigheder eller nonprofitaktører, der anvendes som boliger til husholdninger med lav indkomst eller personer med særlige behov.

Kommissionen vedtager listen over de kriterier, der skal bruges ved fastlæggelsen af områderne i litra a), samt listen over støtteberettigede initiativer i overensstemmelse med proceduren i artikel 103, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006.

3. Reglerne for støtteberettigelse i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1081/2006 finder anvendelse på foranstaltninger, der medfinansieres af EFRU, og som er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 3 i nævnte forordning.

KAPITEL II

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR OMRÅDER MED SÆRLIGE TERRITORIALE KARAKTERISTIKA

Artikel 8

Bæredygtig byudvikling

Ud over de aktiviteter, der er nævnt i denne forordnings artikel 4 og 5, kan EFRU i tilfælde af foranstaltninger, der omfatter bæredygtig byudvikling, jf. artikel 37, stk. 4, litra a), i

forordning (EF) nr. 1083/2006, om nødvendigt yde støtte til fælles udarbejdelse af integrerede og bæredygtige strategier for, hvordan den høje koncentration af økonomiske, miljømæssige og sociale problemer i byområder takles.

Disse strategier skal fremme bæredygtig byudvikling gennem aktiviteter såsom: styrkelse af den økonomiske vækst, rehabilitering af det fysiske miljø, genanvendelse af forladte industrigrunde, bevarelse og udvikling af natur- og kulturarven, fremme af iværksætterånd, lokal beskæftigelse og udvikling af lokalsamfundet og levering af tjenesteydelser til befolkningen, hvor der tages højde for ændrede demografiske strukturer.

Uanset artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006, og når disse aktiviteter gennemføres via et særligt operationelt program eller et særlig prioriteret område inden for rammerne af et operationelt program, kan EFRU's finansiering af foranstaltninger i forbindelse med målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, som er omfattet af forordning (EF) nr. 1081/2006, forhøjes til 15 % af det pågældende program eller det pågældende prioriterede område.

Artikel 9

Koordinering med ELFUL og EFF

Hvis et operationelt program, der støttes af EFRU, er rettet mod operationer, der også berettiger til støtte fra et andet EF-støtteinstrument, herunder akse 3 i ELFUL, og bæredygtig udvikling af kystnære fiskeriområder under EFF, anfører medlemsstaterne i det operationelle program i hvert enkelt tilfælde kriterierne for afgrænsning af de operationer, der støttes af EFRU, og de operationer, der støttes af det andet EF-støtteinstrument.

Artikel 10

Områder, der lider under geografiske eller naturbetingede ulemper

I regionale programmer, der medfinansieres af EFRU og dækker områder, der lider under geografiske og naturbetingede ulemper, som omhandlet i artikel 52, litra f), i forordning (EF) nr. 1083/2006, skal opmærksomheden især rettes mod områdernes specifikke vanskeligheder.

Med forbehold af artikel 4 og 5 kan EFRU især bidrage til finansieringen af investeringer, der har til formål at gøre områderne mere tilgængelige, fremme og udvikle økonomiske aktiviteter med tilknytning til kultur- og naturarven, fremme bæredygtig udnyttelse af naturressourcer og tilskynde til bæredygtig turisme.

Artikel 11

Regionerne i den yderste periferi

1. Den specifikke yderligere tildeling, der er omhandlet i punkt 20 i bilag II til forordning (EF) nr. 1083/2006, skal bruges til at opveje de ekstraudgifter, der opstår i regionerne i den yderste periferi som følge af de ulemper, der omhandles i EF-traktatens artikel 299, stk. 2, i forbindelse med støtte til:

- a) de prioriterede områder, der er omhandlet i artikel 4 og/eller artikel 5
 - b) godstransportydelse og startstøtte til transportydelse
 - c) operationer i tilknytning til opbevaringsvanskeligheder, et uforholdsmæssigt omfattende produktionsudstyr og vedligeholdelse heraf samt mangel på menneskelige ressourcer på det lokale arbejdsmarked.
2. Inden for rammerne af artikel 3 kan den specifikke supplerende tildeling finansiere investeringsudgifter. Derudover skal mindst 50 % af den specifikke yderligere tildeling bruges til at finansiere driftsstøtte og udgifter til offentlige serviceforpligtelser samt kontrakter i regionerne i den yderste periferi.

3. Det beløb, som medfinansieringssatsen finder anvendelse på, skal for så vidt angår driftsstøtte og udgifter udelukkende til offentlige serviceforpligtelser og kontrakter være proportional med de yderligere udgifter, jf. stk. 1, der afholdes af støttemodtageren, og kan for så vidt angår investeringsudgifter dække de samlede støtteberettigede omkostninger.

4. Finansiering i henhold til denne artikel kan ikke anvendes til at støtte:

- a) operationer, der omfatter produkter, som henhører under traktatens bilag I
- b) støtte til persontransport med hjemmel i traktatens artikel 87, stk. 2, litra a)
- c) afgiftsfritagelser og fritagelse for socialudgifter.

KAPITEL III

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR MÅLET OM EUROPÆISK TERRITORIALT SAMARBEJDE

AFSNIT 1

Operationelle programmer

Artikel 12

Indhold

Hvert operationelt program under målet om europæisk territorielt samarbejde skal indeholde følgende:

- 1) en analyse af situationen inden for samarbejdsområdet med hensyn til stærke og svage sider og den strategi, der er valgt som reaktion herpå

- 2) en liste over støtteberettigede områder i det område, programmet dækker, herunder, for så vidt angår programmer for grænseoverskridende samarbejde, de fleksibilitetsområder, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1
- 3) en begrundelse for de prioriteter, der er valgt på baggrund af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, den nationale strategiske referenceramme, såfremt medlemsstaten har valgt at medtage foranstaltninger, der finansieres under målet om europæisk territorielt samarbejde, heri, og resultaterne af den forhåndsevaluering, der er omhandlet i artikel 48, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006
- 4) oplysninger om de prioriterede områder og deres særlige mål. Disse mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal indikatorer for output og resultater under hensyn til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtet i forhold til referencesituationen og opnåelsen af de mål, der tjener til gennemførelse af prioritetsområderne
- 5) udelukkende til orientering, en vejledende fordeling, efter kategori, af den programmerede anvendelse af bidraget fra fondene til det operationelle program i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget af Kommissionen efter proceduren i artikel 103, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006
- 6) en samlet finansieringsplan for alle medlemsstater indeholdende to tabeller:
 - a) en tabel med en fordeling for hvert år, i henhold til artikel 52, 53 og 54 i forordning (EF) nr. 1083/2006 af den samlede bevilling, der påtænkes afsat som bidrag fra EFRU. Den samlede årlige støtte fra EFRU skal være forenelig med den gældende finansielle ramme
 - b) en tabel, som for hele programmeringsperioden og for hver prioriteret opgave viser den samlede bevilling fra Fællesskabet og de tilsvarende nationale midler samt EFRU's støttesats. Hvis det er i overensstemmelse med artikel 53 i forordning (EF) nr. 1083/2006, og hvis de tilsvarende nationale midler udgøres af offentlige og private udgifter, skal tabellen indeholde en vejledende fordeling mellem den offentlige og den private komponent. Hvis det er i overensstemmelse med nævnte artikel, og hvis de tilsvarende nationale midler udgøres af offentlige udgifter, skal tabellen vise størrelsen af det nationale offentlige bidrag
- 7) eventuelt oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af ELFUL og EFF
- 8) gennemførelsesbestemmelserne til det operationelle program, herunder:
 - a) medlemsstatens udpegelse af alle de myndigheder, der er omhandlet i artikel 14
 - b) en beskrivelse af overvågnings- og evalueringssystemerne

- c) oplysning om, hvilket kompetent organ der skal modtage betalinger fra Kommissionen, og om, hvilket eller hvilke organer der har ansvaret for betalinger til støttemodtagerne
 - d) en fastlæggelse af fremgangsmåderne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation med henblik på at sikre deres gennemsigthed
 - e) de elementer, der skal sikre offentliggørelse af og oplysning om det operationelle program, jf. artikel 69 i forordning (EF) nr. 1083/2006
 - f) en beskrivelse af de mellem Kommissionen og medlemsstaterne aftalte fremgangsmåder for udveksling af elektroniske data med henblik på at imødekomme de betalings-, overvågnings- og evalueringskrav, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1083/2006
- 9) en vejledende liste over større projekter i henhold til artikel 39 i forordning (EF) nr. 1083/2006, som i programmeringsperioden forventes forelagt for Kommissionen til godkendelse.

AFSNIT 2

Støtteberettigelse

Artikel 13

Regler om udgifters støtteberettigelse

De relevante nationale bestemmelser, som de deltagende medlemsstater har fastsat i et operationelt program under målet om europæisk territorielt samarbejde, finder anvendelse ved fastlæggelsen af udgifters støtteberettigelse, undtagen når der er fastsat fællesskabsbestemmelser.

I overensstemmelse med artikel 56, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1083/2006 fastsætter Kommissionen fælles bestemmelser om udgifters støtteberettigelse i henhold til proceduren i artikel 103, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006, jf. dog artikel 7 i nærværende forordning.

Når artikel 7 indeholder forskellige bestemmelser om udgifters støtteberettigelse i forskellige medlemsstater, som deltager i et operationelt program under målet om europæisk territorielt samarbejde, finder de mest omfattende regler om støtteberettigelse anvendelse på hele programområdet.

AFSNIT 3

Forvaltning, overvågning og kontrol

Artikel 14

Udpegelse af myndigheder

1. Medlemsstater, der deltager i et operationelt program, udpeger en fælles forvaltningsmyndighed, en fælles attestationsmyndighed og en fælles revisionsmyndighed, idet sidstnævnte befinder sig i forvaltningsmyndighedens medlems-

stat. Attesteringsmyndigheden modtager betalingerne fra Kommissionen og foretager generelt udbetalingerne til den ledende støttemodtager.

Forvaltningsmyndigheden skal efter at have rådført sig med de medlemsstater, der er repræsenteret i programområdet, oprette et fælles teknisk sekretariat. Sidstnævnte bistår forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget og eventuelt revisionsmyndigheden med udførelsen af deres opgaver.

2. Revisionsmyndigheden for det operationelle program bistås af en revisionsgruppe bestående af en repræsentant for hver medlemsstat, der deltager i det operationelle program, til udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 62 i forordning (EF) nr. 1083/2006. Revisionsgruppen oprettes senest tre måneder efter, at beslutningen om at godkende det operationelle program er truffet. Den udarbejder sin egen forretningsorden. Den ledes af revisionsmyndigheden for det operationelle program.

De deltagende medlemsstater kan med enstemmighed beslutte, at revisionsmyndigheden direkte kan varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 62 i forordning (EF) nr. 1083/2006, på hele det område, der er omfattet af programmet, uden at der er behov for en revisionsgruppe som omhandlet i første afsnit.

Revisorerne skal være uafhængige af kontrolsystemet i artikel 16, stk. 1.

3. Hver medlemsstat, som deltager i det operationelle program, udpeger repræsentanter til overvågningsudvalget, jf. artikel 63 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

Artikel 15

Forvaltningsmyndighedens opgaver

1. Forvaltningsmyndigheden varetager gennemførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 60 i forordning (EF) nr. 1083/2006, dog ikke kontrollen med, at operationerne og udgifterne er i overensstemmelse med nationale regler og fællesskabsregler, jf. litra b) i samme artikel. I den forbindelse forviser den sig om, at udgifter, som hver deltager i operationen har afholdt, er godkendt af den tilsynsførende, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, i denne forordning.

2. Forvaltningsmyndigheden fastlægger gennemførelsesbestemmelserne for hver operation om nødvendigt efter aftale med den ledende støttemodtager.

Artikel 16

Kontrolsystem

1. Med henblik på godkendelsen af udgifter etablerer hver medlemsstat et kontrolsystem, som gør det muligt at kontrollere, at medfinansierede varer og ydelser er leveret, at de udgifter, der er opgivet for operationer eller dele af operationer, som er gennemført på dens territorium, er korrekte, og at sådanne udgifter og tilhørende operationer er i overensstemmelse med Fællesskabets og de nationale regler.

Med henblik herpå udpeger medlemsstaten de tilsynsførende, der er ansvarlige for at kontrollere, at de udgifter, der er opgivet af de enkelte støttemodtagere, der deltager i operationer, er lovlige og korrekte. Medlemsstaterne kan beslutte at udpege en enkelt tilsynsførende for hele programområdet.

Hvis leveringen af medfinansierede varer og tjenesteydelser kun kan kontrolleres for den samlede operation, foretages kontrollen af den medlemsstats tilsynsførende, hvor den ledende støttemodtager er etableret, eller af forvaltningsmyndigheden.

2. Hver medlemsstat sikrer, at udgifterne kan godkendes af de tilsynsførende inden for tre måneder.

Artikel 17

Finansforvaltning

1. Støtten fra EFRU indbetales på én konto uden nationale underkonti.

2. Med forbehold af medlemsstaternes ansvar for at opdage og korrigerer fejl og opkræve uretmæssigt udbetalte beløb er det attesteringsmyndigheden, der sikrer, at ethvert uretmæssigt udbetalt beløb opkræves hos den ledende støttemodtager. Støttemodtagerne tilbagebetaler uretmæssigt udbetalte beløb til den ledende støttemodtager i overensstemmelse med deres fælles aftale.

3. Hvis det ikke lykkes den ledende støttemodtager at få en støttemodtager til at tilbagebetale beløbet, skal den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende støttemodtager er etableret, betale det beløb, der uretmæssigt er blevet udbetalt til den pågældende støttemodtager, tilbage til attesteringsmyndigheden.

Artikel 18

Europæisk gruppe for territorielt samarbejde

Medlemsstater, der deltager i et operationelt program som led i målet om europæisk territorielt samarbejde, kan gøre brug af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTC) (¹), med henblik på at lade denne gruppe regulere forvaltningen af det operationelle program og varetage forvaltningsmyndighedens og det fælles tekniske sekretariats opgaver. Hver medlemsstat har fortsat det finansielle ansvar.

AFSNIT 4

Operationer

Artikel 19

Udvælgelse af foranstaltninger

1. Operationer, der udvælges til operationelle programmer, hvis formål er at udvikle grænseoverskridende aktiviteter, jf.

(¹) Se side 19 i denne EUT.

artikel 6, nr. 1), og at etablere og udvikle tværnationalt samarbejde, jf. artikel 6, nr. 2), skal omfatte støttemodtagere fra mindst to lande, hvoraf mindst det ene skal være en medlemsstat, som skal samarbejde på mindst to af følgende måder under hver operation: fælles udvikling, fælles gennemførelse, fælles personale og fælles finansiering.

De udvalgte operationer, der opfylder ovennævnte betingelser, kan gennemføres i ét land, hvis de er forelagt af enheder, der tilhører mindst to lande.

Ovennævnte vilkår finder ikke anvendelse på de foranstaltninger i Peace-programmet, der omhandles i artikel 6, nr. 1), tredje afsnit.

2. Operationer, der udvælges til operationelle programmer, som omfatter interregionalt samarbejde, jf. artikel 6, nr. 3), litra a), skal omfatte støttemodtagere på regionalt eller lokalt niveau fra mindst:

a) tre medlemsstater eller

b) tre lande, hvoraf mindst to skal være medlemsstater, hvis en støttemodtager fra et tredjeland deltager.

Operationer, der udvælges til operationelle programmer, jf. artikel 6, nr. 3), litra b), skal, hvor det er muligt alt efter operationens art, opfylde de betingelser, der er omhandlet i ovenstående afsnit.

Disse støttemodtagere skal samarbejde på følgende måder under hver operation: fælles udvikling, fælles gennemførelse, fælles personale og fælles finansiering.

3. Ud over de opgaver, der er anført i artikel 65 i forordning (EF) nr. 1083/2006 er overvågningsudvalget eller et styringsudvalg, der aflægger rapport til dette, ansvarligt for udvælgelsen af operationer.

Artikel 20

Den ledende støttemodtagers og andre støttemodtagers ansvar

1. Støttemodtagerne udpeger af deres midte en ledende støttemodtager for hver operation. Den ledende støttemodtager er ansvarlig for følgende:

a) fastlæggelse af samarbejdet med de enkelte støttemodtagere i form af en aftale, der blandt andet omfatter bestemmelser om sund finansiel forvaltning af de midler, der er afsat til operationen, herunder bestemmelser om opkrævning af uretmæssigt udbetalte beløb

- b) sikring af gennemførelsen af hele operationen
- c) sikring af, at de udgifter, der er opgivet af de enkelte støttemodtagere, er anvendt på at gennemføre operationen og svarer til de aktiviteter, der er aftalt mellem dem
- d) kontrol af, at de udgifter, der er opgivet af de enkelte støttemodtagere, er godkendt af de tilsynsførende
- e) overførelse af støtte fra EFRU til de enkelte støttemodtagere.

2. Hver enkelt støttemodtager, der deltager i operationen:

- a) påtager sig ansvaret for eventuelle fejl i de udgifter, vedkommende har opgivet
- b) informerer den medlemsstat, hvor vedkommende befinder sig, om sin deltagelse i en operation, såfremt denne medlemsstat ikke som sådan deltager i det pågældende operationelle program.

Artikel 21

Særlige betingelser vedrørende stedet for operationernes gennemførelse

1. I forbindelse med grænseoverskridende samarbejde og i behørigt begrundede tilfælde kan EFRU finansiere udgifter til gennemførelse af operationer eller dele af operationer med op til 20 % af fondens bidrag til det pågældende operationelle program i NUTS III-områder, der støder op til dette programs støtteberettigede områder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006 eller som er omgivet af sådanne tilstødende områder. I særlige tilfælde som aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaterne kan denne fleksibilitet udvides til NUTS II-områder, hvor de områder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006 er beliggende.

På projektniveau kan udgifter, der er afholdt af partnere, der befinder sig uden for programområdet som defineret i det foregående afsnit, være støtteberettigede, hvis det ville være vanskeligt at nå projektets mål uden den pågældende partners deltagelse.

2. I forbindelse med tværnationalt samarbejde og i behørigt begrundede tilfælde kan EFRU finansiere udgifter, der er afholdt af partnere, der befinder sig uden for området, og som deltager i operationerne, hvis udgifterne er til gavn for regionerne i det område, der er omfattet af samarbejdsområdet, med op til 20 % af fondens bidrag til det pågældende operationelle program.

3. I forbindelse med grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde kan EFRU finansiere udgifter til gennemførelsen af operationer eller dele af operationer i lande,

som ligger uden for Fællesskabet, med op til 10 % af fondens bidrag til det pågældende operationelle program, såfremt det er til fordel for Fællesskabets regioner.

4. Medlemsstaterne sikrer sig, at disse udgifter er lovlige og korrekte. Forvaltningsmyndigheden bekræfter udvælgelsen af operationer uden for de støtteberettigede områder, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning berører ikke fortsættelse eller ændring, herunder hel eller delvis annullering, af støtte, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1783/1999, eller enhver anden lovgivning, der gælder for denne støtte den 31. december 2006, og som derefter gælder for støtten eller de pågældende projekter indtil deres afslutning.

2. Ansøgninger, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1783/1999, er fortsat gyldige.

Artikel 23

Ophævelse

1. Med forbehold af de i artikel 22 omhandlede bestemmelser ophæves forordning (EF) nr. 1783/1999 med virkning fra den 1. januar 2007.

2. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 24

Revisionsklausul

Senest den 31. december 2013 tager Europa-Parlamentet og Rådet denne forordning op til fornyet overvejelse efter proceduren i traktatens artikel 162.

Artikel 25

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 5. juli 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1081/2006**af 5. juli 2006****om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1784/1999**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 148,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽⁴⁾ opstiller rammerne for struktur-fondenes og Samhørighedsfondens indsats og opstiller navnlig mål, principper og regler for partnerskab, programmering, evaluering og forvaltning. Det er derfor nødvendigt at fastsætte de opgaver, som Den Europæiske Socialfond (ESF) har i relation til dem, der er fastlagt i traktatens artikel 146, og i forbindelse med medlemsstaternes og Fællesskabets bestræbelser på at udvikle en samordnet strategi for beskæftigelse, jf. traktatens artikel 125.
- (2) Der bør fastsættes specifikke bestemmelser for den type aktiviteter, der kan finansieres af ESF under de mål, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1083/2006.
- (3) I overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1083/2006 bør ESF styrke den økonomiske og sociale samhørighed ved at forbedre beskæftigelsesmulighederne inden for rammerne af de opgaver, som ESF har i henhold til traktatens artikel 146 og de opgaver, som struktur-fondene har i henhold til traktatens artikel 159.
- (4) Dette er særlig vigtigt i betragtning af udfordringerne som følge af EU's udvidelse og den økonomiske globalisering. I den forbindelse bør vigtigheden af den europæiske sociale model samt moderniseringen heraf erkendes.

⁽¹⁾ EUT C 234 af 22.9.2005, s. 27.

⁽²⁾ EUT C 164 af 5.7.2005, s. 48.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 12.6.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 4.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Se side 25 i denne EUT.

- (5) I overensstemmelse med traktatens artikel 99 og 128 og med henblik på orienteringen af Lissabon-strategien på vækst og beskæftigelse har Rådet vedtaget en integreret pakke med overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker og retningslinjer for beskæftigelsen; sidstnævnte opstiller målsætninger, prioriteter og mål for beskæftigelsen. I den forbindelse opfordrede Det Europæiske Råd på mødet den 22. og 23. marts 2005 i Bruxelles til at mobilisere alle relevante nationale og fælles virkemidler, herunder samhørighedspolitikken.
- (6) Der er indhøstet nye erfaringer med EF-initiativprogrammet Equal, navnlig med hensyn til kombination af lokale, regionale, nationale og europæiske foranstaltninger. Disse erfaringer bør integreres i støtten fra ESF. Der bør lægges særlig vægt på inddragelse af målgrupper, integration af indvandrere, herunder asylansøgere, fastlæggelse af politiske temaområder og integrering heraf, teknikker til innovation og eksperimentering, metoder til tværnationalt samarbejde, adgang for grupper, der er marginaliserede i forhold til arbejdsmarkedet, sociale følgevirkninger på det indre marked samt adgang til og forvaltning af projekter, der iværksættes af ikke-statslige organisationer (ngo'er).
- (7) ESF bør støtte de politikker i medlemsstaterne, som nøje følger de integrerede retningslinjer og henstillinger, der er udarbejdet under den europæiske beskæftigelsesstrategi og Fællesskabets relevante mål for social integration, ikke-forskelsbehandling, fremme af ligestilling samt for almen og erhvervsfaglig uddannelse, så der derved ydes et bedre bidrag til virkeliggørelsen af de mål, der blev aftalt på Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000 og i Göteborg den 15.-16. juni 2001.
- (8) ESF bør også kunne tage højde for de relevante dimensioner og konsekvenser af den demografiske udvikling i Fællesskabets aktive befolkning, navnlig gennem livslang erhvervsfaglig uddannelse.
- (9) For bedre at kunne forudse og styre forandringer, øge den økonomiske vækst, skabe beskæftigelsesmuligheder for både kvinder og mænd samt for at opnå bedre arbejdskvalitet og -produktivitet under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse samt konvergensmålet bør ESF-støtten navnlig koncentreres om at forbedre arbejdstageres og virksomheders tilpasnings-evne, højne den menneskelige kapital's kvalitet samt give øget adgang til beskæftigelse og øge deltagelsen på arbejdsmarkedet, udbygge den sociale integration af dårligt stillede, bekæmpe forskelsbehandling, tilskynde økonomisk inaktive til at komme ind på arbejdsmarkedet samt fremme partnerskaber med henblik på reformer.

- (10) Ud over disse vigtige opgaver er det for at øge den økonomiske vækst, for at skabe beskæftigelsesmuligheder for både kvinder og mænd og for at opnå bedre arbejds kvalitet og -produktivitet nødvendigt i de mindst udviklede regioner og medlemsstater under konvergen målet at øge og forbedre investeringerne i de menneskelige ressourcer og at udbygge den institutionelle, administrative og retslige kapacitet, navnlig med henblik på forberedelse og gennemførelse af reformer og håndhævelse af gældende fællesskabsret.
- (11) Udvalget af ESF-interventioner bør inden for rammerne af disse prioriteter være fleksibel for at kunne tage højde for de udfordringer, der er specifikke for den enkelte medlemsstat, og de forskellige typer af prioriterede indsats, som ESF finansierer, bør indeholde en fleksibilitetsmargin, så disse udfordringer kan tages op.
- (12) Fremme af nyskabende tværnationale og interregionale aktiviteter er en vigtig dimension, der bør integreres i ESF's anvendelsesområde. For at fremme samarbejde bør medlemsstaterne programmere tværnationale og interregionale foranstaltninger med en horisontal metode eller ved hjælp af et særligt prioriteret område.
- (13) Det er nødvendigt at sikre, at ESF's indsats er i overensstemmelse med de politikker, der er fastlagt under den europæiske beskæftigelsesstrategi, og at koncentrere ESF-støtten om gennemførelse af beskæftigelsesretningslinjerne og -henstillingerne i denne strategi.
- (14) En effektiv og virkningsfuld gennemførelse af de foranstaltninger, der støttes af ESF, forudsætter god forvaltningsskik og partnerskab mellem alle relevante territoriale og socioøkonomiske aktører, navnlig arbejdsmarkedets parter og andre involverede, også på nationalt, regionalt og lokalt niveau. Arbejdsmarkedets parter spiller en central rolle i det brede partnerskab for forandring, og deres indsats for at styrke den økonomiske og sociale samhørighed ved at forbedre beskæftigelsen og jobmulighederne er af afgørende betydning. I denne forbindelse, hvor arbejdsgivere og arbejdstagere kollektivt bidrager til finansielt at støtte ESF's foranstaltninger, vil dette finansielle bidrag, selv om der er tale om private udgifter, blive medregnet ved beregningen af ESF's medfinansiering.
- (15) ESF bør støtte foranstaltninger, der er i overensstemmelse med retningslinjerne og relevante henstillinger under den europæiske beskæftigelsesstrategi. Ændring af retningslinjerne og henstillingerne vil imidlertid kun kræve revision af et operationelt program, når en medlemsstat, eller Kommissionen efter aftale med en medlemsstat, mener, at det operationelle program bør tage hensyn til betydelige socioøkonomiske forandringer eller tage større eller anderledes hensyn til væsentlige ændringer i Fællesskabets eller de nationale eller regionale prioriteter, eller på baggrund af evalueringer eller gennemførelsesvanskeligheder.
- (16) Medlemsstaterne og Kommissionen skal sikre, at gennemførelsen af de prioriteter, der finansieres af ESF under konvergen målet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, medvirker til at fremme ligestilling og fjerne uligheder mellem mænd og kvinder. Integrering af kønsaspektet bør kombineres med en specifik indsats, der vedvarende kan øge kvinders erhvervsdeltagelse og deres advancementsmuligheder.
- (17) ESF bør også yde støtte til teknisk bistand, navnlig med henblik på at tilskynde til gensidig læring gennem erfaringsudveksling og formidling af god praksis samt på at fremhæve ESF's bidrag til gennemførelsen af Fællesskabets politiske mål og prioriteter for beskæftigelsen og den sociale integration.
- (18) I forordning (EF) nr. 1083/2006 bestemmes det, at reglerne om udgifters støtteberettigelse fastsættes på nationalt niveau, dog med visse undtagelser, for hvilke der fastsættes særlige bestemmelser. For de undtagelser, som vedrører ESF, bør der derfor fastsættes særlige bestemmelser.
- (19) Af hensyn til klarheden bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1784/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Socialfond (¹) ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Genstand**

- Denne forordning fastsætter Den Europæiske Socialfonds (ESF) opgaver, anvendelsesområdet for støtten, de nærmere bestemmelser samt hvilke typer udgifter, der er støtteberettigede.
- ESF reguleres af forordning (EF) nr. 1083/2006 og af nærværende forordning.

*Artikel 2***Opgaver**

- ESF bidrager til at nå Fællesskabets prioriteter for så vidt angår styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed ved at forbedre beskæftigelsen og jobmulighederne, befordre et højt beskæftigelsesniveau samt gennem flere og bedre job. Dette sker ved at støtte politikker i medlemsstaterne, der sigter mod at opnå fuld beskæftigelse og kvalitet og produktivitet på arbejdspladsen, at fremme social integration, herunder dårligt stillede personers adgang til beskæftigelse, og at mindske nationale, regionale og lokale forskelle i beskæftigelsen.

(¹) EFT L 213 af 13.8.1999, s. 5.

ESF støtter navnlig foranstaltninger, der er i overensstemmelse med de foranstaltninger, som medlemsstater har truffet på grundlag af retningslinjerne, der er vedtaget under den europæiske beskæftigelsesstrategi, som indarbejdet i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse og de ledsagende henstillinger.

2. Ved varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i stk. 1, støtter ESF Fællesskabets prioriteter for så vidt angår behovet for øget social samhørighed, styrket produktivitet og konkurrenceevne samt fremme af økonomisk vækst og bæredygtig udvikling. Under udførelsen af disse opgaver tager ESF hensyn til Fællesskabets relevante prioriteter og mål inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse, fremme af økonomisk inaktive personers deltagelse på arbejdsmarkedet, bekæmpelse af social udstødelse, navnlig af dårligt stillede grupper som f.eks. handicappede, samt fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og ikke-forskelsbehandling.

Artikel 3

Anvendelsesområdet for støtten

1. ESF støtter inden for rammerne af konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse foranstaltninger i medlemsstaterne, der falder ind under nedenstående prioriteter:

a) forbedring af arbejdstageres, virksomheders og iværksætteres tilpasningsevne med henblik på at forbedre foregribelse og positiv forvaltning af økonomiske forandringer ved navnlig at fremme:

i) livslang læring og virksomheders, navnlig SMV'ers, og arbejdstageres øgede investeringer i menneskelige ressourcer gennem udvikling og indførelse af systemer og strategier, herunder lærlingeuddannelser, der kan sikre bedre adgang til uddannelse for navnlig lavtuddannede og ældre arbejdstagere, udvikling af kvalifikationer og kompetence, udbredelse af informations- og kommunikationsteknologi, e-læring, miljøvenlig teknologi og ledelseskvalifikationer, og fremme af iværksætterånd og innovation og oprettelse af flere nye virksomheder

ii) udvikling og udbredelse af innovative og mere produktive former for arbejdstilrettelæggelse, herunder øget sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, identificering af fremtidige beskæftigelses- og kvalifikationsbehov samt udvikling af specifikke beskæftigelses-, uddannelses- og støtteforanstaltninger, herunder genplacering, for arbejdstagere ved omstrukturering af virksomheder og sektorer

b) forbedring af adgangen til beskæftigelse og vedvarende integrering på arbejdsmarkedet for arbejdssøgende og inaktive, forebyggelse af arbejdsløshed, især langtids- og ungdomsarbejdsløshed, fremme af aktiv aldring og forlængelse af den

erhvervsaktive periode og øget beskæftigelse, navnlig ved at fremme:

i) modernisering og styrkelse af arbejdsmarkedsinstitutioner, navnlig arbejdsformidlinger samt andre relevante initiativer i forbindelse med Den Europæiske Unions og medlemsstaternes strategier for fuld beskæftigelse

ii) gennemførelse af aktive og forebyggende foranstaltninger, der kan sikre tidlig identifikation af behov, med individuelle handlingsplaner og individuel støtte, som f.eks. skræddersyede kurser, jobsøgning, genplacering og mobilitet, selvstændig erhvervsvirksomhed og virksomhedsetablering — herunder kooperative virksomheder — incitamenter med henblik på øget deltagelse på arbejdsmarkedet, fleksible foranstaltninger, der kan fastholde ældre arbejdstagere længere på arbejdsmarkedet, og foranstaltninger, der gør det lettere at forene arbejde og privatliv som f.eks. lettere adgang til børnepasning og pleje af pårørende

iii) integrering af kønsaspektet og specifikke foranstaltninger, der kan forbedre kvinders adgang til beskæftigelse, vedvarende øge deres erhvervsdeltagelse og avanceringsmuligheder og mindske den kønsbaserede opdeling af arbejdsmarkedet, herunder gennem bekæmpelse af de direkte og indirekte grundlæggende årsager til kønsbaserede lønforskelle

iv) specifikke foranstaltninger, der kan øge indvandreres erhvervsdeltagelse og derved styrke disses sociale integration, lette arbejdstageres geografiske og faglige mobilitet samt integration af grænseoverskridende arbejdsmarkeder, bl.a. gennem rådgivning, sprogkurser og anerkendelse af kvalifikationer og opnåede færdigheder

c) styrkelse af dårligt stillede sociale integration med henblik på at få disse i varig beskæftigelse og bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, ved navnlig at fremme:

i) måder, hvorpå dårligt stillede personer, som f.eks. socialt udstødte, personer, der er gået tidligt ud af skolen, minoriteter og handicappede samt personer, der plejer pårørende, kan integreres og vende tilbage til arbejdsmarkedet gennem foranstaltninger til styrkelse af beskæftigelsesegnetheden, herunder i den sociale økonomi, adgang til erhvervsuddannelse og -kurser samt ledsageforanstaltninger og relevante støtte-, samfunds- og plejetjenester, som forbedrer beskæftigelsesmulighederne

ii) accept af forskellighed på arbejdspladsen og bekæmpelse af forskelsbehandling ved ansættelser og avanceringsmuligheder, bl.a. gennem bevidstgørelse, inddragelse af lokalsamfundet og virksomheder samt gennem fremme af lokale beskæftigelsesinitiativer

d) styrkelse af de menneskelige ressourcer især ved at fremme:

i) udarbejdelse og indførelse af reformer i de almene og erhvervsfaglige uddannelsessystemer med henblik på at øge beskæftigelsesegnheden, større arbejdsmarkedsrelevans i de grundlæggende almene uddannelser og erhvervsuddannelserne og løbende ajourføring af undervisernes kvalifikationer med henblik på innovation og en videnbaseret økonomi

ii) netværksaktiviteter mellem højere læreanstalter, forsknings- og teknologicentre og virksomheder

e) fremme af partnerskaber, aftaler og initiativer gennem netværkssamarbejde mellem relevante aktører, såsom arbejdsmarkedets parter og ngo'er, på tværnationalt, nationalt, regionalt og lokalt niveau med henblik på at sætte alle kræfter ind på reformer inden for beskæftigelse og rummelighed på arbejdsmarkedet.

2. ESF støtter inden for konvergensmålets rammer foranstaltninger i medlemsstaterne, der falder ind under nedenstående prioriteter:

a) øgede og forbedrede investeringer i menneskelig kapital ved navnlig at fremme:

i) gennemførelse af reformer inden for de almene og erhvervsfaglige uddannelsessystemer, navnlig for at få folk til i højere grad at imødekomme behovene i et videnbaseret samfund og til livslang uddannelse

ii) øget deltagelse i almen og erhvervsfaglig uddannelse gennem hele livet, bl.a. gennem foranstaltninger til at nedbringe det antal elever, der går tidligt ud af skolen, og mindske kønsbaseret opdeling af fag samt øge adgangen til og højne kvaliteten af den grundlæggende uddannelse, de faglige uddannelser, de videregående uddannelser og erhvervsuddannelserne

iii) udvikling af de menneskelige ressourcer inden for forskning og innovation, bl.a. gennem ph.d.-studier og uddannelse af forskere

b) styrkelse af den institutionelle kapacitet, effektiviteten af den offentlige forvaltning og de offentlige tjenester på nationalt, regionalt og lokalt plan og, hvis det er relevant, arbejdsmarkedets parter og ngo'er med henblik på reformer, bedre regulering og god forvaltningsskik på navnlig det økonomiske, beskæftigelsesmæssige, uddannelsesmæssige, sociale, miljømæssige og retslige område, ved navnlig at fremme:

i) mekanismer til at forbedre udformningen af gode politikker og programmer, tilsyn og evaluering, bl.a. ved hjælp af undersøgelser, statistik og ekspertrådgivning,

støtte til koordinering mellem forvaltningerne og dialog mellem relevante offentlige og private organer

ii) kapacitetsopbygning i forbindelse med udformning af politikker og programmer på de relevante områder, herunder også med henblik på håndhævelse af lovgivningen, navnlig gennem løbende uddannelse af ledere og personale samt specifik støtte til nøgletjenester, tilsynsorganer og socioøkonomiske aktører, herunder arbejdsmarkedets parter og miljøpartnere, relevante ngo'er og repræsentative erhvervsorganisationer.

3. Medlemsstaterne kan inden for prioriteterne i stk. 1 og 2 koncentrere sig om dem, som er mest egnede til at tage højde for deres specifikke udfordringer.

4. ESF kan støtte foranstaltninger som nævnt i artikel 3, stk. 2, i denne forordning i alle de områder i medlemsstaterne, som er berettigede til støtte eller overgangsstøtte under Samhørighedsfonden, jf. henholdsvis artikel 5, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006.

5. I forbindelse med implementeringen af de mål og prioriteter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, støtter ESF fremme og integration af innovative aktiviteter i medlemsstaterne.

6. ESF støtter også tværnationale og interregionale foranstaltninger, navnlig gennem udveksling af oplysninger, erfaringer, resultater og god praksis samt udvikling af komplementære metoder og koordinerede eller fælles foranstaltninger.

7. Uanset artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006 kan finansiering af foranstaltninger under det prioriterede område vedrørende social integration omhandlet i stk. 1, litra c), nr. i), i denne artikel, der hører under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁽¹⁾, forhøjes til 15 % af beløbet for den pågældende prioriterede opgave.

Artikel 4

Konsekvens og koncentration af støtte

1. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, der støttes af ESF, er i overensstemmelse med og bidrager til foranstaltningerne til gennemførelse af den europæiske beskæftigelsesstrategi. De sikrer navnlig, at den strategi, der er fastlagt i den nationale strategiske referenceramme, og foranstaltningerne i de operationelle programmer fremmer strategiens målsætninger, prioriteter og mål i den enkelte medlemsstat inden for rammerne af de nationale reformprogrammer og de nationale handlingsplaner for social integration.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

Medlemsstaterne koncentrerer også, når ESF kan yde et politikbidrag, støtten om gennemførelsen af de relevante beskæftigelsesstillinger, som er udarbejdet i medfør af traktatens artikel 128, stk. 4, og af Fællesskabets relevante beskæftigelsesrelaterede mål for social integration samt almen og erhvervsfaglig uddannelse. Medlemsstaterne skal gøre dette i et stabilt programmeringsklima.

2. Inden for de operationelle programmer anvendes midlerne til at imødekomme de mest påtrængende behov og koncentrerer om de politikområder, hvor ESF-støtten i væsentlig grad kan medvirke til virkeliggørelsen af programmets mål. For at gøre ESF-støtten så effektiv som mulig, tages der i de operationelle programmer, hvis det er hensigtsmæssigt, særligt hensyn til de regioner og områder, der har de alvorligste problemer, som f.eks. dårligt stillede byområder og regioner i den yderste periferi samt landdistrikter og fiskeriafhængige områder i tilbagegang og områder, som er særligt ramt af virksomhedsflytninger.

3. Hvor det er relevant, indføres der et kortfattet afsnit om bidraget fra ESF til fremme af de relevante arbejdsmarkedsaspekter af social integration i medlemsstaternes nationale rapporter under den åbne koordinationsmetode vedrørende social beskyttelse og social integration.

4. De indikatorer, der medtages i de operationelle programmer, som medfinansieres af ESF, skal være af strategisk karakter og begrænset i antal og afspejle dem, der anvendes i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske beskæftigelsesstrategi og i forbindelse med Fællesskabets relevante mål inden for social integration og almen og erhvervsfaglig uddannelse.

5. Evalueringer af ESF's indsats skal også indeholde en vurdering af, hvordan de af ESF støttede foranstaltninger i den pågældende medlemsstat har bidraget til gennemførelsen af den europæiske beskæftigelsesstrategi og virkeliggørelsen af Fællesskabets mål om social integration, ikke-forskelsbehandling og ligestilling mellem mænd og kvinder samt almen og erhvervsfaglig uddannelse.

Artikel 5

God forvaltningsskik og partnerskab

1. ESF fremmer god forvaltningsskik og partnerskab. Fondens støtte udformes og gennemføres på det mest hensigtsmæssige territoriale niveau under hensyn til de nationale, regionale og lokale niveauer i henhold til specifikke institutionelle ordninger i den enkelte medlemsstat.

2. Medlemsstaterne sørger på det mest hensigtsmæssige territoriale niveau for, at arbejdsmarkedets parter involveres i, og at andre berørte parter på passende måde høres og deltager i forberedelse og implementering af samt tilsyn med ESF-støtten.

3. Det enkelte operationelle programs forvaltningsmyndighed tilskynder til, at arbejdsmarkedets parter på hensigtsmæssig måde deltager i de foranstaltninger, der finansieres i medfør af artikel 3.

Under konvergenzmålet afsættes et passende beløb af ESF-midlerne til kapacitetsopbygning, der skal omfatte uddannelses- og netværksforanstaltninger for at styrke den sociale dialog og aktiviteter, som arbejdsmarkedets parter gennemfører i fællesskab, navnlig for så vidt angår forbedring af arbejdstageres og virksomheders tilpasningsevne som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a).

4. Det enkelte operationelle programs forvaltningsmyndighed tilskynder til, at ngo'er på passende måde deltager i og får adgang til de aktiviteter, der finansieres, navnlig inden for social integration, ligestilling mellem mænd og kvinder og lige muligheder.

Artikel 6

Ligestilling mellem mænd og kvinder og lige muligheder

Medlemsstaterne sørger for, at de operationelle programmer indeholder en beskrivelse af, hvordan ligestilling mellem mænd og kvinder og lige muligheder fremmes under forberedelse og gennemførelse af, tilsyn med og evaluering af operationelle programmer. Medlemsstaterne tilskynder om fornødent til en ligelig fordeling af kvinder og mænd i forvaltning og gennemførelse af operationelle programmer på lokalt, regionalt og nationalt niveau.

Artikel 7

Innovation

I forbindelse med de enkelte operationelle programmer lægges der særlig vægt på at fremme og integrere innovative aktiviteter. Forvaltningsmyndigheden vælger i partnerskab med involverede de overordnede temaer for innovationsstøtten og fastsætter de nærmere gennemførelsesordninger. Myndigheden underretter det i artikel 63 i forordning (EF) nr. 1083/2006 omhandlede tilsynsudvalg om de valgte temaer.

Artikel 8

Tværnationale og interregionale foranstaltninger

1. Når medlemsstaterne støtter foranstaltninger til fordel for tværnationale og/eller interregionale foranstaltninger, jf. artikel 3, stk. 6, i denne forordning, som et specifikt prioriteret område inden for et operationelt program, kan ESF's bidrag til prioriterede områder forhøjes med 10 %. Det øgede bidrag medtages ikke i beregningen af de i artikel 53 i forordning (EF) nr. 1083/2006 omhandlede lofter.

2. Medlemsstaterne sikrer, efter omstændighederne med Kommissionens bistand, at ESF ikke støtter specifikke operationer, som samtidig støttes gennem andre tværnationale fællesskabsprogrammer, navnlig inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse.

Artikel 9

Teknisk bistand

Kommissionen fremmer navnlig erfaringsudveksling, bevidstgørelsesaktiviteter, seminarer, netværksarbejde og peer-review, der hjælper med til at fastlægge og formidle god praksis og tilskynde til gensidig læring samt tværnationalt og interregionalt samarbejde med henblik på at styrke ESF's politiske dimension og dens bidrag til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål for så vidt angår beskæftigelse og social integration.

Artikel 10

Rapporter

De årlige og endelige rapporter om gennemførelsen, jf. artikel 67 i forordning (EF) nr. 1083/2006 skal, når det er relevant, indeholde et sammendrag om gennemførelsen af:

- a) integrering af kønsaspektet og eventuelle kønsspecifikke foranstaltninger
- b) foranstaltninger til forøgelse af indvandreres deltagelse på arbejdsmarkedet og derved til styrkelse af deres sociale integration
- c) foranstaltninger til styrkelse af minoriteters integration på arbejdsmarkedet og derved til forbedring af deres sociale integration
- d) foranstaltninger til styrkelse af andre dårligt stillede grupper, herunder handicappedes, integration på arbejdsmarkedet samt deres sociale integration
- e) innovative aktiviteter, herunder en beskrivelse af temaerne, disses resultater, udbredelse og integration
- f) tværnationale og/eller interregionale foranstaltninger.

Artikel 11

Støtteberettigede udgifter

1. ESF yder støtte til støtteberettigede udgifter, som uanset artikel 53, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1083/2006 kan omfatte finansieringsmidler, som arbejdsgivere og arbejdstagere har bidraget med i fællesskab. Støtten har form af individuelle tilskud eller globaltilskud, der ikke skal tilbagebetales, lån, rentegodtgørelse og mikrokredit, garantifonde samt indkøb af

varer og tjenesteydelser under iagttagelse af reglerne for offentlige indkøb.

2. Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra ESF:

- a) refusionsberettiget moms
- b) renter af gæld
- c) indkøb af inventar, udstyr, køretøjer, infrastruktur, fast ejendom og jord.

3. Følgende omkostninger anses for udgifter, der er berettigede til støtte fra ESF, jf. stk. 1, hvis de er pådraget i overensstemmelse med nationale regler, herunder regnskabsregler, og på de nedenfor anførte specifikke betingelser:

- a) ydelser eller lønninger, som tredjemand har afholdt til fordel for deltagerne i en operation, og som attesteres over for modtageren
- b) for så vidt angår tilskud, de indirekte omkostninger angivet efter standardsatser på op til 20 % af en operations direkte omkostninger
- c) afskrivningsomkostninger fra afskrivningsberettigede aktiver, jf. stk. 2, litra c), som udelukkende bevilges for den tid, operationen varer, og i det omfang offentlige tilskud ikke har bidraget til erhvervelsen af disse aktiver.

4. Reglerne for støtteberettigelse i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1080/2006 finder anvendelse på foranstaltninger, der medfinansieres af ESF, og som er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 3 i nævnte forordning.

Artikel 12

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning berører ikke fortsættelsen eller ændringen, herunder hel eller delvis annullering, af støtte, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1784/1999 eller anden lovgivning, der gælder for denne støtte den 31. december 2006, og som derfor gælder for den pågældende støtte eller projekterne indtil deres afslutning.

2. Ansøgninger, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1784/1999, er fortsat gyldige.

Artikel 13

Ophævelse

1. Med forbehold af de i artikel 12 i nærværende forordning omhandlede bestemmelser ophæves forordning (EF) nr. 1784/1999 med virkning fra den 1. januar 2007.

2. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

duren i traktatens artikel 148.

Artikel 14

Artikel 15

Revisionsklausul

Ikrafttrædelsen

Senest den 31. december 2013 tager Europa-Parlamentet og Rådet denne forordning op til fornyet overvejelse efter proce-

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 5. juli 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1082/2006**af 5. juli 2006****om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 159, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktatens artikel 159, stk. 3, er det fastsat, at der ud over de fonde, der er omhandlet i stk. 1 i nævnte artikel, kan vedtages særlige aktioner med henblik på at nå det mål om økonomisk og social samhørighed, der er opstillet i traktaten. En harmonisk udvikling af hele Fællesskabet og en styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed forudsætter en styrkelse af det territoriale samarbejde. Med henblik herpå bør der vedtages de fornødne foranstaltninger for at forbedre betingelserne for gennemførelse af aktioner vedrørende territorielt samarbejde.
- (2) Det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at imødegå de betydelige vanskeligheder, som medlemsstaterne, navnlig regionerne og de lokale myndigheder, har haft med at iværksætte og forvalte foranstaltninger for territorielt samarbejde inden for rammerne af de forskellige nationale lovgivninger og procedurer.
- (3) Under særlig hensyntagen til det øgede antal land- og søgrænser i Fællesskabet som følge af udvidelsen er det nødvendigt at fremme en styrkelse af det territoriale samarbejde i Fællesskabet.
- (4) De bestående instrumenter, såsom den europæiske økonomiske firmagruppe, har vist sig dårligt egnede til at tilvejebringe et struktureret samarbejde under Interreg-initiativet i programmeringsperioden 2000-2006.

- (5) De gældende bestemmelser under Europarådet omfatter forskellige muligheder og rammer, som regionale og lokale myndigheder kan arbejde sammen om på tværs af grænserne. Hensigten med dette instrument er ikke at omgå disse rammer eller fastsætte et sæt specifikke fælles regler, som skal finde ensartet anvendelse på alle sådanne ordninger i hele Fællesskabet.
- (6) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽⁴⁾ øges de midler, der stilles til rådighed for europæisk territorielt samarbejde.
- (7) Det er også nødvendigt at fremme og følge de foranstaltninger for territorielt samarbejde op, der gennemføres uden finansielt bidrag fra Fællesskabet.
- (8) For at overvinde de bestående hindringer for territorielt samarbejde er det nødvendigt at indføre et samarbejdsinstrument på fællesskabsplan for på Fællesskabets område at oprette samarbejdsgrupper, der har status som juridisk person, med betegnelsen »europæiske grupper for territorielt samarbejde« (EGTS). Oprettelsen af en EGTS bør være frivillig.
- (9) En EGTS bør kunne handle på vegne af sine medlemmer, herunder navnlig de regionale og lokale myndigheder den omfatter.
- (10) De opgaver og beføjelser, som delegeres til hver enkelt EGTS, skal fastlægges i en aftale.
- (11) En EGTS bør kunne handle enten med henblik på gennemførelse af programmer eller projekter for territorielt samarbejde, der medfinansieres af Fællesskabet, f.eks. af strukturfondene i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽⁵⁾, eller med henblik på gennemførelse af programmer for territorielt samarbejde, som medlemsstaterne og deres regioner og lokale myndigheder selv tager initiativ til med eller uden finansielt bidrag fra Fællesskabet.
- (12) Det bør præciseres, at de regionale og lokale myndigheders og medlemsstaternes finansielle ansvar ikke påvirkes af oprettelsen af en EGTS, hverken hvad angår forvaltningen af fællesskabsmidlerne eller de nationale midler.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 14.10.2005, s. 76.

⁽²⁾ EUT C 71 af 22.3.2005, s. 46.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 12.6.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 4.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Se side 25 i denne EUT.

⁽⁵⁾ Se side 1 i denne EUT.

- (13) Det bør præciseres, at de beføjelser, som en regional eller lokal myndighed udøver som ordensmyndighed, f.eks. politi- og lovgivningsmagt, ikke kan overdrages ved en aftale.
- (14) En EGTS skal fastlægge sine vedtægter, oprette sine egne organer samt fastsætte regler for sit budget og for udøvelsen af sit finansielle ansvar.
- (15) Betingelserne for territorielt samarbejde bør skabes i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med det proportionalitetsprincip, der er opstillet i nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, idet oprettelsen af en EGTS er frivillig, og de enkelte medlemsstaters forfatningssystemer respekteres.
- (16) Artikel 159, stk. 3, i traktaten tillader ikke, at enheder fra tredjelande omfattes af lovgivning, der er baseret på denne bestemmelse. Vedtagelse af en fællesskabsforanstaltning om oprettelse af en EGTS bør imidlertid ikke udelukke, at enheder fra tredjelande deltager i en EGTS, der er stiftet i overensstemmelse med denne forordning, hvis et tredjelands lovgivning eller aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande tillader det —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Karakteren af en EGTS

- I overensstemmelse med de i denne forordning fastlagte regler kan der på Fællesskabets område oprettes en europæisk gruppe for territorielt samarbejde, (i det følgende benævnt »EGTS«).
- Formålet med en EGTS er at lette og fremme et grænseoverskridende, tværnationalt og/eller interregionalt samarbejde, i det følgende benævnt »territoriant samarbejde«, mellem dens medlemsstater, jf. artikel 3, stk. 1, udelukkende med henblik på at styrke den økonomiske og sociale samhørighed.
- En EGTS har status som juridisk person.
- En EGTS har i hver enkelt medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende medlemsstats nationale lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre samt ansætte personale og optræde som part i retssager.

Artikel 2

Gældende lovgivning

- En EGTS er underlagt følgende:

- denne forordning
- bestemmelserne i aftalen og vedtægterne, jf. artikel 8 og 9, hvor det udtrykkeligt er tilladt ifølge denne forordning
- for så vidt angår tilfælde, der ikke eller kun delvis er omfattet af denne forordning, lovene i den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted.

Hvis det i henhold til fællesskabsret eller international privatret er nødvendigt at fastslå, hvilken lovgivning der gælder for en EGTS' handlinger, betragtes en EGTS som en enhed i den medlemsstat, hvor den har sit hjemsted.

2. Når en medlemsstat består af flere territoriale enheder, som har deres egne retsregler, omfatter henvisningen til den lovgivning, der finder anvendelse i henhold til stk. 1, litra c), disse enheders lovgivning under hensyn til den pågældende medlemsstats forfatningsmæssige struktur.

Artikel 3

Sammensætning af en EGTS

1. En EGTS skal bestå af medlemmer, der handler inden for rammerne af deres kompetence i henhold til national lovgivning, og som tilhører en eller flere af følgende kategorier:

- medlemsstater
- regionale myndigheder
- lokale myndigheder
- offentligretlige organer i henhold til artikel 1, stk. 9, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾.

Sammenslutninger bestående af organer, som tilhører en eller flere af disse kategorier, kan også være medlemmer.

2. En EGTS skal bestå af medlemmer, der er hjemmehørende på mindst to medlemsstaters område.

Artikel 4

Oprettelse af en EGTS

- Beslutningen om at oprette en EGTS træffes på de potentielle medlemmers initiativ.
- Hvert potentielt medlem:
 - meddeler den medlemsstat, i henhold til hvis lovgivning det er stiftet, at det agter at deltage i en EGTS, og
 - sender denne medlemsstat en kopi af den foreslåede aftale og de foreslåede vedtægter, jf. artikel 8 og 9.

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2083/2005 (EUT L 333 af 20.12.2005, s. 28).

3. Efter meddelelse fra det potentielle medlem, jf. stk. 2, godkender den pågældende medlemsstat under hensyn til sin forfatningsmæssige struktur det potentielle medlems deltagelse i EGTS'en, medmindre den finder, at en sådan deltagelse ikke er forenelig med denne forordning eller national lovgivning, herunder det foreslåede medlems beføjelser og forpligtelser, eller at en sådan deltagelse ikke er berettiget af hensyn til den offentlige interesse eller den offentlige orden i den pågældende medlemsstat. I så fald begrundes medlemsstaten, hvorfor den ikke kan give sin godkendelse.

Medlemsstaterne træffer generelt beslutning senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af en gyldig anmodning i henhold til stk. 2.

Når medlemsstaterne træffer beslutning om det potentielle medlems deltagelse i en EGTS, kan de anvende den nationale lovgivning.

4. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har kompetence til at modtage meddelelser og dokumenter som omhandlet i stk. 2.

5. Medlemmerne når til enighed om den i artikel 8 omhandlede aftale og de i artikel 9 omhandlede vedtægter og sikrer, at de er i overensstemmelse med medlemsstaternes godkendelse, jf. stk. 3.

6. Eventuelle ændringer af aftalen og eventuelle væsentlige ændringer af vedtægterne skal godkendes af medlemsstaterne efter proceduren i denne artikel. Væsentlige ændringer af vedtægterne er ændringer, som direkte eller indirekte medfører en ændring i aftalen.

Artikel 5

Erhvervelse af status som juridisk person og offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

1. De i artikel 9 omhandlede vedtægter og eventuelle senere ændringer registreres og/eller offentliggøres i overensstemmelse med gældende ret i den medlemsstat, hvor den pågældende EGTS har sit hjemsted. EGTS'en får status som juridisk person på datoen for registreringen eller offentliggørelsen, afhængigt af hvad der indtræffer først. Medlemmerne underretter de berørte medlemsstater og Regionsudvalget om aftalen og om vedtægternes registrering og/eller offentliggørelse.

2. EGTS'en sikrer, at der inden ti arbejdsdage efter vedtægternes registrering og/eller offentliggørelse sendes en anmodning til De Europæiske Fællesskabers Publikationskontor om at offentliggøre en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om EGTS'ens oprettelse med angivelse af navn, formål, medlemmer og hjemstedsadresse.

Artikel 6

Kontrol med forvaltningen af offentlige midler

1. Kontrollen med en EGTS' forvaltning af offentlige midler tilrettelægges af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted. Den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted, udpeger den myndighed, der har kompetence med hensyn til denne opgave, inden den godkender deltagelsen i EGTS'en, jf. artikel 4.

2. Såfremt den nationale lovgivning i de andre berørte medlemsstater kræver det, sørger myndighederne i den medlemsstat, hvor en EGTS har sit hjemsted, for, at de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater udfører kontrol på deres område med de af EGTS'ens handlinger, der udføres i disse medlemsstater, og udveksler alle relevante oplysninger.

3. Al kontrol skal udføres i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder.

4. Når en EGTS's opgaver som nævnt i artikel 7, stk. 3, første og andet afsnit, omfatter foranstaltninger, som medfinansieres af Fællesskabet, finder den relevante lovgivning om kontrol med fællesskabsmidler anvendelse, uanset bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3.

5. Den medlemsstat, hvor en EGTS har sit hjemsted, underretter de andre berørte medlemsstater om eventuelle problemer under kontrollen.

Artikel 7

Opgaver

1. En EGTS udfører de opgaver, som medlemmerne har overdraget til den i overensstemmelse med denne forordning. Dens opgaver fastlægges i den aftale, som medlemmerne indgår, jf. artikel 4 og 8.

2. En EGTS handler inden for rammerne af de opgaver, som den har fået overdraget, og som kun omfatter lettelse og fremme af det territoriale samarbejde med henblik på at styrke den økonomiske og sociale samhørighed, og som fastlægges af medlemmerne med udgangspunkt i, at de alle ligger inden for rammerne af den kompetence, som det enkelte medlem har i henhold til national lovgivning.

3. Specifikt skal en EGTS' opgaver først og fremmest begrænses til gennemførelse af territoriale samarbejdsprogrammer eller projekter, der medfinansieres af Fællesskabet gennem Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og/eller Samhørighedsfonden.

En EGTS kan gennemføre andre specifikke territoriale samarbejdsopgaver mellem deres medlemmer med sigte på det mål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, med eller uden finansielt bidrag fra Fællesskabet.

Medlemsstaterne kan begrænse de opgaver, EGTS'er kan udføre uden finansielt bidrag fra Fællesskabet. Sådanne opgaver skal dog som minimum omfatte de samarbejdsaktioner, der er opført i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1080/2006.

4. De opgaver, der overdrages en EGTS af medlemmerne, må ikke vedrøre udøvelse af beføjelser overdraget ved offentlig ret eller forpligtelser, som har til formål at beskytte statens eller andre offentlige myndigheders almene interesser, herunder politi- og lovgivningsmæssige beføjelser, retspleje eller udenrigspolitik.

5. Medlemmerne af en EGTS kan med enstemmighed beslutte at delegerer udførelsen af dens opgaver til et af medlemmerne.

Artikel 8

Aftale

1. En EGTS reguleres af en aftale, der indgås med enstemmighed mellem dens medlemmer i overensstemmelse med artikel 4.

2. I aftalen præciseres:

- a) EGTS'ens navn og hjemsted, der skal være beliggende i en medlemsstat, i henhold til hvis lovgivning mindst et af medlemmerne er stiftet
- b) i hvilket område EGTS'en kan udføre sine opgaver
- c) EGTS'ens specifikke formål og opgaver, dens varighed og betingelserne for dens opløsning
- d) listen over EGTS'ens medlemmer
- e) den lovgivning, der finder anvendelse ved fortolkning og gennemførelse af aftalen, dvs. lovgivningen i den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted
- f) de relevante aftaler om gensidig anerkendelse, herunder vedrørende finansiell kontrol, og
- g) procedurerne for ændring af aftalen, som skal være i overensstemmelse med forpligtelserne i artikel 4 og 5.

Artikel 9

Vedtægter

1. En EGTS' vedtægter vedtages enstemmigt af dens medlemmer på grundlag af aftalen.

2. En EGTS' vedtægter skal mindst indeholde alle aftalens bestemmelser sammen med følgende:

- a) bestemmelserne for en EGTS' organers funktion og beføjelser samt antallet af medlemmernes repræsentanter i de relevante organer
- b) EGTS'ens beslutningsprocedurer

c) det eller de anvendte arbejdsprog

d) ordningerne for dens funktion, bl.a. hvad angår personaleforvaltning, ansættelsesprocedurer og ansættelseskontraktens art

e) ordningerne for medlemmernes finansielle bidrag samt hvert enkelt EGTS-medlems gældende regnskabs- og budgetbestemmelser, herunder bestemmelser om finansielle spørgsmål, i forbindelse hermed

f) ordningerne for medlemmernes ansvar i henhold til artikel 12, stk. 2

g) de myndigheder, der er ansvarlige for udpegelse af et uafhængigt organ, som skal foretage ekstern revision, og

h) procedurerne for ændring af vedtægterne, som skal være i overensstemmelse med forpligtelserne i artikel 4 og 5.

Artikel 10

En EGTS' organisation

1. En EGTS skal mindst have følgende organer:

- a) en forsamling, der består af repræsentanter for dens medlemmer
- b) en direktør, der repræsenterer EGTS'en og handler på dens vegne.

2. Vedtægterne kan indeholde bestemmelser om, at der skal være flere organer med klart afgrænsede beføjelser.

3. En EGTS hæfter over for tredjemand for de handlinger, som dens organer udfører, selv når disse handlinger ikke falder ind under EGTS's opgaver.

Artikel 11

Budget

1. En EGTS udarbejder et årligt budget, der vedtages af forsamlingen, og som navnlig indeholder en komponent vedrørende løbende udgifter og eventuelt en operationel komponent.

2. Udarbejdelsen af regnskabet, herunder, hvis det kræves, den ledsagende årsberetning, samt revision og offentliggørelse af dette regnskab er underlagt bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, litra c).

Artikel 12

Likvidation, konkursbehandling, betalingsstandsning og ansvar

1. Med hensyn til likvidation, konkursbehandling, betalingsstandsning og tilsvarende bobehandlinger er en EGTS omfattet af den lovgivning i medlemsstaten, hvor den har sit hjemsted, medmindre andet er fastsat i stk. 2 og 3.

2. En EGTS hæfter for sin gæld, uanset dens art.

Artikel 14

I det omfang en EGTS' aktiver ikke kan dække dens passiver, hæfter dens medlemmer i forhold til deres bidrag for EGTS'ens gæld, uanset dens art, medmindre den nationale lovgivning, i henhold til hvilken et medlem er stiftet, udelukker eller begrænser dette medlems ansvar. Ordningerne vedrørende bidraget fastsættes i vedtægterne.

Hvis mindst et EGTS-medlems ansvar er begrænset i medfør af den nationale lovgivning, i henhold til hvilken den er stiftet, kan de øvrige medlemmer også begrænse deres ansvar i vedtægterne.

Medlemmerne kan i vedtægterne forpligte sig til efter endt medlemskab af en EGTS at være ansvarlige for forpligtelser i medfør af EGTS'ens aktiviteter i deres medlemskabsperiode.

Navnet på en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, skal indeholde udtrykket »begrænset«.

Kravene til offentliggørelse af aftalen om samt vedtægter og regnskaber for en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, skal som minimum modsvare dem, der gælder for andre former for juridiske enheder, hvis medlemmer har begrænset ansvar, og som er stiftet i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende EGTS har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

En medlemsstat kan forbyde registrering på sit område af en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar.

3. Med forbehold af medlemsstaternes økonomiske ansvar i forhold til enhver form for strukturfonds- eller samhørighedsfondsmidler, der ydes en EGTS, er der ikke i denne forordning hjemmel for, at medlemsstaterne har økonomisk ansvar i forhold til en EGTS, de ikke er medlem af.

Artikel 13

Offentlig interesse

Hvis en EGTS udfører aktiviteter i strid med en medlemsstats bestemmelser om den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, folkesundheden eller den offentlige sædelighed, eller i strid med den offentlige interesse i en medlemsstat, kan et kompetent organ i denne medlemsstat forbyde disse aktiviteter på sit område eller kræve, at medlemmer, som er stiftet i henhold til dens lovgivning, trækker sig tilbage fra EGTS'en, medmindre den ophører med de pågældende aktiviteter.

Sådanne forbud må ikke være et middel til vilkårlig eller skjult begrænsning af det territoriale samarbejde mellem EFTC'ens medlemmer. Det kompetente organs afgørelse skal kunne revideres af en retsinans.

Opløsning

1. Uanset aftalens bestemmelser om opløsning skal den kompetente ret eller myndighed i den medlemsstat, hvor en EGTS har sit hjemsted, ved en anmodning fra en kompetent myndighed med en berettiget interesse, bestemme, at en EGTS skal opløses, hvis den finder, at EGTS'en ikke længere opfylder kravene i artikel 1, stk. 2, eller artikel 7 i denne forordning, navnlig når EGTS'en handler uden for de opgaver, der er fastsat i artikel 7. Den kompetente ret eller myndighed underretter alle de andre medlemsstater, i henhold til hvis lovgivning medlemmerne er stiftet, om enhver anmodning om opløsning af en EGTS.

2. Den kompetente ret eller myndighed kan indrømme EGTS'en en frist til at bringe forholdene i orden. Hvis EGTS'en ikke bringer forholdene i orden inden udløbet af denne frist, træffer den kompetente ret eller myndighed afgørelse om opløsning af EGTS'en.

Artikel 15

Kompetence

1. Tredjeparter, der mener sig krænket af en EGTS' handlinger eller undladelser, kan forfølge deres krav ad rettens vej.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder fællesskabsrettens kompetenceregler anvendelse på tvister, som involverer en EGTS. I tilfælde, der ikke er forudsat i fællesskabsretten, ligger kompetencen til at bilægge tvister hos retterne i den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted.

Kompetencen til at bilægge tvister i henhold til artikel 4, stk. 3 eller 6, eller i henhold til artikel 13 ligger hos retterne i den medlemsstat, hvis afgørelse anfægtes.

3. Intet i denne forordning er til hinder for, at borgere kan udøve deres nationale forfatningsmæssige appelrettigheder over for organer, som er medlem af en EGTS, for så vidt angår:

a) administrative afgørelser om aktiviteter, der udføres af en EGTS

b) adgang til tjenester på deres eget sprog og

c) adgang til oplysninger.

I sådanne tilfælde ligger kompetencen hos de kompetente retter i de medlemsstater, i hvis forfatning der er hjemmel til påklage.

*Artikel 16***Afsluttende bestemmelser**

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre en effektiv iværksættelse af denne forordning.

En medlemsstat kan, hvis det kræves i henhold til dens nationale lovgivning, udarbejde en samlet liste over de opgaver, som medlemmerne af en EGTS, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, der er stiftet i henhold til dens lovgivning, allerede har, for så vidt angår det territoriale samarbejde i denne medlemsstat.

Medlemsstaten underretter i overensstemmelse hermed Kommissionen og de andre medlemsstater om eventuelle bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at der skal betales gebyrer i forbindelse med registreringen af aftalen og vedtægterne. Disse gebyrer må dog ikke overstige de administrative omkostninger herved.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 5. juli 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

*Artikel 17***Rapport og revisionsklausul**

Senest den 1. august 2011 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning og i givet fald forslag til ændringer.

*Artikel 18***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes senest den 1. august 2007, med undtagelse af artikel 16, som finder anvendelse fra den 1. august 2006.

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1083/2006

af 11. juli 2006

om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 161,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge traktatens artikel 158 skal Fællesskabet for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer, herunder landdistrikterne. Ifølge traktatens artikel 159 skal denne indsats støttes gennem strukturfondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre eksisterende finansielle instrumenter.
- (2) Samhørighedspolitikken bør bidrage til at forbedre væksten, konkurrenceevnen og beskæftigelsen ved at integrere Fællesskabets prioriteter for bæredygtig udvikling som fastsat af Det Europæiske Råd på møderne i Lissabon den 23.-24. marts 2000 og i Göteborg den 15. juni 2001-16. juni 2001.
- (3) De økonomiske, sociale og territoriale forskelle på såvel regionalt som nationalt plan er tiltaget i den udvidede Europæiske Union. Foranstaltninger med henblik på konvergens, konkurrenceevnen og beskæftigelsen bør derfor forbedres overalt i Fællesskabet.
- (4) Stigningen i antallet af land- og søgrænser i Fællesskabet og udvidelsen af dets territorium betyder, at merværdien af det grænseoverskridende, tværnationale og interregionale samarbejde i Fællesskabet bør øges.
- (5) Samhørighedsfonden bør integreres i programmeringen af strukturstøtten med henblik på at sikre større sammenhæng mellem de forskellige fondes intervention.
- (6) Det bør fastlægges, hvilken rolle instrumenterne for støtte til landdistriktudvikling, det vil sige Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (EUFUL) ⁽⁵⁾, og til fiskerisektoren, en europæisk fiskerifond (EFF), bør spille. Disse instrumenter bør integreres i instrumenterne under den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik og samordnes med samhørighedspolitikens instrumenter.
- (7) De fonde, der foretager interventioner under samhørighedspolitikken, begrænses derfor til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden. Reglerne for den enkelte fond fastlægges i gennemførelsesforordninger, der udstedes i henhold til traktatens artikel 148, 161 og 162.
- (8) I henhold til artikel 55 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽⁶⁾ tager Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen den pågældende forordning op til revision senest den 31. december 2006. For at gennemføre den reform af fondene, der foreslås i nærværende forordning, bør forordning (EF) nr. 1260/1999 ophæves.
- (9) For at øge merværdien af Fællesskabets samhørighedspolitik bør strukturfondenes og Samhørighedsfondens arbejde koncentrereres og forenkles, og målene i forordning (EF) nr. 1260/1999 bør derfor omdefineres således, at de tilstræber medlemsstaternes og regionernes konvergens, regional konkurrenceevne og beskæftigelse og europæisk territorielt samarbejde.
- (10) Inden for disse tre mål bør der på en hensigtsmæssig måde tages hensyn både til de økonomiske og sociale karakteristika og til de territoriale karakteristika.
- (11) Fjernområderne bør nyde godt af særlige foranstaltninger og yderligere midler som kompensation for de ulemper, som følger af de faktorer, der er omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2.

⁽¹⁾ Samstemmende udtalelse af 4.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 255 af 14.10.2005, s. 79.

⁽³⁾ EUT C 231 af 20.9.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 121 af 20.5.2005, s. 14.

⁽⁵⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 173/2005 (EUT L 29 af 2.2.2005, s. 3).

- (12) Problemet med, at områder med ekstremt lav befolkningstæthed ligger afsides og har dårlige forbindelser til store markeder, jf. protokol nr. 6 om særlige bestemmelser for mål 6 inden for rammerne af strukturfundene i Finland og Sverige til tiltrædelsesakten af 1994, kræver passende økonomisk behandling som kompensation for virkningerne af disse ulemper.
- (13) På baggrund af betydningen af en bæredygtig byudvikling og byernes, navnlig de mellemstore byers, bidrag til regionaludviklingen bør der tages større hensyn til dem ved at udbygge deres rolle i forbindelse med programmeringen med henblik på at fremme byfornyelse.
- (14) Fondene bør ud over den indsats, der gøres af ELFUL og EFF, træffe særlige og supplerende foranstaltninger til fremme af den økonomiske diversificering i landdistrikterne og i fiskeriafhængige områder.
- (15) Foranstaltningerne til fordel for områder med naturbetingede ulemper, dvs. visse øer, bjergområder og områder med lav befolkningstæthed samt visse af Fællesskabets grænseområder efter dets udvidelse, bør udbygges med henblik på at afhjælpe deres særlige udviklingsvanskeligheder.
- (16) Der bør fastsættes objektive kriterier for udpegelse af støtteberettigede regioner og områder. Med henblik herpå bør fastlæggelsen af de prioriterede regioner og områder på fællesskabsplan baseres på det fælles klassifikationssystem for regioner, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) ⁽¹⁾.
- (17) Der fastsættes et konvergensmål for medlemsstater og regioner med udviklings efterslæb. Omfattet af konvergensmålet er de regioner, hvis bruttonationalprodukt (BNP) per capita opgjort i købekraftspariteter er på mindre end 75 % af Fællesskabets gennemsnit. De regioner, der lider under den statistiske virkning, der hænger sammen med det lavere fællesskabsgennemsnit efter EU's udvidelse, vil i den forbindelse modtage betydelig overgangsstøtte til afslutning af deres konvergensproces. Denne støtte ophører i 2013 og vil ikke blive efterfulgt af en yderligere overgangsperiode. De medlemsstater, der er omfattet af konvergensmålet, og hvis bruttonationalindkomst (BNI) er på mindre end 90 % af fællesskabsgennemsnittet, vil blive støttet via Samhørighedsfonden.
- (18) Der fastsættes et mål om regional konkurrenceevne og beskæftigelse for den del af Fællesskabets område, der ikke er omfattet af konvergensmålet. De støtteberettigede regioner er mål 1-regioner i programmeringsperioden 2000-2006, som ikke længere opfylder konvergensmålets kriterium for regional støtteberettigelse og derfor modtager overgangsstøtte, samt alle Fællesskabets øvrige regioner.
- (19) Der fastsættes et mål om europæisk territorielt samarbejde for land- og søgrænseregioner, for områder for tværnationalt samarbejde, der er fastlagt med henblik på foranstaltninger til fremme af en integreret territorial udvikling, og for støtte til interregionalt samarbejde og interregional udveksling af erfaringer.
- (20) Forbedringen og forenklingen af samarbejdet langs Fællesskabets ydre grænser indebærer anvendelse af instrumenterne vedrørende Fællesskabets eksterne bistand, navnlig et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument og instrumentet for førtiltrædelsesbistand oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 ⁽²⁾.
- (21) EFRU's bidrag til et sådant samarbejde langs Fællesskabets ydre grænser bidrager til imødegåelse af de vigtigste regionale ubalancer i Fællesskabet og derved til en styrkelse af dets økonomiske og sociale sammenhængskraft.
- (22) Fondenes aktiviteter og de operationer, som de bidrager til at finansiere, bør være sammenhængende med Fællesskabets øvrige politikker og efterleve fællesskabslovgivningen.
- (23) Fællesskabets indsats bør supplere medlemsstaternes indsats eller tilstræbe at bidrage til denne. Partnerskabet bør udbygges via ordninger for deltagelse af forskellige typer partnere, navnlig regionale og lokale myndigheder, under fuld hensyntagen til medlemsstaternes institutionelle ordninger.
- (24) Den flerårige programmering bør tage sigte på at føre fondenes mål ud i livet ved at sikre, at de nødvendige økonomiske midler står til rådighed, og at der er sammenhæng og kontinuitet i Fællesskabets og medlemsstaternes fælles indsats.
- (25) Målene om konvergens, regional konkurrenceevne og beskæftigelse og europæisk territorielt samarbejde kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af forskellenes omfang og de begrænsede økonomiske midler i de medlemsstater og regioner, der er støtteberettigede under konvergensmålet og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan via fællesskabsfinansieringens flerårige garanti, som gør det muligt at koncentrere samhørighedspolitikken om Fællesskabets prioriteter; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽¹⁾ EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1888/2005 (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 1).

⁽²⁾ Se side 82 i denne EUT.

- (26) Der bør fastsættes målbare mål, som medlemsstaterne i Den Europæiske Union i dens sammensætning før den 1. maj 2004 skal sigte mod gennem udgifter under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse med henblik på fremme af konkurrenceevnen og jobskabelse. Det bør fastslås, på hvilken måde opfyldelsen af disse mål bedst kan måles og rapporteres.
- (27) Subsidiariteten og proportionaliteten i forbindelse med strukturfondenes og Samhørighedsfondens indsats bør styrkes.
- (28) Som led i princippet om delt forvaltning bør man fastlægge betingelserne for, at Kommissionen bør udøve sine beføjelser til at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget, jf. traktatens artikel 274, og klarlægge samarbejdsansvaret med medlemsstaterne. Kommissionen bør på baggrund af disse betingelser kunne forvisse sig om, at medlemsstaterne bruger fondene lovligt og formelt rigtigt samt i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning i finansforordningens forstand.
- (29) For at sikre en reel økonomisk virkning bør støtten fra strukturfondene i henhold til denne forordning ikke erstatte offentlige udgifter i medlemsstaterne. Efterprøvnin g af additionalitetsprincippet gennem partnerskab bør koncentrer es om regionerne under konvergensmålet på grund af størrelsen af de finansielle midler, der afsættes til dem, og kan føre til finansiell korrektion, hvis additionaliteten ikke overholdes.
- (30) Som led i sin indsats for økonomisk og social samhørighed fremmer Fællesskabet på alle fondenes gennemførelsesstadier sine mål om at afskaffe forskelsbehandling og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder som fastsat i traktatens artikel 2 og 3 samt forhindre forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.
- (31) Kommissionen bør fastlægge den vejledende årlige fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger efter en objektiv og gennemsigtig metode, der tager hensyn til Kommissionens forslag, konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 15. december 2005-16. december 2005 og den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og sund økonomisk forvaltning⁽¹⁾ med henblik på at opnå en betydelig koncentration om regioner med udviklings efterslæb, herunder de regioner, der modtager overgangs støtte som følge af den statistiske virkning.
- (32) Den finansielle koncentration om konvergensmålet bør forstærkes som følge af de større uligheder i det udviklede EU, indsatsen til fordel for målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse for at hjælpe med til at forbedre konkurrenceevnen og beskæftigelsen i resten af Fællesskabet bør fastholdes, og der bør afsættes flere midler til målet om europæisk territorialt samarbejde som følge af den særlige merværdi.
- (33) De årlige bevillinger, der tildeles en medlemsstat under fondene, bør begrænses af et loft, som fastsættes under hensyn til dens absorptionskapacitet.
- (34) 3 % af de strukturfondsbevillinger, der tildeles medlemsstaterne under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, kan overføres til en national reserve til belønning af resultater.
- (35) De bevillinger, der er til rådighed under fondene, bør til brug for programmeringen indekseres ved anvendelse af en fast sats.
- (36) For at øge samhørighedspolitikens strategiske indhold og fremme dens gennemsigtighed via integrering af Fællesskabets prioriteter bør Rådet vedtage strategiske retningslinjer på forslag af Kommissionen. Rådet bør undersøge medlemsstaternes gennemførelse af disse retningslinjer på grundlag af en strategisk rapport fra Kommissionen.
- (37) På grundlag af de af Rådet vedtagne strategiske retningslinjer er det hensigtsmæssigt, at hver medlemsstat i samråd med Kommissionen udarbejder et nationalt referencedokument vedrørende sin udviklingsstrategi, som udgør rammen om udarbejdelsen af de operationelle programmer. På grundlag af den nationale strategi bør Kommissionen notere sig den nationale strategiske referenceramme og træffer afgørelse om visse elementer heri.
- (38) Programmeringen og forvaltningen af strukturfondene bør forenkles under hensyn til deres særlige karakteristika ved at fastsætte, at de operationelle programmer skal finansieres af enten EFRU eller ESF, der begge som supplement og i begrænset omfang kan finansiere foranstaltninger, der er omfattet af den anden fonds interventionsområde.
- (39) For at forbedre Samhørighedsfondens og EFRU's komplementaritet og forenkle gennemførelsen heraf bør disse to fondes interventioner programmeres samlet i de operationelle programmer for transport og miljø og have national geografisk dækning.
- (40) Programmeringen bør sikre samordning af fondene indbyrdes og med de andre eksisterende finansielle instrumenter og EIB og Den Europæiske Investeringsfond (EIF). Denne samordning bør også omfatte udarbejdelse af komplekse finansielle ordninger og offentlig-private partnerskaber.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

- (41) Det bør sikres, at især mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder får bedre adgang til finansiering og innovativ finansieringsteknik og til at investere i offentlig-private partnerskaber og andre projekter, som er nævnt i en integreret plan for bæredygtig byudvikling. Medlemsstaterne kan beslutte at vælge en holdingfond ved indgåelse af offentlige kontrakter i medfør af lovgivningen om offentlige indkøb, herunder enhver undtagelse i national ret, som er forenelig med fællesskabslovgivningen. I andre tilfælde, hvor medlemsstaterne er forvisset om, at lovgivningen om offentlige indkøb ikke finder anvendelse, berettiger definitionen af EIF's og EIB's opgaver, at medlemsstaterne yder dem støtte, som er et direkte finansielt bidrag fra operationelle programmer i form af donation. På samme vilkår kan national ret gøre det muligt at yde støtte til andre finansieringsinstitutter uden indkaldelse af forslag.
- (42) I forbindelse med vurdering af større produktionsfremmende investeringsprojekter bør Kommissionen råde over alle de fornødne oplysninger for at afgøre, om fondenes finansielle bidrag bevirker et betydeligt tab af arbejdspladser andre steder i EU, for at sikre, at fællesskabsmidler ikke støtter flytning inden for EU.
- (43) Programmeringsperioden udgør én periode på syv år med henblik på at opretholde den forenkling af forvaltningssystemet, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1260/1999.
- (44) Medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne kan inden for de operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU, fastlægge en ordning for det interregionale samarbejde og tage hensyn til særlige karakteristika ved områder med naturbetingede ulemper.
- (45) Af hensyn til den nødvendige forenkling og decentralisering bør programmeringen og den økonomiske forvaltning alene gælde operationelle programmer og prioriterede opgaver, således at EF-støtterammen og programtillægget i henhold til forordning (EF) nr. 1260/1999 ikke længere bør finde anvendelse.
- (46) Medlemsstaterne, regionerne og forvaltningsmyndighederne kan inden for de operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, videredelegere prioriteterne vedrørende byfornyelse til bymyndighederne.
- (47) Den yderligere tildeling som compensation for de ekstra omkostninger, som fjernområderne står over for, bør integreres i de operationelle programmer, som EFRU finansierer i de pågældende regioner.
- (48) Der bør fastsættes særskilte ordninger for virkeliggørelsen af målet om europæisk territorialt samarbejde, som finansieres af EFRU.
- (49) Kommissionen bør kunne godkende store projekter, som er nævnt i de operationelle programmer, om nødvendigt i samråd med EIB, med henblik på at vurdere deres formål og virkning og ordningerne for den planlagte brug af fællesskabsmidler.
- (50) Det bør specificeres, hvilke aktionstyper fonden skal yde støtte i form af teknisk bistand til.
- (51) Det er nødvendigt at afsætte tilstrækkelige ressourcer til hjælp til medlemsstaternes projektforbereelse og -vurdering. EIB har en rolle at udfylde i forbindelse med ydelse af denne bistand og kan modtage støtte fra Kommissionen med henblik herpå.
- (52) På samme måde bør det bestemmes, at Kommissionen kan yde EIF støtte med henblik på at gennemføre en evaluering af, om mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder har behov for adgang til innovative finansieringstekniske instrumenter.
- (53) Af samme grunde kan Kommissionen yde støtte til EIB og EIF med henblik på at iværksætte tekniske bistandsforanstaltninger inden for bæredygtig byudvikling eller støtte omstruktureringsforanstaltninger, der bidrager til en bæredygtig økonomisk aktivitet i områder, der er alvorligt ramt af den økonomiske krise.
- (54) Effektiviteten af fondenes interventioner afhænger også af, om der indgår en pålidelig evaluering i programmeringen og overvågningen. Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar i denne henseende bør præciseres.
- (55) Medlemsstaterne kan inden for deres nationale rammebeløb under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse afsætte en lille reserve til hurtig reaktion på uventede sektorspecifikke eller lokale begivenheder som følge af socioøkonomisk omstrukturering eller virkninger af handelsaftaler.
- (56) Det bør fastlægges, hvilke udgifter i en medlemsstat der kan sidestilles med offentlige udgifter i forbindelse med beregningen af det samlede nationale offentlige bidrag til et operationelt program; det er med henblik herpå hensigtsmæssigt at henvise til bidraget fra det »offentretlige organ« som defineret i Fællesskabets direktiver om offentlige indkøb, fordi sådanne organer omfatter flere typer offentlige eller private organer, der er oprettet for at varetage opgaver af almen interesse, som ikke er af industriel eller kommerciel karakter, og som kontrolleres af staten eller regionale og lokale myndigheder.

- (57) Det er nødvendigt at fastlægge, hvilke elementer der skal lægges til grund for gradueringen af fondenes bidrag til de operationelle programmer, navnlig for at øge fællesskabsmidlernes multiplikatoreffekt. Det er også hensigtsmæssigt, at der på grundlag af fondens og målsætningens art fastsættes maksimumslofter, som bidragene fra fondene ikke må overskride.
- (58) Det er desuden nødvendigt at definere begrebet indkomstskabende projekt og at opstille de nødvendige fællesskabsprincipper og -regler for beregningen af fondenes bidrag; for nogle investeringers vedkommende er det ikke muligt at foretage et forudgående objektivi skøn over indtægterne, og der skal derfor defineres en metodologi for at sikre, at denne indtægt udelukkes fra offentlig finansiering.
- (59) Datoerne for begyndelse og udløb af de perioder, hvor udgifter er støtteberettigede, bør fastsættes, så der sikres en ensartet og rimelig regel for anvendelse af struktur-fondene i Fællesskabet; for at lette gennemførelsen af de operationelle programmer bør det fastsættes, at datoen for begyndelse af den periode, hvor udgiften er støtteberettiget, kan ligge før den 1. januar 2007, hvis den pågældende medlemsstat forelægger et operationelt program for denne dato.
- (60) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Socialfond ⁽²⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 om Samhørighedsfonden ⁽³⁾, bør der fastsættes nationale regler om udgifters støtteberettigelse.
- (61) For at sikre en effektiv, retfærdig og bæredygtig virkning af fondenes interventioner bør der fastsættes bestemmelser, som sikrer, at investeringer i erhvervsvirksomheder er langsigtede, og forhindrer, at fondene udnyttes til at skabe en uretmæssig fordel. Det er nødvendigt at sikre, at investeringer, der er omfattet af fondenes interventioner, kan afskrives over en tilstrækkeligt lang periode.
- (62) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre en velfungerende forvaltning og velfungerende kontrolsystemer. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastlægge de generelle principper og de nødvendige funktioner, som kontrolsystemerne for alle operationelle programmer skal opfylde på grundlag af den gældende fællesskabslovgivning i programmeringsperioden 2000-2006.
- (63) Det er derfor nødvendigt at udpege én forvaltningsmyndighed for hvert operationelt program, og at klarlægge dens ansvar og revisionsmyndighedens funktioner. Det er også nødvendigt at sikre ensartede kvalitetsstandarder for attestering af udgifter og betalingsanmodninger, før disse sendes til Kommissionen. Det er nødvendigt at klarlægge arten og kvaliteten af de oplysninger, som disse anmodninger er baseret på, og med henblik herpå at fastlægge, hvordan attesteringsmyndigheden skal fungere.
- (64) Det er nødvendigt at overvåge de operationelle programmer for at sikre kvaliteten af deres gennemførelse. Med henblik herpå bør der oprettes overvågningsudvalg, hvis ansvar bør fastlægges sammen med de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og rammen for behandlingen af disse oplysninger. For at forbedre udvekslingen af oplysninger om gennemførelsen af operationelle programmer bør princippet om udveksling af data ad elektronisk vej indføres.
- (65) I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne bør medlemsstaterne have hovedansvaret for gennemførelsen af og kontrollen med interventionerne.
- (66) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, attestering af udgifter og forebyggelse, konstatering og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabsretten bør fastlægges med henblik på at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af de operationelle programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge, efter hvilke procedurer medlemsstaterne sikrer, at systemerne er på plads og fungerer tilfredsstillende.
- (67) Uden at Kommissionens beføjelser vedrørende finanskontrol indskrænkes, bør samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område udbygges, og der bør fastsættes kriterier, som gør det muligt for Kommissionen som led i sin strategi for kontrol med nationale systemer at fastlægge, hvilket sikkerhedsniveau den kan opnå hos de nationale revisionsorganer.
- (68) Omfanget og intensiteten af Fællesskabets kontrol bør stå i et rimeligt forhold til størrelsen af Fællesskabets bidrag. Når en medlemsstat er hovedkilde til finansieringen af et program, bør den pågældende medlemsstat have mulighed for at tilrettelægge visse elementer af kontrolordningerne efter nationale regler. Samtidig er det nødvendigt dels at slå fast, at Kommissionen skelner mellem, med hvilke midler medlemsstaterne bør varetage funktionerne attestering af udgifter og efterprøvning af forvaltnings- og kontrolsystemet, dels at fastlægge de betingelser, hvorunder Kommissionen er berettiget til at begrænse sin egen revision og henholde sig til de nationale organers forsikringer.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 12 i denne EUT.

⁽³⁾ Se side 79 i denne EUT.

- (69) Acontobetalingen ved starten af de operationelle programmer sikrer en jævn cash flow, som letter betalingerne til modtagerne i forbindelse med det operationelle programs gennemførelse. Der bør fastsættes bestemmelser for acontobetalingen for strukturfondene på 5 % (for medlemsstater før den 1. maj 2004) og på 7 % (for medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004 eller senere) og for Samhørighedsfonden på 7,5 % (for medlemsstater af EU i dens sammensætning før den 1. maj 2004) og på 10,5 % (for medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004 eller senere) for at bidrage til at fremskynde gennemførelsen af de operationelle programmer.
- (70) Ud over suspension af betalinger, når der konstateres alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemerne, bør der kunne træffes foranstaltninger, som gør det muligt for den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede at afbryde betalinger, hvis der er tegn på, at disse systemer ikke fungerer forsvarligt.
- (71) Reglen om automatisk frigørelse vil fremskynde gennemførelsen af programmerne. Med henblik herpå er det hensigtsmæssigt at fastlægge reglerne for anvendelsen heraf og fastslå, hvilke dele af budgetforpligtelsen der kan udelukkes herfra, navnlig når forsinkelserne i gennemførelsen skyldes omstændigheder, som er uafhængige af den berørte part, eller som er unormale eller uforudselige, og hvis følger ikke kan undgås på trods af den udviste omhu.
- (72) Procedurerne for afslutning bør forenkles ved at gøre det muligt for de medlemsstater, der ønsker det, efter en af dem selvvalgt tidsplan delvis at afslutte et operationelt program for så vidt angår de operationer, der er gennemført; der bør sikres en egnet ramme herfor.
- (73) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør træffes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾. Kommissionen skal vedtage de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning for at sikre gennemsigtighed og afklare, hvilke bestemmelser der finder anvendelse på forvaltningen af de operationelle programmer for så vidt angår klassificering af udgifter, finansieringsteknik, forvaltning og kontrol, elektronisk dataudveksling og offentlig omtale, efter at Koordinationsudvalget for Fondene har afgivet udtalelse i sin egen skab af forvaltningsudvalg. Det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen offentliggør listen over områder, der er støtteberettiget i henhold til målet om europæisk territorialt samarbejde i medfør af kriterierne i denne forordning, vejledningen i gennemførelse af cost-benefit-analyser, der er nødvendige i forbindelse med forberedelse og forelæggelse af store projekter og indkomstskabende projekter, de vejledende retningslinjer for evaluering og listen over aktioner, der er berettiget til teknisk bistand på Kommissionens initiativ efter høring af Koordinationsudvalget for Fondene, der fungerer som et rådgivende udvalg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

INDHOLDSFORTEGNELSE

AFSNIT I	Mål og generelle bestemmelser	36
KAPITEL I	Anvendelsesområde og definitioner	36
Artikel 1	Emne	36
Artikel 2	Definitioner	36
KAPITEL II	Mål og opgaver	36
Artikel 3	Mål	36
Artikel 4	Instrumenter og opgaver	37
KAPITEL III	Geografiske støttekriterier	37
Artikel 5	Konvergens	37
Artikel 6	Regional konkurrenceevne og beskæftigelse	38
Artikel 7	Europæisk territorielt samarbejde	38
Artikel 8	Overgangsstøtte	38
KAPITEL IV	Interventionsprincipper	38
Artikel 9	Komplementaritet, sammenhæng, koordination og overensstemmelse	38
Artikel 10	Programmering	39
Artikel 11	Partnerskab	39
Artikel 12	Gennemførelsens territoriale niveau	39
Artikel 13	Proportionel intervention	39
Artikel 14	Delt forvaltning	39
Artikel 15	Additionalitet	40
Artikel 16	Ligestilling mellem mænd og kvinder og ikke-forskelsbehandling	40
Artikel 17	Bæredygtig udvikling	40
KAPITEL V	Finansiell ramme	40
Artikel 18	Samlede midler	40
Artikel 19	Midler til konvergensmålet	41
Artikel 20	Midler til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse	41
Artikel 21	Midler til målet om europæisk territorielt samarbejde	41
Artikel 22	Ikke-overførbare midler	42
Artikel 23	Midler til resultatsreserven	42
Artikel 24	Midler til teknisk bistand	42
AFSNIT II	Strategisk tilgang til samhørighed	42
KAPITEL I	Strategiske fællesskabsretningslinjer for samhørighed	42
Artikel 25	Indhold	42
Artikel 26	Vedtagelse og revision	42
KAPITEL II	National strategisk referenceramme	43
Artikel 27	Indhold	43
Artikel 28	Udarbejdelse og vedtagelse	43

KAPITEL III	Strategisk opfølgning	44
Artikel 29	Medlemsstaternes strategiske rapporter	44
Artikel 30	Kommissionens strategiske rapport og drøftelse af samhørighedspolitikken	44
Artikel 31	Samhørighedsrapport	44
AFSNIT III	Programmering	45
KAPITEL I	Generelle bestemmelser om strukturfondene og samhørighedsfonden	45
Artikel 32	Udarbejdelse og godkendelse af operationelle programmer	45
Artikel 33	Revision af operationelle programmer	45
Artikel 34	Fondenes særlige karakteristika	45
Artikel 35	Geografisk anvendelsesområde	45
Artikel 36	Den Europæiske Investeringsbanks og Den Europæiske Investeringsfonds deltagelse	46
KAPITEL II	Programmeringens indhold	46
1. AFDELING	Operationelle programmer	46
Artikel 37	Operationelle programmer under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse	46
Artikel 38	Operationelle programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde	47
2. AFDELING	Store projekter	47
Artikel 39	Indhold	47
Artikel 40	Oplysninger til Kommissionen	47
Artikel 41	Kommissionens beslutning	48
3. AFDELING	Globaltilskud	48
Artikel 42	Almindelige bestemmelser	48
Artikel 43	Gennemførelsesbestemmelser	48
4. AFDELING	Finansieringsteknik	48
Artikel 44	Finansieringstekniske instrumenter	48
5. AFDELING	Teknisk bistand	49
Artikel 45	Teknisk bistand på Kommissionens initiativ	49
Artikel 46	Teknisk bistand fra medlemsstaterne	49
AFSNIT IV	Effektivitet	50
KAPITEL I	Evaluering	50
Artikel 47	Almindelige bestemmelser	50
Artikel 48	Medlemsstaternes ansvar	50
Artikel 49	Kommissionens ansvar	50
KAPITEL II	Reserver	51
Artikel 50	National resultatreserve	51
Artikel 51	National reserve til uforudsete udgifter	51

AFSNIT V	Fondenes finansielle bidrag	51
KAPITEL I	Fondenes bidrag	51
Artikel 52	Graduering af bidragssatserne	51
Artikel 53	Fondenes bidrag	51
Artikel 54	Andre bestemmelser	52
KAPITEL II	Indtægtskabende projekter	52
Artikel 55	Indtægtskabende projekter	52
KAPITEL III	Udgifters støtteberettigelse	53
Artikel 56	Udgifters støtteberettigelse	53
KAPITEL IV	Operationers varighed	53
Artikel 57	Operationers varighed	53
AFSNIT V	Forvaltning, overvågning og kontrol	53
KAPITEL I	Forvaltnings- og kontrolsystemer	53
Artikel 58	Generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer	53
Artikel 59	Udpegelse af myndigheder	54
Artikel 60	Forvaltningsmyndighedens funktioner	54
Artikel 61	Attesteringsmyndighedens funktioner	55
Artikel 62	Revisionsmyndighedens funktioner	55
KAPITEL II	Overvågning	56
Artikel 63	Overvågningsudvalg	56
Artikel 64	Sammensætning	56
Artikel 65	Opgaver	56
Artikel 66	Overvågningsordninger	56
Artikel 67	Årsrapport og endelig rapport om gennemførelsen	56
Artikel 68	Årlig gennemgang af programmerne	57
KAPITEL III	Information og offentlighed	58
Artikel 69	Information og offentlighed	58
KAPITEL IV	Medlemsstaternes og kommissionens ansvar	58
AFDELING 1	Medlemsstaternes ansvar	58
Artikel 70	Forvaltning og kontrol	58
Artikel 71	Etablering af forvaltnings- og kontrolsystemer	58
AFDELING 2	Kommissionens ansvar	59
Artikel 72	Kommissionens ansvar	59
Artikel 73	Samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder	59
AFDELING 3	Proportionalitet i forbindelse med kontrol af operationelle programmer	59
Artikel 74	Proportionale kontrolordninger	59
AFSNIT VII	Økonomisk forvaltning	60
KAPITEL I	Økonomisk forvaltning	60
AFDELING 1	Budgetforpligtelser	60
Artikel 75	Budgetforpligtelser	60

AFDELING 2	Fælles regler for betalinger	60
Artikel 76	Fælles regler for betalinger	60
Artikel 77	Fælles regler for beregning af mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen	60
Artikel 78	Udgiftsoversigt	61
Artikel 79	Sammenlægning af forfinansiering og mellemliggende betalinger	61
Artikel 80	Ubeskårne betalinger til modtagerne	62
Artikel 81	Brug af euroen	62
AFDELING 3	Forfinansiering	62
Artikel 82	Betaling	62
Artikel 83	Renter	62
Artikel 84	Udligning	62
AFDELING 4	Mellemliggende betalinger	63
Artikel 85	Mellemliggende betalinger	63
Artikel 86	Godtagelse af betalingsanmodninger	63
Artikel 87	Dato for indgivelse af betalingsanmodninger og frister for betaling	63
AFDELING 5	Afslutning af programmet og betaling af saldoen	63
Artikel 88	Delvis afslutning	63
Artikel 89	Betingelser for betaling af saldoen	63
Artikel 90	Adgang til bilag	64
AFDELING 6	Afbrydelse af betalingsfristen og suspension af betalinger	64
Artikel 91	Afbrydelse af betalingsfristen	64
Artikel 92	Suspension af betalinger	64
AFDELING 7	Automatisk frigørelse	65
Artikel 93	Principper	65
Artikel 94	Afbrydelsesperiode for store projekter og støtteordninger	65
Artikel 95	Afbrydelsesperiode som følge af søgsmål og rekurs	65
Artikel 96	Undtagelser fra automatisk frigørelse	65
Artikel 97	Procedure	65
KAPITEL II	Finansielle korrektioner	66
Afdeling 1	Medlemsstaternes finansielle korrektioner	66
Artikel 98	Medlemsstaternes finansielle korrektioner	66
AFDELING 2	Kommissionens finansielle korrektioner	66
Artikel 99	Kriterier for korrektionerne	66
Artikel 100	Procedure	66
Artikel 101	Medlemsstaternes forpligtelser	67
Artikel 102	Tilbagebetaling	67
AFSNIT VIII	Udvalg	67
KAPITEL I	Koordinationsudvalget for fondene	67
Artikel 103	Udvalg og procedurer	67
KAPITEL II	Udvalget i henhold til traktatens artikel 147	67
Artikel 104	Udvalget i henhold til traktatens artikel 147	67

AFSNIT IX	Afsluttende bestemmelser	68
Artikel 105	Overgangsbestemmelser	68
Artikel 106	Revisionsklausul	68
Artikel 107	Ophævelse	68
Artikel 108	Ikrafttræden	68
BILAG I	Årlig fordeling af forpligtelsesbevillinger for 2007 til 2013	70
BILAG II	Finansiell ramme	71
BILAG III	Lofter for medfinansieringssatser	75
BILAG IV	Udgiftskategorier	76

AFSNIT I

Mål og generelle bestemmelser

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Emne

Denne forordning fastsætter generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Europæiske Socialfond (ESF) (i det følgende benævnt »strukturfondene«) og Samhørighedsfonden, jf. dog de specifikke bestemmelser i forordning (EF) nr. 1080/2006, (EF) nr. 1081/2006 og (EF) nr. 1084/2006.

Denne forordning fastlægger de mål, som strukturfondene og Samhørighedsfonden (i det følgende benævnt »fondene«) skal bidrage til, kriterierne for, hvornår medlemsstaterne og regionerne er berettiget til at modtage midler fra disse fonde, samt de disponible finansielle midler og kriterierne for deres fordeling.

Denne forordning fastlægger grundlaget for samhørighedspolitikken, herunder metoden til fastsættelse af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, den nationale strategiske referenceramme og processen vedrørende gennemgang på fællesskabsplan.

Med henblik herpå indeholder forordningen principper og bestemmelser for partnerskab, programmering, evaluering, forvaltning, herunder økonomisk forvaltning, overvågning og kontrol på grundlag af medlemsstaternes og Kommissionens delte ansvar.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »operationelt program«: et dokument forelagt af en medlemsstat og godkendt af Kommissionen, der fastsætter en udviklingsstrategi baseret på et sammenhængende sæt prioriteter, som skal gennemføres med støtte fra en fond eller for konvergensmålets vedkommende med støtte fra Samhørighedsfonden og EFRU
- 2) »prioritet«: en af prioriteterne i strategien i et operationelt program, der omfatter en gruppe operationer, der er indbyrdes forbundne og har særlige målelige mål
- 3) »operation«: et projekt eller en gruppe projekter, som er udvalgt af forvaltningsmyndigheden for det pågældende operationelle program eller under dens ansvar i henhold til kriterier fastsat af overvågningsudvalget, og som gennemføres af en eller flere modtagere, hvorved det gøres muligt at nå målene for den prioritet, operationen vedrører

4) »støttemodtager«: en operatør, et organ eller en virksomhed, i offentligt eller privat regi, der har ansvaret for at iværksætte eller iværksætte og gennemføre operationer. I forbindelse med støtteordninger efter traktatens artikel 87 er støttemodtagerne offentlige eller private virksomheder, som gennemfører et enkeltstående projekt og modtager offentlig støtte

5) »offentlige udgifter«: ethvert offentligt bidrag til finansiering af operationer, der hidrører fra statens budget, regionale og lokale myndigheders budgetter og De Europæiske Fællesskabers budget for strukturfondene og Samhørighedsfonden, og alle lignende udgifter. Ethvert bidrag til finansiering af operationer, der hidrører fra offentligretlige organer eller sammenslutninger af en eller flere regionale eller lokale myndigheder eller et eller flere offentligretlige organer, der handler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (⁽¹⁾), betragtes som en lignende udgift

6) »bemyndiget organ«: ethvert offentligt eller privat organ eller enhver offentlig eller privat tjeneste, der handler under en forvaltnings- eller attesteringsmyndigheds ansvar eller udfører opgaver på dennes vegne i forhold til støttemodtagere, der gennemfører operationer

7) »uregelmæssighed«: enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse, der skader eller vil kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget ved afholdelse af en uretmæssig udgift over det almindelige budget.

KAPITEL II

Mål og opgaver

Artikel 3

Mål

1. Formålet med Fællesskabets indsats efter traktatens artikel 158 er at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i det udvidede EU for at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af Fællesskabet. Denne indsats støttes af fondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre eksisterende finansielle instrumenter. Sigtet med den er at mindske de økonomiske, sociale og territoriale forskelle, navnlig i lande og regioner med udviklingsefterslæb, og i forbindelse med den økonomiske og sociale omstrukturering og befolkningens aldring.

Indsatsen i fondenes regi skal på nationalt og regionalt plan integrere Fællesskabets prioriteter til fremme af bæredygtig udvikling ved forbedring af væksten, konkurrenceevnen, beskæftigelsen og den sociale inklusion samt ved at beskytte og forbedre kvaliteten af miljøet.

(¹) EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

2. Med henblik herpå bidrager EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, EIB og Fællesskabets andre finansielle instrumenter hver på relevant måde til virkeliggørelsen af følgende tre mål:

- a) konvergensmålet, der går ud på at fremskynde de mindst udviklede medlemsstaters og regioners konvergens ved at forbedre betingelserne for vækst og beskæftigelse via øgede investeringer og forbedring af investeringernes kvalitet i fysisk og menneskelig kapital, udbygning af innovation og vidensamfundet, tilpasning til de økonomiske og sociale forandringer samt beskyttelse og forbedring af miljøet og den administrative effektivitet. Dette mål er fondenes prioritet
- b) målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, der uden for de mindst udviklede regioner går ud på at styrke regionernes konkurrenceevne, tiltrækningskraft og beskæftigelse ved at foregribe økonomiske og sociale forandringer, herunder forandringer, der hænger sammen med liberalisering af samhandelen, via øgede investeringer i menneskelig kapital og forbedring af investeringernes kvalitet via innovation og fremme af vidensamfundet, iværksætterånd, beskyttelse og forbedring af miljøet, forbedring af tilgængeligheden, højnelse af arbejdstagernes og erhvervsvirksomhedernes tilpasningsevne og udvikling af rummelige arbejdsmarkeder, og
- c) målet om europæisk territorialt samarbejde, der går ud på at styrke det grænseoverskridende samarbejde via fælles lokale og regionale initiativer, styrke tværnationalt samarbejde ved hjælp af foranstaltninger, som bidrager til integreret territorial udvikling i tilknytning til Fællesskabets prioriteter, og styrke interregionalt samarbejde og udveksling af erfaringer på det relevante territoriale niveau.

3. Under de tre mål, der er omhandlet i stk. 2, tages der i forbindelse med fondenes interventioner alt efter deres art hensyn dels til de særlige økonomiske og sociale karakteristika, dels til de særlige territoriale karakteristika. Interventionerne støtter på relevant måde bæredygtig byudvikling, navnlig som led i regionaludvikling, samt fornyelse af landdistrikterne og fiskeriafhængige områder via økonomisk diversificering. Interventionerne støtter også områder, der lider under geografiske eller naturbetingede ulemper, som forværrer udviklingsproblemerne, hvilket navnlig er tilfældet for fjernområderne, jf. traktatens artikel 299, stk. 2, og de nordlige områder med meget lav befolkningstæthed samt visse øer og ømedlemsstater og bjergområder.

Artikel 4

Instrumenter og opgaver

1. Fondene bidrager hver i overensstemmelse med de særlige bestemmelser, der gælder for dem, til virkeliggørelsen af følgende tre mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2:

- a) konvergensmålet: EFRU, ESF og Samhørighedsfonden
 - b) målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse: EFRU og ESF
 - c) målet om europæisk territorialt samarbejde: EFRU.
2. Samhørighedsfonden skal også intervenere i regioner, der ikke er berettiget til støtte under konvergensmålet ud fra kriterierne i artikel 5, stk. 1, når de hører til:
- a) en medlemsstat, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden ud fra kriterierne i artikel 5, stk. 2, og
 - b) en medlemsstat, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden i henhold til kriterierne fastlagt i artikel 8, stk. 3.
3. På medlemsstaternes og Kommissionens initiativ bidrager fondene til finansiering af teknisk bistand.

KAPITEL III

Geografiske støttekriterier

Artikel 5

Konvergens

1. De regioner, der er berettiget til midler fra strukturfondene under konvergensmålet, er regioner, der svarer til niveau II i nomenklaturen for statistiske regionale enheder (i det følgende benævnt »NUTS II-niveau«), jf. forordning (EF) nr. 1059/2003, hvis bruttonationalprodukt (BNP) per capita opgjort i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af de disponible fællesskabsdata for årene 2000-2002 er lavere end 75 % af EU-25's gennemsnitlige BNP i samme referenceperiode.

2. De medlemsstater, der er berettiget til midler fra Samhørighedsfonden, er medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst (BNI) per capita opgjort i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af de disponible fællesskabsdata for årene 2001-2003 er lavere end 90 % af EU-25's gennemsnitlige BNI, og som har et program til opfyldelse af de betingelser for økonomisk konvergens, der er omhandlet i traktatens artikel 104.

3. Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen en liste over de regioner, der opfylder kriterierne i stk. 1, og de medlemsstater, der opfylder kriterierne i stk. 2. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Medlemsstaternes berettigelse til støtte under Samhørighedsfonden tages op til revision i 2010 på grundlag af fællesskabsdata for BNI vedrørende EU-25.

*Artikel 6***Regional konkurrenceevne og beskæftigelse**

De regioner, der er berettiget til midler fra strukturfondene under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, er dem, der ikke er omfattet af artikel 5, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 og 2.

Ved forelæggelsen af den i artikel 27 omhandlede nationale strategiske referenceramme angiver hver af de berørte medlemsstater de NUTS I- eller NUTS II-regioner, for hvilke den vil forelægge et program for finansiering via EFRU.

*Artikel 7***Europæisk territorialt samarbejde**

1. For så vidt angår grænseoverskridende samarbejde er Fællesskabets regioner på NUTS III-niveau langs alle de indre og visse ydre landgrænser og alle Fællesskabets regioner på NUTS III-niveau langs søgrænserne, som hovedregel med højst 150 kilometers afstand, berettiget til midler under hensyn til eventuelle nødvendige tilpasninger for at sikre sammenhæng og kontinuitet i samarbejdsindsatsen.

Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 103, stk. 2, en liste over de støtteberettigede regioner. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

2. For så vidt angår tværnationalt samarbejde vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 103, stk. 2, en liste over de støtteberettigede tværnationale områder opdelt på program. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

3. For så vidt angår interregionalt samarbejde, samarbejdsnet og udveksling af erfaringer er hele Fællesskabets område støtteberettiget.

*Artikel 8***Overgangsstøtte**

1. De regioner på NUTS II-niveau, der ville have været berettiget til »konvergens«-målstatus i henhold til artikel 5, stk. 1, hvis tærsklen for støtteberettigelse fortsat havde været 75 % af BNP-gennemsnittet i EU-15, men som mister støtteberettigelsen, fordi deres nominelle BNP-niveau pr. indbygger nu overstiger 75 % af BNP-gennemsnittet i EU-25, målt og beregnet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, er på særlig overgangsbasis berettiget til midler fra strukturfondene i henhold til »konvergens«-målet.

2. De regioner på NUTS II-niveau, der er berettiget til fuldgyldig status som mål 1-region i 2006 i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1260/1999, hvis nominelle BNP-niveau pr. indbygger, målt og beregnet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, nu overstiger 75 % af BNP-gennemsnittet for EU-15, er på særlig overgangsbasis berettiget til midler fra strukturfon-

dene i henhold til målet om »regional konkurrenceevne og beskæftigelse«.

I erkendelse af, at Cypren på grundlag af de reviderede data for årene 1997-1999 ville have været berettiget til status som mål 1-region i 2004-2006, er landet i 2007-2013 berettiget til overgangsmidler i lighed med de regioner, der er omhandlet i første stykke.

3. De medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden i 2006, og som ville have beholdt denne status, hvis tærsklen for støtteberettigelse fortsat havde været 90 % af BNI-gennemsnittet i EU-15, men som mister støtteberettigelsen, fordi deres nominelle BNI-niveau pr. indbygger nu overstiger 90 % af BNI-gennemsnittet i EU-25, målt og beregnet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, er på særlig overgangsbasis berettiget til midler fra Samhørighedsfonden i henhold til »konvergens«-målet.

4. Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen en liste over de regioner, der opfylder kriterierne under stk. 1 og 2, og de medlemsstater, der opfylder kriterierne i stk. 3. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

KAPITEL IV**Interventionsprincipper***Artikel 9***Komplementaritet, sammenhæng, koordination og overensstemmelse**

1. Fondenes interventioner supplerer nationale foranstaltninger, herunder foranstaltninger på regionalt og lokalt plan, der integrerer Fællesskabets prioriteter.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for sammenhæng mellem på den ene side fondenes interventioner og på den anden side Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter og komplementaritet med andre af Fællesskabets instrumenter. Denne sammenhæng og komplementaritet skal navnlig fremgå af Fællesskabets strategiske retningslinjer om samhørighed, den nationale strategiske referenceramme og de operationelle programmer.

3. Den intervention, der medfinansieres af fondene, skal være målrettet mod EU-prioriteterne fremme af konkurrenceevnen og jobskabelse og skal blandt andet opfylde målene i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008) som fastlagt i Rådets beslutning 2005/600/EF⁽¹⁾. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer derfor i overensstemmelse med deres respektive ansvar, at 60 % af udgifterne til konvergensmålet og 75 % af udgifterne til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse i alle medlemsstater i EU i dens sammensætning før den 1. maj 2004 går til ovennævnte prioriteter. Disse mål, der er baseret på udgiftskategorierne i bilag IV, finder anvendelse som et gennemsnit i hele programmeringsperioden.

⁽¹⁾ EUT L 205 af 6.8.2005, s. 21.

Med henblik på at sikre, at der bliver taget hensyn til specifikke nationale forhold, herunder prioriteterne i de nationale reformprogrammer i hver berørt medlemsstat, kan Kommissionen og den pågældende medlemsstat beslutte at supplere listen over kategorier i bilag IV på en passende måde.

Hver berørt medlemsstat bidrager til disse mål.

De medlemsstater, der har tiltrådt EU den 1. maj 2004 eller senere, kan på eget initiativ beslutte at anvende disse bestemmelser.

4. Kommissionen og medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med deres respektive ansvar for koordination mellem bistanden fra fondene ELFUL, EFF og interventionerne fra EIB og andre eksisterende finansielle instrumenter.

5. Operationer, der finansieres af fondene, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og i retsakter udstedt i henhold til denne.

Artikel 10

Programmering

Fondenes mål søges virkeliggjort inden for rammerne af et flerårigt programmeringssystem, der er tilrettelagt i flere faser, og som omfatter fastlæggelse af prioriteter, finansiering og et forvaltnings- og kontrolsystem.

Artikel 11

Partnerskab

1. Fondenes mål søges virkeliggjort inden for rammerne af et tæt samarbejde (i det følgende benævnt »partnerskab») mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat. Hver medlemsstat tilrettelægger, hvor det er relevant og efter gældende nationale regler og national praksis, et partnerskab med myndigheder og organer såsom:

- a) de kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder
- b) arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer
- c) ethvert andet relevant organ, der repræsenterer civilsamfundet, miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer, som er ansvarlige for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.

Hver medlemsstat udpeger de mest repræsentative partnere på nationalt, regionalt og lokalt plan og i de økonomiske og sociale kredse, miljøkredse eller andre kredse (i det følgende benævnt »partnere») efter nationale regler og national praksis og under hensyn til, at det er nødvendigt at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og bæredygtig udvikling ved integrering af krav om beskyttelse og forbedring af miljøet.

2. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de enkelte partnerkategoriers respektive institutionelle, retlige og finansielle beføjelser, jf. stk. 1.

Partnerskabet omfatter udarbejdelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af de operationelle programmer. Medlemsstaterne inddrager, hvor det er hensigtsmæssigt, hver enkelt af de relevante partnere og især regionerne i de forskellige programmeringsfaser under overholdelse af den frist, der er fastsat for hver fase.

3. Kommissionen hører hvert år de organisationer, der repræsenterer arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer på europæisk plan, om fondenes interventioner.

Artikel 12

Gennemførelsens territoriale niveau

Gennemførelsen af operationelle programmer som omhandlet i artikel 32 hører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med hver enkelt medlemsstats institutionelle system. Dette ansvar udøves i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 13

Proportional intervention

1. De finansielle og administrative midler, som Kommissionen og medlemsstaterne tager i anvendelse ved gennemførelsen af fondene i forbindelse med

- a) udvælgelsen af de indikatorer, der er fastsat i artikel 37, stk. 1, litra c)
- b) den evaluering, der er omhandlet i artikel 47 og 48
- c) de generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer, jf. artikel 58, litra e) og f)
- d) aflæggelse af rapport som omhandlet i artikel 67

skal stå i forhold til de samlede udgifter, der tildeles et operationelt program.

2. Derudover findes specifikke bestemmelser om proportionalitet i forhold til kontrol i artikel 74 i denne forordning.

Artikel 14

Delt forvaltning

1. EU's budget for fondene gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende de Europæiske Fællesskabers almindelige budget (⁽¹⁾), dog ikke hvad angår den tekniske bistand, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 45.

Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning anvendes i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) 1605/2002.

(¹) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

2. Kommissionen udøver sin beføjelse til at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget således:

- a) Kommissionen efterprøver, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne efter procedurerne i artikel 71, 72 og 73
- b) Kommissionen afbryder eller suspenderer alle eller en del af betalingerne i henhold til artikel 91 og 92, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvender enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurerne i artikel 100 og 101
- c) Kommissionen efterprøver refusionen af acontobetalingen og frigør automatisk budgetforpligtelser efter procedurerne i artikel 82, stk. 2, og artikel 93-97.

Artikel 15

Additionalitet

1. Bidrag fra strukturfondene må ikke erstatte en medlemsstats offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter.

2. For så vidt angår regioner, der er omfattet af konvergensmålet, fastlægger Kommissionen og medlemsstaten niveauet for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, som medlemsstaten skal opretholde i alle de berørte regioner i programmeringsperioden.

Niveauet for en medlemsstats udgifter er et af de elementer, der er omfattet af Kommissionens afgørelse om den nationale strategiske referenceramme, jf. artikel 28, stk. 3. Kommissionens metodologiske dokument, der er vedtaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 103, stk. 3, tjener som vejledning.

3. Generelt skal udgiftsniveauet, jf. stk. 2, mindst være lige så højt som de gennemsnitlige årlige udgifter i faste priser i den foregående programmeringsperiode.

Endvidere fastlægges udgiftsniveauet på baggrund af de almindelige makroøkonomiske betingelser for finansieringen og under hensyn til visse særlige økonomiske forhold såsom privatiseringer og en medlemsstats uforholdsmæssigt store offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter i den foregående programmeringsperiode.

4. I forbindelse med konvergensmålet foretager Kommissionen i samarbejde med hver medlemsstat en midtvejskontrol af additionaliteten i 2011. Som led i midtvejskontrollen kan Kommissionen i samråd med medlemsstaten beslutte at ændre det krævede strukturelle udgiftsniveau, hvis den økonomiske situation i den pågældende medlemsstat har ændret sig markant i forhold til situationen på tidspunktet for fastlæggelsen af niveauet for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, jf. stk. 2. Kommissionens beslutning, som omhandlet i artikel 28, stk. 3, ændres for at tage hensyn til denne tilpasning.

I forbindelse med konvergensmålet foretager Kommissionen i samarbejde med hver medlemsstat en efterfølgende kontrol af additionaliteten pr. 31. december 2016.

Medlemsstaten meddeler Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere overholdelsen af kravene vedrørende de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, som er fastlagt på forhånd. Der bør om nødvendigt anvendes statistiske vurderingsmetoder.

Kommissionen offentliggør medlemsstaternes resultater af kontrollen af anvendelsen af additionaliteten, herunder metodologi og informationskilder, efter afslutningen af hver af de tre kontrolfaser.

Artikel 16

Ligestilling mellem mænd og kvinder og ikke-forskelsbehandling

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at ligestilling mellem mænd og kvinder og integrering af kønsaspektet fremmes på fondenes forskellige gennemførelsesfaser.

Medlemsstaterne og Kommissionen tager passende skridt til at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering på fondenes forskellige gennemførelsesstadier, især med hensyn til adgang til dem. Navnlig er adgang for handicappede et af de kriterier, der skal overholdes i forbindelse med fastlæggelsen af, hvilke operationer som medfinansieres af fondene, og som der skal tages hensyn til på de forskellige gennemførelsesstadier.

Artikel 17

Bæredygtig udvikling

Fondenes mål søges virkeliggjort inden for rammerne af en bæredygtig udvikling og Fællesskabets fremme af målet om at beskytte og forbedre miljøet som fastsat i traktatens artikel 6.

KAPITEL V

Finansiel ramme

Artikel 18

Samlede midler

1. De midler, der er til rådighed til fondenes forpligtelser i perioden 2007-2013, er på 308 041 000 000 EUR i 2004-priser med den årlige fordeling, der er vist i bilag I.

Med henblik på programmering og efterfølgende optagelse i Den Europæiske Unions almindelige budget indekseres de i første afsnit omhandlede beløb med 2 % årligt.

Budgetmidlerne fordeles mellem de i artikel 3, stk. 2, fastlagte mål på en sådan måde, at der opnås en betydelig koncentration om de regioner, der er omfattet af konvergensmålet.

2. Kommissionen udarbejder vejledende årlige fordelinger mellem medlemsstaterne efter de kriterier og metoder, der er fastsat i bilag II, jf. dog artikel 23 og 24.

3. Beløbene i punkt 12-30 i bilag II er medtaget i de beløb, der henvises til i artikel 19-21, og skal identificeres tydeligt i programmeringsdokumenterne.

Artikel 19

Midler til konvergensmålet

De samlede midler til konvergensmålet udgør 81,54 % af midlerne i artikel 18, stk. 1 (dvs. i alt 251 163 134 221 EUR), og fordeles mellem de forskellige komponenter som følger:

- a) 70,51 % (dvs. i alt 177 083 601 004 EUR) til finansieringen i artikel 5, stk. 1, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløsheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne
- b) 4,99 % (dvs. i alt 12 521 289 405 EUR) til den særlige overgangsstøtte i artikel 8, stk. 1, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløsheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne
- c) 23,22 % (dvs. i alt 58 308 243 811 EUR) til finansieringen i artikel 5, stk. 2, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arealet anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne
- d) 1,29 % (dvs. i alt 3 250 000 000 EUR) til den særlige overgangsstøtte i artikel 8, stk. 3.

Artikel 20

Midler til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse

De samlede midler til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse udgør 15,95 % af midlerne i artikel 18, stk. 1 (dvs. i alt 49 127 784 318 EUR), og fordeles mellem de forskellige komponenter som følger:

- a) 78,86 % (dvs. i alt 38 742 477 688 EUR) til finansieringen i artikel 6, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, arbejdsløshedsprocenten, beskæftigelsesfrekvensen og befolkningstætheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

- b) 21,14 % (dvs. i alt 10 385 306 630 EUR) til den særlige overgangsstøtte i artikel 8, stk. 2, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløshedsprocenten anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

Artikel 21

Midler til målet om europæisk territorialt samarbejde

1. De samlede midler til målet om europæisk territorialt samarbejde udgør 2,52 % af midlerne i artikel 18, stk. 1 (hvilket svarer til 7 750 081 461 EUR). Efter fradrag af beløbet i punkt 22 i bilag II fordeles disse midler mellem de forskellige komponenter som følger:

- a) 73,86 % (hvilket svarer til 5 576 358 149 EUR) til finansiering af grænseoverskridende samarbejde som omhandlet i artikel 7, stk. 1, idet den berettigede befolkning anvendes som kriterium ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne
- b) 20,95 % (hvilket svarer til 1 581 720 322 EUR) til finansiering af grænseoverskridende samarbejde som omhandlet i artikel 7, stk. 2, idet den berettigede befolkning anvendes som kriterium ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne
- c) 5,19 % (hvilket svarer til 392 002 991 EUR) til finansiering af det interregionale samarbejde, samarbejdsnetværk og udveksling af erfaringer som omhandlet i artikel 7, stk. 3.

2. EFRU's bidrag til de grænseoverskridende programmer og programmer vedrørende havområder under det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument samt til de grænseoverskridende programmer under instrumentet vedrørende førtiltrædelsesbistand i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 fastsættes til 813 966 000 EUR på grundlag af oplysningerne fra hver enkelt berørt medlemsstat fratrukket deres tildeling i henhold til stk. 1, litra a). Disse bidrag fra EFRU reallokeres ikke mellem de berørte medlemsstater.

3. EFRU's bidrag til hvert grænseoverskridende program og program vedrørende havområder under de i stk. 2 omhandlede instrumenter ydes, hvis bidraget fra disse instrumenter til hvert af disse programmer er mindst af samme størrelse som EFRU's bidrag. Der tildeles dog højst 465 690 000 EUR under det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og 243 782 000 EUR under instrumentet vedrørende førtiltrædelsesbistand.

4. De årlige bevillinger svarende til EFRU's bidrag, der er omhandlet i stk. 2, opføres på de relevante budgetposter for de grænseoverskridende aspekter af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, fra og med regnskabsåret 2007.

5. I 2008 og i 2009 stilles de årlige EFRU-bidrag, der er omhandlet i stk. 2, for hvilke Kommissionen ikke senest den 30. juni har fået forelagt et operationelt program i medfør af de grænseoverskridende aspekter og havområdeaspekterne af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, derefter til rådighed for den pågældende medlemsstat med henblik på finansiering af grænseoverskridende samarbejde i henhold til stk. 1, litra a), herunder samarbejde om de ydre grænser.

Hvis der senest den 30. juni 2010 fortsat er operationelle programmer i medfør af de grænseoverskridende aspekter og havområdeaspekterne af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, som Kommissionen ikke har fået forelagt, stilles hele EFRU's bidrag i stk. 2 derefter til rådighed for den pågældende medlemsstat i den resterende periode indtil 2013 med henblik på finansiering af grænseoverskridende samarbejde i henhold til stk. 1, litra a), herunder samarbejde om de ydre grænser.

6. Hvis det efter Kommissionens vedtagelse af de grænseoverskridende programmer og programmer vedrørende havområder som omhandlet i stk. 2, er nødvendigt at ophøre med sådanne programmer, fordi

- a) partnerlandet ikke undertegner finansieringsaftalen inden udgangen af det år, der følger vedtagelsen af programmet, eller
- b) programmet ikke kan implementeres, fordi der opstår problemer med forbindelserne mellem deltagerlandene

stilles EFRU's bidrag som omhandlet i stk. 2 svarende til de årlige trancher, der endnu ikke er indgået forpligtelser for, til rådighed for den pågældende medlemsstat på dennes anmodning med henblik på finansiering af grænseoverskridende samarbejde som omhandlet i stk. 1, litra a), herunder samarbejde om de ydre grænser.

Artikel 22

Ikke-overførbare midler

De samlede bevillinger, der er fordelt mellem medlemsstaterne under hvert af fondenes mål og deres komponenter, må ikke overføres mellem dem.

Uanset stk. 1 kan hver medlemsstat under målet om europæisk territorialt samarbejde overføre indtil 15 % af den finansielle tildeling fra en af komponenterne i artikel 21, stk. 1, litra a) og b), til en anden.

Artikel 23

Midler til resultatsreserven

3 % af midlerne i artikel 19, litra a) og b), og artikel 20 kan fordeles i overensstemmelse med artikel 50.

Artikel 24

Midler til teknisk bistand

0,25 % af midlerne i artikel 18, stk. 1, afsættes til teknisk bistand på Kommissionens initiativ som fastlagt i artikel 45.

AFSNIT II

STRATEGISK TILGANG TIL SAMHØRIGHED

KAPITEL I

Strategiske fællesskabsretningslinjer for samhørighed

Artikel 25

Indhold

Rådet fastsætter koncise strategiske fællesskabsretningslinjer for økonomisk, social og territorial samhørighed, der danner en vejledende ramme om fondenes interventioner, under hensyn til andre relevante fællesskabspolitikker.

For hvert af fondenes mål skal disse retningslinjer navnlig udmønte Fællesskabets prioriteter i praksis med henblik på at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af Fællesskabet, jf. artikel 3, stk. 1.

Disse retningslinjer fastlægges under hensyn til de integrerede retningslinjer, der omfatter overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker og retningslinjerne for beskæftigelsen, der er vedtaget af Rådet efter procedurerne i traktatens artikel 99 og 128.

Artikel 26

Vedtagelse og revision

Kommissionen foreslår i tæt samarbejde med medlemsstaterne Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, der er omhandlet i artikel 25. Senest den 1. februar 2007 vedtages Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed efter fremgangsmåden i traktatens artikel 16. Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed kan i tæt samarbejde med medlemsstaterne om nødvendigt underkastes en midtvejsrevision efter fremgangsmåden i stk. 1 for at tage hensyn til større ændringer i Fællesskabets prioriteter.

Midtvejsrevision af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed forpligter hverken medlemsstaterne til at revidere de operationelle programmer eller deres respektive nationale strategiske referencerammer.

KAPITEL II

National strategisk referenceramme

Artikel 27

Indhold

1. Medlemsstaten forelægger en national strategisk referenceramme, som sikrer, at bistand fra fondene er i overensstemmelse med Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, og som viser sammenhængen mellem Fællesskabets prioriteter på den ene side og det nationale reformprogram på den anden.

2. Hver national strategisk referenceramme skal udgøre et referenceinstrument for fondenes programmering.

3. Den nationale strategiske referenceramme gælder for konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse. Den kan også, hvis en medlemsstat beslutter det, gælde for målet om europæisk territorialt samarbejde, uden at det foregriber andre berørte medlemsstaters fremtidige valg.

4. Den nationale strategiske referenceramme skal indeholde følgende elementer:

- a) en analyse af udviklingsforskelle, svagheder og potentiale under hensyn til tendenserne i den europæiske økonomi og verdensøkonomien
- b) den strategi, der er valgt på grundlag af denne analyse, herunder de tematiske og territoriale prioriteter. Disse prioriteter skal, hvor det er relevant, omfatte foranstaltninger vedrørende bæredygtig byudvikling og diversificering af økonomien i landdistrikterne og fiskeriafhængige områder
- c) listen over operationelle programmer for så vidt angår konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse
- d) en beskrivelse af, hvordan udgifterne til konvergensmålet og målene om regional konkurrenceevne og beskæftigelse vil bidrage til EU's prioriteter, som er fremme af konkurrenceevne og jobskabelse, herunder opfyldelse af målene i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008), der er omhandlet i artikel 9, stk. 3.
- e) den vejledende årlige tildeling fra hver fond pr. program
- f) for så vidt angår regionerne under konvergensmålet alene:
 - i) de påtænkte foranstaltninger til udbygning af medlemsstatens administrative effektivitet
 - ii) den samlede årlige bevilling under ELFUL og EFF

iii) de oplysninger, der er nødvendige for forhåndskontrol af overholdelsen af additionalitetsprincippet i artikel 15.

g) for de medlemsstater som kan modtage støtte fra Samhørighedsfonden i medfør af artikel 5, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, oplysninger om mekanismer til sikring af koordinationen mellem de operationelle programmer og mellem disse og ELFUL og EFF samt, hvor det er relevant, interventioner fra EIB og andre eksisterende finansielle instrumenter.

5. Derudover kan den nationale strategiske referenceramme, hvor det er hensigtsmæssigt, også indeholde:

a) proceduren for koordinationen mellem Fællesskabets samhørighedspolitik og den pågældende medlemsstats relevante nationale, sektorafrgrænsede og regionale politikker

b) for andre medlemsstater end dem, der er omhandlet i stk. 4, litra g), oplysninger om mekanismer til sikring af koordinationen mellem de operationelle programmer og mellem disse og ELFUL, EFF og interventioner fra EIB og andre eksisterende finansielle instrumenter.

6. Oplysningerne i den nationale strategiske referenceramme tager hensyn til hver medlemsstats særlige institutionelle forhold.

Artikel 28

Udarbejdelse og vedtagelse

1. Den nationale strategiske referenceramme udarbejdes af medlemsstaten efter høring af de relevante partnere, jf. artikel 11, og efter den procedure, som den finder mest hensigtsmæssige og i overensstemmelse med dennes institutionelle struktur. Den omfatter perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Medlemsstaten udarbejder den nationale strategiske referenceramme i samråd med Kommissionen med henblik på at sikre en fælles tilgang.

2. Hver medlemsstat sender den nationale strategiske referenceramme til Kommissionen inden fem måneder efter vedtagelsen af Fællesskabets strategiske retningslinjer om samhørighed. Kommissionen noterer sig den nationale strategi og de prioriterede temaer, der er udvalgt med henblik på bistand fra fondene, og fremsætter de bemærkninger, den finder relevante, inden tre måneder efter datoen for modtagelsen af rammen.

Medlemsstaten kan samtidig fremsende den nationale strategiske referenceramme og de operationelle programmer, der er omhandlet i artikel 32.

3. Før eller samtidig med vedtagelsen af de i artikel 32, stk. 5, nævnte operationelle programmer træffer Kommissionen efter høring af medlemsstaten en beslutning, der omfatter:

- a) en liste over operationelle programmer, jf. artikel 27, stk. 4, litra c)
- b) den vejledende årlige tildeling fra hver fond pr. program, jf. artikel 27, stk. 4, litra e), og
- c) for så vidt angår konvergensmålet alene, størrelsen af de udgifter, der sikrer overholdelse af additionalitetsprincippet i artikel 15, og de foranstaltninger, der påtænkes for at øge den administrative effektivitet og styrke en forsvarlig forvaltning, jf. artikel 27, stk. 4, litra f), nr. i).

KAPITEL III

Strategisk opfølgning

Artikel 29

Medlemsstaternes strategiske rapporter

1. For første gang i 2007 medtager hver medlemsstat i sin årlige gennemførelsesrapport om det nationale reformprogram et kortfattet afsnit om bidraget fra de operationelle programmer, der medfinansieres af fondene med henblik på gennemførelsen af det nationale reformprogram.
2. Medlemsstaterne udarbejder senest ved udgangen af 2009 og 2012 en kortfattet rapport med oplysninger om de programmer, der medfinansieres af fondene
 - a) med henblik på gennemførelsen af samhørighedspolitikken som fastsat i traktaten
 - b) med henblik på at gennemføre fondenes opgaver som fastsat i denne forordning
 - c) med henblik på at gennemføre prioriteterne i Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed som omhandlet i artikel 25 og nærmere beskrevet i de prioriteter, der er fastsat i den nationale strategiske referenceramme som omhandlet i artikel 27, og
 - d) med henblik på at nå målet om at fremme konkurrenceevne og jobskabelse og opfylde målene i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008) som omhandlet i artikel 9, stk. 3.
3. Hver enkelt medlemsstat bestemmer selv indholdet i de i stk. 2 omhandlede rapporter med henblik på at fastlægge:
 - a) den socioøkonomiske situation og udviklingstendens
 - b) resultater, udfordringer og fremtidsudsigter i forbindelse med gennemførelse af den vedtagne strategi, og
 - c) eksempler på god praksis.

4. Henvisninger til det nationale reformprogram i denne artikel vedrører de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008) og finder ligeledes anvendelse på alle tilsvarende retningslinjer, som fastlagt af Det Europæiske Råd.

Artikel 30

Kommissionens strategiske rapport og drøftelse af samhørighedspolitikken

1. For første gang i 2008 og derefter hvert år medtager Kommissionen i sin årlige statusrapport til forårsmødet i Det Europæiske Råd et afsnit, der sammenfatter medlemsstaternes rapporter som omhandlet i artikel 29, stk. 1, navnlig om fremskridt med hensyn til at nå EU-prioriteterne, som er at fremme konkurrenceevne og jobskabelse, herunder at opfylde målene i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008) som omhandlet i artikel 9, stk. 3.
2. I 2010 og 2013 og senest den 1. april udarbejder Kommissionen en strategisk rapport, der sammenfatter medlemsstaternes rapporter som omhandlet i artikel 29, stk. 2. Hvis det er hensigtsmæssigt, indsættes den som et særligt afsnit i den i traktatens artikel 159 omhandlede rapport.
3. Rådet gennemgår den i stk. 2 omhandlede strategiske rapport snarest muligt efter dens offentliggørelse. Rapporten forelægges Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, og disse institutioner vil blive opfordret til at drøfte den.

Artikel 31

Samhørighedsrapport

1. Den rapport fra Kommissionen, der er nævnt i traktatens artikel 159, skal navnlig indeholde:
 - a) en oversigt over fremskridtene i forbindelse med økonomisk og social samhørighed, herunder den socioøkonomiske situation og udviklingen i regionerne, og integreringen af Fællesskabets prioriteter
 - b) en oversigt over fondenes, EIB's og de andre finansielle instrumenters rolle samt andre fællesskabspolitikkers og nationale politikkers indvirkning på fremskridtene.
2. Rapporten skal i givet fald også indeholde:
 - a) forslag til fællesskabsforanstaltninger og -politikker, der bør vedtages for at styrke den økonomiske og sociale samhørighed
 - b) forslag til justeringer af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, der er nødvendige af hensyn til ændringer i fællesskabspolitikken.

AFSNIT III

PROGRAMMERING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser om strukturfondene og Samhørighedsfonden

Artikel 32

Udarbejdelse og godkendelse af operationelle programmer

1. Fondenes aktiviteter i medlemsstaterne tager form af operationelle programmer inden for den nationale strategiske referenceramme. Hvert operationelt program skal omfatte en periode mellem den 1. januar 2007 og den 31. december 2013. Et operationelt program vedrører kun et af de tre mål i artikel 3, medmindre Kommissionen og medlemsstaten har aftalt andet.

2. Hvert operationelt program udarbejdes af medlemsstaten eller en af medlemsstaten udpeget myndighed i samarbejde med de partnere, der er nævnt i artikel 11.

3. Medlemsstaten forelægger Kommissionen et forslag til et operationelt program, der indeholder alle komponenterne i artikel 37, hurtigst muligt, men ikke senere end fem måneder efter vedtagelsen af de strategiske fællesskabsretningslinjer for samhørighed som omhandlet i artikel 26.

4. Kommissionen bedømmer det foreslåede operationelle program med henblik på at fastslå, om det bidrager til målene og prioriteterne i den nationale strategiske referenceramme og Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed. Hvis Kommissionen inden for to måneder efter modtagelsen af et operationelt program finder, at det ikke bidrager til opfyldelsen af målene i den nationale strategiske referenceramme og Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, kan den opfordre medlemsstaten til at fremlægge alle nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, til at revidere det foreslåede program i overensstemmelse hermed.

5. Kommissionen vedtager hvert operationelt program hurtigst muligt, dog senest fire måneder efter at medlemsstaten har forelagt det formelt og ikke før den 1. januar 2007.

Artikel 33

Revision af operationelle programmer

1. På medlemsstatens eller Kommissionens initiativ og efter aftale med den berørte medlemsstat kan de operationelle programmer underkastes en fornyet gennemgang, og om nødvendigt kan resten af programmet revideres i et eller flere af følgende tilfælde:

a) efter betydelige socioøkonomiske forandringer

b) for at tage større hensyn til væsentlige ændringer i Fællesskabets prioriteter eller i nationale eller regionale prioriteter eller tage hensyn til dem på anden måde.

c) på baggrund af den evaluering, der er nævnt i artikel 48, stk. 3, eller

d) på baggrund af gennemførelsesvanskeligheder.

Operationelle programmer revideres om nødvendigt efter fordelingen af de reserver, der er nævnt i artikel 50 og 51.

2. Kommissionen træffer beslutning om en anmodning om revision af et operationelt program hurtigst muligt, men ikke senere end tre måneder efter, at en medlemsstat formelt har indgivet den.

3. Revisionen af operationelle programmer kræver ikke revision af Kommissionens beslutning, der er nævnt i artikel 28, stk. 3.

Artikel 34

Fondenes særlige karakteristika

1. Der tildeles kun operationelle programmer midler fra én fond, jf. dog stk. 3.

2. Med forbehold af undtagelserne i særforordningerne om fondene kan EFRU og ESF som supplement og inden for en grænse på 10 % af Fællesskabets midler til hver prioritet i et operationelt program finansiere foranstaltninger, der hører ind under den anden fonds interventionsområde, forudsat at de er nødvendige for en tilfredsstillende gennemførelse af operationen og er direkte knyttet til denne.

3. I de medlemsstater, som modtager støtte fra Samhørighedsfonden, yder EFRU og Samhørighedsfonden i fællesskab støtte til operationelle programmer på områderne transportinfrastruktur og miljø, herunder til store projekter.

Artikel 35

Geografisk anvendelsesområde

1. Operationelle programmer, der forelægges under konvergenzmålet, udarbejdes på det relevante geografiske niveau og mindst på NUTS II-niveau.

Operationelle programmer, der forelægges under konvergenzmålet med bidrag fra Samhørighedsfonden, udarbejdes på nationalt niveau.

2. Operationelle programmer, der forelægges under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, udarbejdes på NUTS I- eller NUTS II-niveau i overensstemmelse med medlemsstatens særlige institutionelle system for regioner, der modtager midler fra EFRU, medmindre Kommissionen og medlemsstaten har aftalt andet. De udarbejdes af medlemsstaten på relevant niveau, hvis de finansieres af ESF.

3. Operationelle programmer, der forelægges under målet om europæisk territorielt samarbejde med henblik på grænseoverskridende samarbejde, udarbejdes generelt for hver grænse eller gruppe af grænser i en passende gruppering på NUTS III-niveau, herunder enklaver. Operationelle programmer, der forelægges under målet om europæisk territorielt samarbejde med henblik på tværnationalt samarbejde, udarbejdes på det enkelte tværnationale samarbejdsområdes niveau. Programmer for interregionalt samarbejde og udveksling af erfaringer skal vedrøre hele Fællesskabets område.

Artikel 36

Den Europæiske Investeringsbanks og Den Europæiske Investeringsfonds deltagelse

1. EIB og EIF kan i henhold til bestemmelserne i deres vedtægter deltage i programmeringen af fondenes interventioner.

2. EIB og EIF kan på medlemsstaternes anmodning deltage i udarbejdelsen af nationale strategiske referencerammer og operationelle programmer og i aktiviteter med tilknytning til udarbejdelsen af projekter, navnlig store projekter, finansieringsordninger og offentlig-private partnerskaber. Medlemsstaten kan med EIB's og EIF's samtykke koncentrere de ydede lån om en eller flere prioriteter under et operationelt program, navnlig på områderne innovation og vidensøkonomi, mennekskelig kapital, miljø og grundlæggende infrastrukturprojekter.

3. Kommissionen kan høre EIB og EIF forud for vedtagelsen af den i artikel 28, stk. 3, nævnte beslutning og af de operationelle programmer. De høres især om de operationelle programmer, der indeholder en vejledende liste over store projekter, eller programmer, der som følge af prioriteters art er egnet til at tilvejebringe lån eller andre former for markedsbaseret finansiering.

4. Kommissionen kan, hvis den anser det for hensigtsmæssigt for bedømmelsen af store projekter, anmode EIB om at gennemgå de pågældende projekters tekniske kvalitet og økonomiske og finansielle levedygtighed, navnlig hvad angår de finansieringstekniske instrumenter, der skal anvendes eller udvikles.

5. Kommissionen kan i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i denne artikel yde støtte til EIB eller EIF.

KAPITEL II

Programmeringens indhold

1. afdeling

Operationelle programmer

Artikel 37

Operationelle programmer under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse

1. Operationelle programmer med tilknytning til konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse skal indeholde:

- a) en analyse af situationen i de støtteberettigede områder eller sektorer med hensyn til stærke og svage sider og den strategi, der er valgt som reaktion herpå
- b) en begrundelse for de prioriteter, der er valgt på baggrund af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, den nationale strategiske referenceramme og resultaterne af den forhåndsevaluering, der er nævnt i artikel 48
- c) oplysninger om prioriteterne og deres særlige mål. Disse mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal output- og resultatindikatorer under hensyn til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtet i forhold til referencesituationen og til opnåelsen af de mål, der er sat for prioriteterne
- d) til orientering en vejledende fordeling af interventionsområderne efter kategori af den programmerede brug af fondenes bidrag til det operationelle program i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser til denne forordning, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 103, stk. 3
- e) en finansieringsplan, der indeholder to tabeller:
 - i) en tabel med en fordeling for hvert år, jf. artikel 52, 53 og 54 af den samlede bevilling, der påtænkes afsat som bidrag fra hver fond. Finansieringsplanen skal under det samlede årlige bidrag fra strukturfondene særskilt vise, hvilke bevillinger der afsættes til regioner, der modtager overgangsstøtte. Det samlede årlige bidrag fra fondene skal være foreneligt med det relevante finansielle finansieringsramme, og der skal tages hensyn til den udfasning, der er fastsat i punkt 6 i bilag II
 - ii) en tabel, som for hele programmeringsperioden, for det operationelle program og for hver prioritet viser den samlede fællesskabsbevilling og de tilsvarende nationale midler samt fondenes støttesats. Hvis de tilsvarende nationale midler i overensstemmelse med artikel 53 består af både offentlige og private udgifter, skal tabellen angive en vejledende fordeling mellem de to typer af midler. Hvis de tilsvarende nationale midler i overensstemmelse med artikel 53 består af offentlige udgifter, skal tabellen angive det nationale offentlige bidrag. Tabellen skal til orientering vise bidraget fra EIB og andre eksisterende finansielle instrumenter
- f) eventuelt oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af ELFUL og EFF

g) gennemførelsesbestemmelserne til det operationelle program, herunder:

- i) medlemsstatens udpegelse af alle de enheder, der er omhandlet i artikel 59, eller, hvis medlemsstaten benytter sig af muligheden i artikel 74, udpegelsen af andre organer og procedurer i henhold til artikel 74
- ii) en beskrivelse af overvågnings- og evalueringssystemerne
- iii) oplysning om, hvilket kompetent organ der skal modtage betalinger fra Kommissionen, og om, hvilket eller hvilke organer der har ansvaret for betalinger til støttemodtagerne
- iv) fastlæggelse af procedurerne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation med henblik på at sikre deres gennemsigthed

v) de elementer, der skal sikre offentliggørelse af og oplysning om det operationelle program, jf. artikel 69

vi) en beskrivelse af de procedurer, der er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten for udveksling af elektroniske data med henblik på at opfylde de betalings-, overvågnings- og evalueringskrav, der er fastsat i denne forordning

h) en vejledende liste over store projekter i henhold til artikel 39, der forventes at blive fremlagt i programmeringsperioden med henblik på Kommissionens godkendelse

2. Operationelle programmer, der finansieres af EFRU og Samhørighedsfonden i fællesskab og vedrører transport og miljø, indeholder en prioriteret opgave, der er specifik for hver fond, og en specifik forpligtelse for hver fond.

3. Med forbehold af artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1080/2006 skal hvert operationelt program under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse omfatte en begrundelse for den tematiske, geografiske og finansielle koncentration om prioriteterne som fastlagt i henholdsvis artikel 5 i forordning (EF) nr. 1080/2006 om EFRU og artikel 4 i forordning (EF) nr. 1081/2006.

4. Operationelle programmer, der finansieres af EFRU, skal derudover for så vidt angår konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse indeholde:

- a) oplysninger om tilgangen til spørgsmålet om bæredygtig byudvikling, hvor det er relevant
- b) særlige prioriterede opgaver i forbindelse med de foranstaltninger, som finansieres via den yderligere tildeling, der er nævnt i punkt 20 i bilag II, som led i operationelle programmer, der yder støtte i regionerne i den yderste periferi.

5. Operationelle programmer, der påvirkes af en eller flere af de specifikke tildelinger, der henvises til i den supplerende bestemmelse i bilag II, skal indeholde oplysninger om de påtænkte procedurer for tildeling og sikre, at disse specifikke tildelinger bliver overvåget.

6. De operationelle programmer, der finansieres af EFRU, kan på medlemsstatens initiativ for så vidt angår målet om konvergens og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse også indeholde:

- a) en liste over de byer, der er udvalgt med henblik på behandlingen af byspørgsmål, og procedurerne for videredelegering til byernes myndigheder, eventuelt ved hjælp af et globaltilskud
- b) foranstaltninger til interregionalt samarbejde med mindst én region eller lokale myndigheder i en anden medlemsstat.

7. De operationelle ESF-programmer kan på den pågældende medlemsstats initiativ for så vidt angår målet om konvergens og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse også indeholde en horisontal tilgang til eller en særlig prioritering af interregionale og tværnationale foranstaltninger, der involverer de nationale, regionale eller lokale myndigheder i mindst én anden medlemsstat.

Artikel 38

Operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde

Forordning (EF) nr. 1080/2006 fastsætter særlige regler for operationelle programmer for så vidt angår operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

2. afdeling

Store projekter

Artikel 39

Indhold

Som led i et operationelt program kan EFRU og Samhørighedsfonden finansiere udgifter i forbindelse med en operation, som omfatter en række arbejder, aktiviteter eller tjenesteydelser, der i sig selv tager sigte på udførelse af en uopdelelig opgave af præcis økonomisk eller teknisk art, som har tydeligt fastlagte mål, og hvortil de samlede udgifter overstiger 25 mio. EUR for så vidt angår miljøprojekter og 50 mio. EUR for så vidt angår andre projekter (i det følgende benævnt »store projekter«).

Artikel 40

Oplysninger til Kommissionen

Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden forelægger Kommissionen følgende oplysninger om store projekter:

- a) oplysninger om det organ, der skal have ansvaret for gennemførelsen
- b) oplysninger om investeringens art og en beskrivelse af den, dens finansielle omfang og dens lokalisering
- c) resultaterne af feasibility-undersøgelserne

- d) en tidsplan for projektets gennemførelse og, hvis gennemførelsesperioden for den pågældende operation forventes at overskride programmeringsperioden, de faser, som der anmodes om EF-medfinansiering til i programmeringsperioden 2007-2013
- e) en cost-benefit-analyse, herunder en risikovurdering og den forventede virkning for den pågældende sektor og for den socioøkonomiske situation i medlemsstaten og/eller regionen samt, hvor det er muligt og relevant, i Fællesskabets øvrige regioner
- f) en analyse af miljøvirkningerne
- g) en begrundelse for det offentlige tilskud
- h) finansieringsplanen, som skal vise de samlede planlagte finansielle midler og det planlagte bidrag fra fondene, EIB, EIF og alle andre fællesskabsfinansieringskilder, herunder den vejledende årlige plan over de finansielle bidrag fra EFRU eller Samhørighedsfonden til det store projekt.

Kommissionen fastlægger vejledende retningslinjer for den metode, der skal anvendes til at udføre den cost-benefit-analyse, der er omhandlet i litra e) ovenfor, efter proceduren i artikel 103, stk. 2.

Artikel 41

Kommissionens beslutning

1. Kommissionen bedømmer det store projekt, idet den nødvendigvis hører eksterne eksperter, herunder EIB, på baggrund af de i artikel 40 nævnte faktorer, projektets overensstemmelse med prioriteterne i det operationelle program, dets bidrag til virkeliggørelsen af målene for disse prioriteter og dets sammenhæng med andre fællesskabspolitikker.
2. Kommissionen træffer beslutning hurtigst muligt, men ikke senere end tre måneder efter, at medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden har forelagt et stort projekt, såfremt forelæggelsen er i overensstemmelse med artikel 40. I denne beslutning fastlægges den fysiske genstand, det beløb, som medfinansieringssatsen for den prioriterede opgave finder anvendelse på, og den årlige plan over de finansielle bidrag fra EFRU eller Samhørighedsfonden.
3. Hvis Kommissionen afslår at yde et finansielt bidrag fra fondene til et stort projekt, giver den medlemsstaten en begrundelse herfor inden for den tidsfrist og på de dertil knyttede betingelser, der er fastlagt i stk. 2.

3. afdeling

Globaltilskud

Artikel 42

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan uddelegere forvaltningen og gennemførelsen af en del af et operatio-

nelt program til et eller flere bemyndigede organer, som udpeges af medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden, herunder lokale myndigheder, regionaludviklingsorganer eller ikke-statslige organisationer i henhold til en aftale, der indgås mellem medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden og det pågældende organ.

En sådan delegation berører ikke forvaltningsmyndighedens og medlemsstaternes økonomiske ansvar.

2. Det bemyndigede organ, der har ansvaret for forvaltningen af globaltilskuddet, giver garantier for sin solvens og sin kompetence på det pågældende område samt med hensyn til administrativ og økonomisk forvaltning. Det skal som hovedregel være etableret eller repræsenteret i den eller de regioner, der er omfattet af det operationelle program, på tidspunktet for sin udpegelse.

Artikel 43

Gennemførelsesbestemmelser

Den aftale, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, første afsnit, skal navnlig indeholde detaljerede oplysninger om:

- a) de typer af operationer, der skal omfattes af globaltilskuddet
- b) kriterierne for udvælgelse af støttemodtagere
- c) fondenes interventionssatser og interventionsbestemmelserne, herunder anvendelse af eventuelle påløbne renter
- d) ordningerne for overvågning, evaluering og sikring af finansiel kontrol med globaltilskuddet, jf. artikel 59, stk. 1, i forholdet til forvaltningsmyndigheden, herunder ordninger for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og fremlæggelse af regnskaber
- e) i givet fald enhver brug af finansiel sikkerhedsstillelse eller en tilsvarende ordning, medmindre medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden stiller en sådan sikkerhed i henhold til hver medlemsstats institutionelle forhold.

4. afdeling

Finansieringsteknik

Artikel 44

Finansieringstekniske instrumenter

Som led i et operationelt program kan strukturfondene finansiere udgifter i forbindelse med en operation, som omfatter bidrag til støtte til finansieringstekniske instrumenter for navnlig små og mellemstore virksomheder såsom venturefonde, garantifonde og lånefonde samt byudviklingsfonde, dvs. fonde, der investerer i offentlig-private partnerskaber og andre projekter, der er omfattet af en integreret plan for bæredygtig byudvikling.

Når sådanne operationer organiseres ved hjælp af holdingfonde, dvs. fonde, der oprettes med det formål at investere i flere forskellige venturefonde, garantifonde, lånefonde og byudviklingsfonde, skal medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden gennemføre dem i en eller flere af følgende former:

- a) indgåelse af en offentlig kontrakt i overensstemmelse med gældende lovgivning om offentlige indkøb
- b) i andre tilfælde, hvor aftalen ikke er en kontrakt om offentlig tjeneste i overensstemmelse med lovgivningen om offentlige indkøb, et tilskud, der med henblik herpå er defineret som et direkte finansielt bidrag i form af en donation:
 - i) til EIB eller EIF eller
 - ii) til et finansieringsinstitut uden indkaldelse af forslag, hvis dette sker i henhold til en national lov, der er forenelig med traktaten.

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

5. afdeling

Teknisk bistand

Artikel 45

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. På initiativ og/eller på vegne af Kommissionen kan fondene inden for et loft på 0,25 % af deres respektive årlige tildelinger finansiere forberedende arbejde, overvågning, administrativ og teknisk støtte, evaluering, revision og inspektioner i det omfang, det er nødvendigt til gennemførelse af denne forordning.

Disse foranstaltninger omfatter navnlig:

- a) bistand til udarbejdelse og vurdering af projekter, også sammen med EIB ved hjælp af et tilskud eller eventuelt andre former for samarbejde
- b) undersøgelser i tilknytning til udarbejdelsen af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, Kommissionens rapporter om samhørighedspolitikken og den treårige samhørighedsrapport
- c) evalueringer, rapporter fra eksperter, statistikker og undersøgelser, også af almen karakter vedrørende fondenes drift, som, hvis det er hensigtsmæssigt, kan gennemføres af EIB eller EIF i form af et tilskud eller andre former for samarbejde
- d) foranstaltninger rettet mod partnerne, modtagerne af støtte fra fondene og den brede offentlighed, herunder oplysningsvirksomhed

- e) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger, netværksarbejde, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer overalt i Fællesskabet
- f) oprettelse, drift og sammenkobling af edb-systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering
- g) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område.

2. Kommissionen træffer beslutning om de typer af foranstaltninger, der findes i stk. 1, efter proceduren i artikel 103, stk. 2, når der er tale om et bidrag fra EFRU eller Samhørighedsfonden.

3. Kommissionen træffer beslutning om de typer af foranstaltninger, der findes i stk. 1, efter høring af udvalget i artikel 104 og efter proceduren i artikel 103, stk. 2, når der er tale om et bidrag fra ESF.

Artikel 46

Teknisk bistand fra medlemsstaterne

1. På initiativ af medlemsstaten kan fondene finansiere forberedende arbejde, forvaltning, overvågning, evaluering, oplysningsvirksomhed og kontrolaktiviteter i forbindelse med operationelle programmer tillige med aktiviteter til styrkelse af den administrative kapacitet til gennemførelse af fondenes indsats inden for følgende grænser:

- a) 4 % af det samlede beløb, der afsættes under konvergenzmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse
- b) 6 % af det samlede beløb, der afsættes under målet om europæisk territorialt samarbejde.

2. For så vidt angår hvert af de tre mål skal der inden for grænserne i stk. 1 i princippet iværksættes tekniske bistandsforanstaltninger i forbindelse med det enkelte operationelle program. Sådanne foranstaltninger kan dog iværksættes delvist og som et supplement, såfremt der tages hensyn til de overordnede grænser for teknisk bistand i stk. 1, i form af et særligt operationelt program.

3. Hvis medlemsstaten beslutter at iværksætte tekniske bistandsforanstaltninger, må omfanget af det samlede udgiftsbeløb til teknisk bistand i forbindelse med det enkelte operationelle program ikke overstige grænserne i stk. 1 inden for det enkelte operationelle programs rammer.

I de tilfælde, hvor tekniske bistandsforanstaltninger også iværksættes i form af et særligt operationelt program, må det samlede udgiftsbeløb til teknisk bistand i et sådant særligt program ikke bevirke, at det samlede omfang af de midler, der afsættes til teknisk bistand, overstiger grænserne i stk. 1.

AFSNIT IV

EFFEKTIVITET

KAPITEL I

Evaluering

Artikel 47

Almindelige bestemmelser

1. Formålet med evalueringerne er at forbedre kvaliteten og effektiviteten af samt sammenhængen mellem interventionerne fra fondene og strategien for og gennemførelsen af de operationelle programmer sammenholdt med de særlige strukturproblemer, der gør sig gældende for de pågældende medlemsstater og regioner, samtidig med at der tages hensyn til målet om bæredygtig udvikling og til den relevante fællesskabslovgivning om miljøvirkninger og strategisk miljøvurdering.

2. En evaluering kan være strategisk med det formål at undersøge udviklingen i et program eller en gruppe programmer i forhold til Fællesskabets og de nationale prioriteter eller operationel med det formål at støtte overvågningen af et operationelt program. Evalueringer foretages før, under og efter programmeringsperioden.

3. Evalueringerne foretages alt efter omstændighederne under medlemsstatens eller Kommissionens ansvar i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 13.

Evalueringerne foretages af interne eller eksterne eksperter eller organer der er funktionelt uafhængige af de myndigheder, der er nævnt i artikel 59, litra b) og c). Resultaterne offentliggøres i henhold til gældende regler om aktindsigt.

4. Evalueringerne finansieres over budgettet for teknisk bistand.

5. Kommissionen opstiller vejledende retningslinjer for evalueringsmetoder, herunder kvalitetsstandarder, efter proceduren i artikel 103, stk. 2.

Artikel 48

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne tilvejebringer de midler, der er nødvendige for udførelsen af evalueringerne, tilrettelægger udarbejdelsen og indsamlingen af de nødvendige data og anvender de forskellige typer oplysninger, der modtages via overvågningssystemet.

De kan også, hvor det er relevant, under konvergensmålet og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 13, udarbejde en evalueringsplan, der fastlægger de vejledende evalueringsaktiviteter, som medlemsstaten har til hensigt at udføre i de forskellige gennemførelsesfaser.

2. Medlemsstaterne foretager under konvergensmålet en forhåndsevaluering særskilt for hvert operationelt program. I behørigt begrundede tilfælde kan en medlemsstat under hensyntagen til proportionalitetsprincippet, jf. artikel 13, og efter aftale mellem Kommissionen og medlemsstaten foretage en enkelt forhåndsvurdering, der omfatter mere end et operationelt program.

Under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse foretager medlemsstaterne enten en forhåndsevaluering, som dækker alle operationelle programmer, eller en evaluering for hver fond, for hver prioritet eller for hvert operationelt program.

Under målet om europæisk territorialt samarbejde foretager de i fællesskab en forhåndsevaluering, der dækker enten hvert operationelt program eller flere operationelle programmer.

Forhåndsevalueringer foretages under ansvar af den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af programmeringsdokumenterne.

Formålet med forhåndsevalueringer er at optimere tildelingen af budgetmidler under de operationelle programmer og forbedre programmeringens kvalitet. De skal identificere og bedømme skævheder, uligheder og udviklingsmuligheder, de mål, der skal nås, de forventede resultater, de kvantitative mål, om nødvendigt sammenhængen i den strategi, der foreslås for regionen, EF-merværdien, i hvilket omfang der er taget hensyn til Fællesskabets prioriteter, erfaringerne fra tidligere programmering og kvaliteten af procedurerne for gennemførelse, overvågning, evaluering og økonomisk forvaltning.

3. I programmeringsperioden foretager medlemsstaterne evalueringer i tilknytning til overvågningen af de operationelle programmer, navnlig hvis overvågningen af programmerne viser, at der forekommer en betydelig afvigelse fra de oprindeligt fastsatte mål, eller hvis der fremsættes forslag om revision af operationelle programmer, jf. artikel 33. Resultaterne sendes til overvågningsudvalget for det operationelle program og Kommissionen.

Artikel 49

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen kan foretage strategiske evalueringer.

2. Kommissionen kan på eget initiativ og i partnerskab med den pågældende medlemsstat foretage evalueringer i tilknytning til overvågningen af de operationelle programmer, hvis overvågningen af programmerne viser, at der forekommer en betydelig afvigelse fra de oprindeligt fastsatte mål. Resultaterne sendes til overvågningsudvalget for det operationelle program.

3. Kommissionen foretager en efterfølgende evaluering for hvert mål i tæt samarbejde med medlemsstaten og forvaltningsmyndighederne.

Den efterfølgende evaluering omfatter alle operationelle programmer under hvert mål, og der foretages en gennemgang af midlernes udnyttelsesgrad, fondsprogrammeringens effektivitet og efficiens og de socioøkonomiske virkninger.

Den foretages for hvert af målene og tager sigte på at drage konklusioner til brug for politikken for økonomisk og social samhørighed.

Den identificerer, hvilke faktorer der har bidraget til en vellykket eller fejlslagen gennemførelse af de operationelle programmer, og fastlægger god praksis.

Den efterfølgende evaluering skal være afsluttet den 31. december 2015.

KAPITEL II

Reserver

Artikel 50

National resultatreserve

1. En medlemsstat kan på eget initiativ beslutte at oprette en national resultatreserve for konvergensmålet eller målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse eller for dem begge, der består af 3 % af dens samlede tildeling til hvert mål.

2. Hvis en medlemsstat har besluttet at oprette en sådan reserve, vurderer den for hvert af målene senest den 30. juni 2011 resultaterne af sine operationelle programmer.

3. Senest den 31. december 2011 tildeler Kommissionen den nationale resultatreserve på grundlag af forslag fra og i tæt samarbejde med hver af de berørte medlemsstater.

Artikel 51

National reserve til uforudsete udgifter

En medlemsstat kan på eget initiativ afsætte et beløb på 1 % af strukturfondenes årlige bidrag til konvergensmålet og 3 % af strukturfondenes årlige bidrag til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse til imødegåelse af uforudsete lokale eller sektorspecifikke kriser i tilknytning til økonomisk og social omstrukturering eller følgerne af liberalisering af samhandelen.

Medlemsstaten kan tildele reserven for hvert mål til et særligt nationalt program eller fordele den inden for operationelle programmer.

AFSNIT V

FONDENES FINANSIELLE BIDRAG

KAPITEL I

Fondenes bidrag

Artikel 52

Graduering af bidragssatserne

Bidraget fra fondene kan gradueres på grundlag af følgende:

- a) størrelsen af de særlige især økonomiske, sociale eller territoriale problemer
- b) betydningen af hver prioritet for Fællesskabets prioriteter som fastsat i Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed samt for de nationale og regionale prioriteter
- c) beskyttelse og forbedring af miljøet, navnlig ved anvendelse af forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og princippet om, at forureneren betaler
- d) omfanget af tilvejebringelsen af private midler på de pågældende områder, navnlig som led i offentlig-private partnerskaber
- e) medtagelse af interregionalt samarbejde, jf. artikel 37, stk. 6, litra b), under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse
- f) medtagelse under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse af områder med en geografisk eller naturbettinget ulempe, der defineres som følger:
 - i) ømedlemsstater, der er berettiget til bidrag fra Samhørighedsfonden, og andre øer, dog ikke øer, hvor en medlemsstats hovedstad er beliggende, eller som har en fast forbindelse til fastlandet
 - ii) bjergområder som defineret i medlemsstatens nationale lovgivning
 - iii) tyndt befolkede områder (under 50 indbyggere pr. kvadratkilometer) og meget tyndt befolkede områder (under 8 indbyggere pr. kvadratkilometer)
 - iv) områder, som den 30. april 2004 udgjorde Fællesskabets ydre grænser, men som efter denne dato ikke længere udgør de ydre grænser.

Artikel 53

Fondenes bidrag

1. Fondenes bidrag til det enkelte operationelle program beregnes i forhold til:

- a) enten de samlede støtteberettigede udgifter inklusive offentlige og private udgifter
- b) eller de offentlige støtteberettigede udgifter.

2. For fondenes bidrag til det operationelle program i henhold til konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse gælder lofterne i bilag III.

3. For operationelle programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde, hvor mindst én deltager er blandt de medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNP pr. indbygger i perioden 2001-2003 var under 85 % af gennemsnittet i EU-25 i den samme periode, må bidraget fra EFRU ikke overstige 85 % af de samlede støtteberettigede udgifter. For alle andre operationelle programmer må bidraget fra EFRU ikke overstige 75 % af de støtteberettigede udgifter, der medfinansieres af EFRU.

4. Fondenes bidrag til prioriteter er ikke omfattet af lofterne i bilag III, punkt 3. De fastsættes dog sådan, at maksimumsbeløbet fra fonden og maksimumssatsen for bidrag fra den enkelte fond, som fastsat for det operationelle program, kan overholdes.

5. For operationelle programmer, der medfinansieres i fællesskab af:

- a) EFRU og Samhørighedsfonden eller
- b) den yderligere tildeling til regionerne i den yderste periferi, jf. bilag II, EFRU og/eller Samhørighedsfonden

fastsætter afgørelsen om godkendelse af det operationelle program særskilt maksimumssatsen og maksimumsbeløbet for den enkelte fonds bidrag og tildeling.

6. Kommissionens beslutning om vedtagelse af et operationelt program fastsætter maksimumssatsen og maksimumsbeløbet for den enkelte fonds bidrag til hvert operationelle program og til hver prioritet. Beslutningen skal særskilt vise bevillingerne til de regioner, der modtager overgangsstøtte.

Artikel 54

Andre bestemmelser

1. Fondenes bidrag til hver prioritet skal være på mindst 20 % af de støtteberettigede offentlige udgifter.
2. Tekniske bistandsforanstaltninger, der gennemføres på initiativ eller på vegne af Kommissionen, kan finansieres med en sats på 100 %.
3. I støtteberettigelsesperioden i artikel 56, stk. 1:
 - a) må der kun ydes bistand til en prioritet fra én fond og ét mål ad gangen
 - b) må der kun ydes bistand fra en fond til en operation under ét operationelt program ad gangen
 - c) må der ikke ydes større bistand fra en fond til en operation end de samlede bevilgede offentlige udgifter.
4. I forbindelse med statsstøtte til erhvervsvirksomheder som omhandlet i artikel 87 i traktaten skal den offentlige støtte, der ydes under operationelle programmer, overholde lofterne for statsstøtte.

5. En udgift, der medfinansieres af fondene, må ikke støttes af noget andet finansielt fællesskabsinstrument.

KAPITEL II

Indtægtsskabende projekter

Artikel 55

Indtægtsskabende projekter

1. I denne forordning forstås ved et indtægtsskabende projekt enhver operation, som omfatter investering i infrastruktur, hvis anvendelse indebærer afgifter, der betales direkte af brugerne, eller enhver operation, der omfatter salg eller leje af jord eller bygninger eller nogen anden levering af tjenesteydelser mod betaling.

2. De støtteberettigede udgifter til indtægtsskabende projekter må ikke overstige investeringsudgiften i løbende priser minus nettoindtægterne af investeringen i løbende priser i en given referenceperiode for

- a) investeringer i infrastruktur eller
- b) andre projekter, for hvilke det er muligt at foretage et forudgående objektivt skøn over indtægterne.

Hvis ikke hele investeringsudgiften er berettiget til medfinansiering, fordeles nettoindtægterne proportionalt på de berettigede og ikke-berettigede dele af investeringsudgiften.

Ved beregningen tager forvaltningsmyndigheden hensyn til den referenceperiode, der er relevant for den pågældende investeringskategori, projektkategorien, den rentabilitet, der normalt forventes af den pågældende investeringskategori, og til anvendelsen af princippet om, at forurenere betaler, og eventuelt rimelighedsbetragtninger i tilknytning til den pågældende medlemsstats relative velstand.

3. Hvis det ikke er muligt at foretage et forudgående objektivt skøn over indtægterne senest fem år efter en operations afslutning, trækkes de indtægter, der er skabt, fra de udgifter, der er opgivet til Kommissionen. Attesteringsmyndigheden trækker disse indtægter fra senest i forbindelse med den delvise afslutning eller ved den endelige afslutning af det operationelle program. Anmodningen om betaling af den afsluttende saldo korrigeres i overensstemmelse hermed.

4. Hvis det senest tre år efter afslutningen af det operationelle program konstateres, at der ved en operation er skabt indtægter, der ikke er taget i betragtning i henhold til stk. 2 og 3, skal disse indtægter betales tilbage til Den Europæiske Unions almindelige budget i forhold til bidraget fra fondene.

5. Medlemsstaterne kan vedtage procedurer, som står i rimeligt forhold til de pågældende beløb til overvågning af de indtægter, der er skabt gennem operationer med samlede udgifter på under 200 000 EUR, jf. dog medlemsstaternes forpligtelser i medfør af artikel 70, stk. 1.

6. Denne artikel finder ikke anvendelse på projekter, der er underkastet reglerne om statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87.

KAPITEL III

Udgifters støtteberettigelse

Artikel 56

Udgifters støtteberettigelse

1. Udgifter, også til store projekter er berettigede til bidrag fra fondene, hvis de rent faktisk er afholdt mellem datoen for de operationelle programmets forelæggelse for Kommissionen eller fra den 1. januar 2007 alt efter hvilken dato der kommer først, og den 31. december 2015. Operationer må ikke være afsluttet før støtteberettigelses begyndelsesdato.

2. Uanset stk. 1 kan bidrag, der er naturalydelse, afskrivningsomkostninger og generalomkostninger behandles som udgifter, som modtagerne har betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, når følgende betingelser er opfyldt:

- reglerne om støtteberettigelse i stk. 4 tager højde for støtteberettigelsen af sådanne udgifter
- udgifterne dokumenteres ved hjælp af regnskabsdokumenter med bevisværdi svarende til fakturaer
- medfinansieringen fra fondene overstiger for så vidt angår naturalydelse ikke de samlede støtteberettigede udgifter med fradrag af værdien af sådanne bidrag.

3. Udgifter er kun berettigede til bidrag fra fondene, når de vedrører operationer, som er vedtaget af forvaltningsmyndigheden for det pågældende operationelle program eller under dennes ansvar i overensstemmelse med kriterier, der er fastsat af overvågningsudvalget.

Nye udgifter, der kommer til på tidspunktet for ændringen af et operationelt program som omhandlet i artikel 33, er støtteberettigede fra datoen for forelæggelsen for Kommissionen af anmodningen om ændring af det operationelle program.

4. Reglerne om udgifters støtteberettigelse fastsættes på nationalt niveau, jf. dog undtagelsen i særforordningerne om de enkelte fonde. De gælder for samtlige udgifter, der anmeldes under det operationelle program.

5. Denne artikel berører ikke udgifterne i artikel 45.

KAPITEL IV

Operationers varighed

Artikel 57

Operationers varighed

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden sørger for, at en operation kun bevarer bidraget fra fondene, hvis den pågældende operation ikke i de første fem år efter operationens afslutning eller tre år efter operationens afslutning i en medlemsstat, der har benyttet sig af muligheden for at mindske denne tidsfrist for bibeholdelse af en investering eller job, der er oprettet af en SMV, undergår en væsentlig ændring:

- som berører dens art eller gennemførelsesvilkår eller giver en virksomhed eller et offentligt organ en uberettiget fordel, og
- som enten skyldes en ændring i ejendomsretten til et infrastrukturelement eller ophør med en produktionsaktivitet.

2. Medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden underretter Kommissionen om alle ændringer omhandlet i stk. 1 i den årlige gennemførelsesrapport, jf. artikel 67. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater.

3. Uretmæssigt udbetalte beløb inddrives i overensstemmelse med artikel 98-102.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen sørger for, at fondene ikke yder bidrag til virksomheder, som er eller har været genstand for en inddrivelsesprocedure i henhold til stk. 3 efter overførsel af en produktionsaktivitet inden for en medlemsstat eller til en anden medlemsstat.

AFSNIT V

FORVALTNING, OVERVÅGNING OG KONTROL

KAPITEL I

Forvaltnings- og kontrolsystemer

Artikel 58

Generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

De forvaltnings- og kontrolsystemer for de operationelle programmer, som medlemsstaterne etablerer, skal omfatte:

- definition af de funktioner, der udføres af forvaltnings- og kontrolorganerne, og fordeling af funktionerne inden for hvert organ

- b) overholdelse af princippet om adskillelse af funktioner mellem og inden for sådanne organer
- c) procedurer til sikring af, at de udgifter, der anmeldes under det operationelle program, er korrekte og formelt rigtige
- d) pålidelige elektroniske systemer til regnskabsføring, overvågning og finansiel rapportering
- e) et rapporterings- og overvågningssystem, når det ansvarlige organ uddelegerer opgavernes udførelse til et andet organ
- f) ordninger for revision af systemernes funktion
- g) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor
- h) rapporterings- og overvågningsprocedurer vedrørende uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

Artikel 59

Udpegelse af myndigheder

1. For hvert operationelt program udpeger medlemsstaten følgende:

- a) en forvaltningsmyndighed: national, regional eller lokal offentlig myndighed eller et offentligt eller privat organ, der af medlemsstaten er udpeget til at forvalte det operationelle program
- b) en attesteringsmyndighed: en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller organ, der af medlemsstaten er udpeget til at attestere oversigter over udgifter og betalingsanmodninger, før de sendes til Kommissionen
- c) en revisionsmyndighed: en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller organ, der arbejder uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden, og som udpeges af medlemsstaten for hvert operationelt program og har ansvaret for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt.

Samme myndighed kan udpeges til flere operationelle programmer.

2. Medlemsstaten kan udpege et eller flere formidlende organer til at udføre nogle af eller alle forvaltningsmyndighedens eller attesteringsmyndighedens opgaver under denne myndigheds ansvar.

3. Medlemsstaten vedtager bestemmelser for sine forbindelser med de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, og disses forbindelser med Kommissionen.

Uden at det berører denne forordning, fastsætter medlemsstaten de indbyrdes forbindelser mellem de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, som skal udføre deres opgaver i fuld over-

ensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle, retlige og finansielle systemer.

4. Nogle af eller alle de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, kan tilhøre samme organ, jf. dog artikel 58, litra b).

5. Forordning (EF) nr. 1080/2006 fastsætter særlige forvaltnings- og kontrolregler for operationelle programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelser til artikel 60, 61 og 62 efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Artikel 60

Forvaltningsmyndighedens funktioner

Forvaltningsmyndigheden har ansvaret for forvaltning og gennemførelse af det operationelle program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og navnlig for:

- a) at sikre, at operationer udvælges til finansiering i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for det operationelle program, og at de er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler i hele deres gennemførelsesperiode
- b) at efterprøve, at medfinansierede varer og tjenesteydelser leveres, og at de udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt i forbindelse med operationer, rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler; der kan foretages stikprøvekontrol på stedet i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 103, stk. 3
- c) at sikre, at der findes et system til elektronisk registrering og lagring af regnskabsregistreringer for hver operation under det operationelle program, og at de gennemførelsesdata, der er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen, revisionen og evalueringen, indsamles
- d) at sikre, at modtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af operationer, enten har et særskilt regnskabsystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til operationen, uden at dette berører nationale regnskabsregler
- e) at sikre, at de i artikel 48, stk. 3, nævnte evalueringer af de operationelle programmer foretages i overensstemmelse med artikel 47
- f) at etablere procedurer til sikring af, at alle udgifts- og revisionsbilag, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 90

- g) at sikre, at attesteringsmyndigheden med henblik på attesting modtager alle nødvendige oplysninger om procedurer og kontrol i forbindelse med udgifterne
- h) at lede retningslinjer for arbejdet i overvågningsudvalget og forsyne det med de dokumenter, der er nødvendige for, at kvaliteten af gennemførelsen af det operationelle program kan overvåges på baggrund af dets særlige mål
- i) at udarbejde og efter overvågningsudvalgets godkendelse forelægge Kommissionen årsrapporter og de endelige rapporter om gennemførelsen
- j) at sikre overholdelse af kravene om oplysning og offentlighed i artikel 69
- k) at forsyne Kommissionen med oplysninger, som gør det muligt for den at bedømme store projekter.
- a) at sikre, at revisioner foretages for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemet for det operationelle program fungerer effektivt
- b) at sikre, at revisionerne af operationerne foretages på grundlag af passende stikprøver med henblik på at efterprøve de anmeldte udgifter
- c) inden ni måneder efter godkendelsen af det operationelle program at forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den i litra a) og b) omhandlede revision, de metoder, der skal anvendes, stikprøvemethoden for revisioner af operationer og den vejledende planlægning af revisioner til sikring af, at de vigtigste organer revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden

Artikel 61

Attesteringsmyndighedens funktioner

Attesteringsmyndigheden for et operationelt program har navnlig ansvaret for:

- a) at udarbejde og forelægge Kommissionen attesterede udgifts-anmeldelser og betalingsanmodninger
- b) at attestere:
- i) at udgifts anmeldelsen er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag
- ii) at de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med operationer, der er udvalgt til finansiering i overensstemmelse med de gældende kriterier for programmet og fællesskabsreglerne og de nationale regler
- c) at sikre, at den med henblik på attesting har modtaget relevante oplysninger fra forvaltningsmyndigheden om procedurer og kontrol, der er gennemført i forbindelse med udgifterne i udgifts anmeldelserne
- d) med henblik på attesting at tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar
- e) at opbevare regnskabsregistreringer i elektronisk form for så vidt angår de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen
- f) at føre regnskab over beløb, som skønnes at kunne inddrives, og beløb, der trækkes tilbage efter hel eller delvis annullering af bidraget til en operation. Beløb, der inddrives, betales tilbage til Den Europæiske Unions almindelige budget, inden det operationelle program lukkes, ved at trække dem fra i den næste udgifts anmeldelse.

Artikel 62

Revisionsmyndighedens funktioner

1. Revisionsmyndigheden for et operationelt program har navnlig ansvaret for:

I de tilfælde, hvor der anvendes et fælles system for flere operationelle programmer, kan der forelægges én revisionsstrategi

d) inden den 31. december hvert år fra 2008 til 2015:

- i) at forelægge Kommissionen en årlig kontrolrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der i den forløbne 12-måneders-periode, der slutter den 30. juni det pågældende år, er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det operationelle program, og aflægge rapport om alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning af og kontrol med programmet. Den første rapport, der skal forelægges senest den 31. december 2008, skal dække perioden 1. januar 2007-30. juni 2008. Oplysningerne om de revisioner, der udføres efter den 1. juli 2015, vil blive medtaget i den endelige kontrolrapport, der skal understøtte den erklæring om afslutning, der er omhandlet i litra e)
- ii) at afgive udtalelse på grundlag af den kontrol og revision, der er foretaget på dens ansvar, om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt, så det giver en rimelig vished for, at de udgifts anmeldelser, der er forelagt Kommissionen, er korrekte, og at de underliggende transaktioner derfor er lovlige og formelt rigtige
- iii) at forelægge en erklæring om delvis afslutning med en vurdering af, om de pågældende udgifter er lovlige og formelt rigtige, i givet fald i henhold til artikel 88.

Når der anvendes et fælles system for flere operationelle programmer, kan de oplysninger, der henvises til i nr. i), samles i én rapport, og udtalelsen og erklæringen, der er afgivet i henhold til nr. ii) og iii), kan omfatte alle de pågældende operationelle programmer

e) at forelægge Kommissionen en erklæring om afslutning senest den 31. marts 2017 med en vurdering af, hvorvidt anmodningen om betaling af den afsluttende saldo er gyldig og de underliggende transaktioner, som er omfattet af den endelige oversigt over udgifter, er lovlige og formelt rigtige, støttet af en endelig kontrolrapport.

2. Revisionsmyndigheden sørger for, at der i revisionsarbejdet tages hensyn til internationalt anerkendte revisionsstandarder.

3. Hvis revisionerne og kontrollen i stk. 1, litra a) og b), foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, sørger revisionsmyndigheden for, at de pågældende organer besidder den nødvendige funktionelle uafhængighed.

4. Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til stk. 1, litra c), senest tre måneder fra modtagelsen heraf. Foreligger der ingen bemærkninger inden for dette tidsrum, betragtes strategien som godkendt.

KAPITEL II

Overvågning

Artikel 63

Overvågningsudvalg

1. Medlemsstaten nedsætter et overvågningsudvalg for hvert operationelt program efter aftale med forvaltningsmyndigheden inden tre måneder efter den dato, hvor medlemsstaten underrettes om afgørelsen om godkendelse af det operationelle program. Der kan nedsættes et enkelt overvågningsudvalg for flere operationelle programmer.

2. Hvert overvågningsudvalg udarbejder sin egen forretningsorden inden for den pågældende medlemsstats institutionelle, retlige og finansielle ramme og vedtager denne efter aftale med forvaltningsmyndigheden for at udføre sine opgaver i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 64

Sammensætning

1. Formandskabet for overvågningsudvalget varetages af en repræsentant for medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden.

Dets sammensætning fastsættes af medlemsstaten i overensstemmelse med forvaltningsmyndigheden.

2. En repræsentant for Kommissionen deltager på Kommissionens eget initiativ eller efter anmodning fra overvågningsudvalget i overvågningsudvalgets arbejde med rådgivende funktion. En repræsentant for EIB og EIF kan deltage med rådgivende funktion, når der er tale om operationelle programmer, som EIB eller EIF bidrager til.

Artikel 65

Opgaver

Overvågningsudvalget forvisser sig om, at effektiviteten og kvaliteten af gennemførelsen af det operationelle program er i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) Det behandler og godkender kriterierne for udvælgelse af de operationer, der skal finansieres, inden seks måneder efter godkendelsen af det operationelle program og godkender eventuelle revisioner af disse kriterier i overensstemmelse med programmeringsbehovene.

b) Det vurderer med jævne mellemrum, hvor langt man er nået i virkeliggørelsen af de særlige mål for det operationelle program på grundlag af dokumenter forelagt af forvaltningsmyndigheden.

c) Det gennemgår resultaterne af gennemførelsen, navnlig virkeliggørelsen af de mål, der er fastsat for hver prioriteret opgave, og evalueringerne i artikel 48, stk. 3.

d) Det behandler og godkender årsrapporten og den endelige rapport om gennemførelsen som omhandlet i artikel 67.

e) Det informeres om den årlige kontrolrapport eller om den del af rapporten, der henviser til det pågældende operationelle program, og eventuelle relevante bemærkninger, som Kommissionen måtte fremsætte efter at have gennemgået denne rapport, eller som vedrører denne del af rapporten.

f) Det kan foreslå forvaltningsmyndigheden enhver revision eller gennemgang af det operationelle program, som vil kunne gøre det muligt at nå fondenes mål i artikel 3 eller forbedre programmets forvaltning, herunder dets økonomiske forvaltning.

g) Det behandler og godkender alle forslag om ændring af indholdet af Kommissionens beslutning om støtte fra fondene.

Artikel 66

Overvågningsordninger

1. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget sikrer kvaliteten af gennemførelsen af det operationelle program.

2. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget foretager overvågningen ved hjælp af finansielle indikatorer og de indikatorer der er nævnt i artikel 37, stk. 1, litra c), som fastlagt i det operationelle program.

Hvis interventionens art gør det muligt, fordeles statistikkerne efter køn og efter de modtagende virksomheders størrelse.

3. Med henblik herpå udveksler Kommissionen og medlemsstaterne data ad elektronisk vej i henhold til gennemførelsesbestemmelserne i denne forordning, som Kommissionen har vedtaget efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Artikel 67

Årsrapport og endelig rapport om gennemførelsen

1. Første gang i 2008 og herefter senest den 30. juni hvert år sender forvaltningsmyndigheden Kommissionen en årsrapport og senest den 31. marts 2017 en endelig rapport om gennemførelsen af det operationelle program.

2. Rapporterne i stk. 1 skal indeholde følgende oplysninger, så der gives et klart overblik over gennemførelsen af det operationelle program:

a) fremskridtene i gennemførelsen af det operationelle program og prioriteterne på baggrund af deres særlige kontrollerbare mål med kvantificering, hvis og når dette er muligt under anvendelse af de indikatorer, der er nævnt i artikel 37, stk. 1, litra c), i forbindelse med prioritet

b) den finansielle gennemførelse af det operationelle program med detaljerede oplysninger for hver prioritet:

i) de udgifter, der er betalt af de støtteberettigede, og som er inkluderet i betalingsanmodninger sendt til forvaltningsmyndigheden, og det tilsvarende offentlige bidrag

ii) de samlede betalinger, der er modtaget fra Kommissionen, samt kvantificering af de finansielle indikatorer i artikel 66, stk. 2, og

iii) de udgifter, der er betalt af det organ, der har ansvaret for betalinger til støttemodtagerne

særskilt angivelse inden for hvert operationelt program af den finansielle gennemførelse i områder, der modtager overgangsstøtte, såfremt dette er hensigtsmæssigt

c) til orientering den vejledende fordeling af midler til hver enkelt kategori, jf. de gennemførelsesbestemmelser, som Kommissionen har vedtaget efter proceduren i artikel 103, stk. 3

d) de skridt, som forvaltningsmyndigheden eller overvågningsudvalget har taget for at sikre kvaliteten og effektiviteten af gennemførelsen, navnlig:

i) overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder ordninger for dataindsamling

ii) et sammendrag af alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program og alle trufne foranstaltninger, bl.a. som svar på bemærkninger fremsat i henhold til artikel 68, stk. 2, hvor det er relevant

iii) brugen af teknisk bistand

e) de foranstaltninger, der er truffet for at tilvejebringe oplysninger om det operationelle program og gøre det kendt i offentligheden

f) oplysning om store problemer med at efterkomme fællesskabsretten, som er opstået under gennemførelsen af det operationelle program, og de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe dem

g) fremskridtet i og finansieringen af store projekter, hvor det er relevant

h) brugen af støtte, der er frigivet efter annullering som omhandlet i artikel 98, stk. 2, til forvaltningsmyndigheden

eller en anden offentlig myndighed i løbet af det operationelle programs gennemførelsesperiode.

i) tilfælde, hvor der er konstateret en væsentlig ændring som omhandlet i artikel 57.

Omfanget af de oplysninger, der sendes til Kommissionen, skal stå i et rimeligt forhold til de samlede udgifter til det pågældende operationelle program. Disse oplysninger kan, hvor det er hensigtsmæssigt, gives i sammenfattet form.

De oplysninger, der er omhandlet i litra d), g), h) og i), medtages ikke, såfremt der ikke er nogen væsentlig ændring i forhold til den foregående rapport.

3. De i stk. 1 omhandlede rapporter betragtes som tilfredsstillende, hvis de indeholder alle de relevante oplysninger, der er anført i stk. 2. Kommissionen underretter medlemsstaten om, hvorvidt årsrapporten er tilfredsstillende, inden for en frist på ti arbejdsdage efter datoen for modtagelsen.

4. Kommissionen underretter medlemsstaten om sin opfattelse af indholdet af en tilfredsstillende årsrapport om gennemførelsen, som forvaltningsmyndigheder forelægger inden for en frist på to måneder efter modtagelsen. For den endelige rapport om det operationelle program er fristen på højst fem måneder efter modtagelsen af en tilfredsstillende rapport. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden for den fastsatte frist, anses rapporten for at være godtaget.

Artikel 68

Årlig gennemgang af programmerne

1. Hvert år, når den i artikel 67 omhandlede årsrapport om gennemførelsen er forelagt, gennemgår Kommissionen og forvaltningsmyndigheden de fremskridt, der er gjort i gennemførelsen af det operationelle program, de vigtigste resultater, der er opnået i forhold til det foregående år, den finansielle gennemførelse samt andre faktorer med henblik på at forbedre gennemførelsen.

Eventuelle aspekter ved driften af forvaltnings- og kontrolsystemet, der nævnes i den sidste årlige kontrolrapport i artikel 62, stk. 1, litra d), nr. i), kan også gennemgås.

2. Efter gennemgangen i stk. 1 kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden, som underretter overvågningsudvalget herom. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på disse bemærkninger.

3. Når de efterfølgende evalueringer af interventionerne i programmeringsperioden 2000-2006, hvor det er relevant, foreligger, kan de samlede resultater gennemgås i forbindelse med den efterfølgende årlige gennemgang.

KAPITEL III

Artikel 71

Information og offentlighed

Artikel 69

Information og offentlighed

1. Medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden for det operationelle program oplyser om og offentliggør operationer og medfinansierede programmer. Informationen rettes mod Den Europæiske Unions borgere og støttemodtagerne med det formål at fremhæve Fællesskabets rolle og sikre fuld åbenhed omkring fondens interventioner.

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

2. Forvaltningsmyndigheden for det operationelle program har ansvaret for offentliggørelsen i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, som vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

KAPITEL IV

Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar

Afdeling 1

Medlemsstaternes ansvar

Artikel 70

Forvaltning og kontrol

1. Medlemsstaterne har ansvaret for forvaltningen af og kontrollen med de operationelle programmer, navnlig ved hjælp af følgende foranstaltninger:

- a) der skal sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemerne for de operationelle programmer er blevet etableret efter artikel 58-62, og at systemerne fungerer effektivt
- b) der skal forebygge, afsløre og rette op på uregelmæssigheder og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb, eventuelt inkl. morarenter. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen med hensyn til administrative og retlige skridt.

2. Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en modtager, ikke kan inddrives, er medlemsstaten ansvarlig for, at de tabte beløb tilbagebetales til Den Europæiske Unions almindelige budget, når det fastslås, at tabet kan tilskrives fejl eller forsømmelse fra dens side.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 og 2 efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Etablering af forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Inden indgivelsen af den første mellemliggende betalingsanmodning eller senest 12 måneder efter godkendelsen af det enkelte operationelle program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af systemerne, som navnlig omfatter organiseringen af og procedurerne for

- a) forvaltnings- og attesteringsmyndighederne og de formidlende organer
- b) revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

2. Den beskrivelse, der er omhandlet i stk. 1, ledsages af en rapport, som indeholder resultaterne af en vurdering af systemernes udformning og en udtalelse om deres overensstemmelse med artikel 58-62. Hvis udtalelsen indeholder forbehold, anføres det, hvor alvorlige manglerne er, og, når manglerne ikke vedrører hele programmet, den eller de berørte prioriterede opgaver i rapporten. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvilke korrigerende foranstaltninger der skal træffes, og efter hvilken tidsplan de skal gennemføres, og bekræfter efterfølgende, at foranstaltningerne er gennemført, og at de dertil knyttede forbehold er blevet trukket tilbage.

Den i dette stykke omhandlede rapport anses for at være accepteret, og den første mellemliggende betaling foretages under følgende omstændigheder:

- a) senest to måneder efter modtagelsen af rapporten, når der ikke er taget forbehold med hensyn til udtalelsen i andet afsnit, og der ikke foreligger bemærkninger fra Kommissionen
- b) hvis udtalelsen indeholder forbehold, efter at det over for Kommissionen er bekræftet, at der er truffet korrigerende foranstaltninger vedrørende de centrale elementer i de systemer, der er indført, og de dertil knyttede forbehold er blevet trukket tilbage og der ikke er bemærkninger fra Kommissionen inden for to måneder efter datoen for bekræftelsen.

Når forbeholdene kun vedrører en enkelt prioriteret opgave, foretages den første mellemliggende betaling for de andre prioriterede opgaver i det operationelle program, hvortil der ikke er knyttet forbehold.

3. Den i stk. 2 omhandlede rapport og udtalelse udarbejdes af revisionsmyndigheden eller af et offentligt eller privat organ, der handler uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden og udfører sit arbejde under hensyn til internationalt anerkendte revisionsstandarder.

4. Når et fælles system anvendes for flere operationelle programmer, kan beskrivelsen af de fælles systemer i henhold til stk. 1 ledsages af én rapport og en udtalelse som omhandlet i stk. 2.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1-4 efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Afdeling 2

Kommissionens ansvar

Artikel 72

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen forvisser sig efter proceduren i artikel 71 om, at medlemsstaterne har etableret forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 58-62, og på grundlag af de årlige kontrolrapporter og den årlige udtalelse fra revisionsmyndigheden samt sine egne revisioner om, at systemerne fungerer effektivt i de operationelle programmets gennemførelsesperiode.

2. Uden at dette berører medlemsstaternes revisioner, kan tjenestemænd ved Kommissionen eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter med et varsel på mindst ti arbejdsdage, medmindre det drejer sig om hastesager, foretage revisioner på stedet for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, idet disse kan omfatte revision af operationer, der indgår i det operationelle program. Medlemsstatens embedsmænd eller bemyndigede repræsentanter kan deltage i sådanne revisioner. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning om anvendelsen af data indsamlet under revisioner efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Kommissionens embedsmænd eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter, der har den behørig beføjelse til at foretage kontrol på stedet, skal have adgang til bøger og alle andre dokumenter vedrørende udgifter finansieret af fondene, herunder dokumenter og metadata udarbejdet eller modtaget og registreret på et elektronisk medium.

Ovennævnte revisionsbeføjelser berører ikke anvendelsen af nationale bestemmelser, ifølge hvilke visse handlinger er forbeholdt myndighedspersoner, der er specifikt udpeget efter national lov. Bemyndigede kommissionsrepræsentanter deltager bl.a. ikke i besøg på privat bopæl eller formel udspejgning af personer inden for rammerne af den berørte medlemsstats lovgivning. De skal dog have adgang til de oplysninger, der således tilvejebringes.

3. Kommissionen kan kræve, at en medlemsstat foretager revision på stedet af, at systemerne fungerer effektivt, eller at en eller flere transaktioner er korrekte. Tjenestemænd ved Kommissionen eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter kan deltage i sådanne revisioner.

Artikel 73

Samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne for de operationelle programmer med henblik på at samordne deres respektive revisionsplaner og revisionsmetoder og udveksler omgående resultaterne af de revisioner, der er foretaget af

forvaltnings- og kontrolsystemerne, med henblik på at udnytte ressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

For at lette dette samarbejde i tilfælde af, at en medlemsstat udpeger flere revisionsmyndigheder, kan medlemsstaten udpege et koordinerende organ.

Kommissionen og revisionsmyndighederne samt det koordinerende organ, når et sådant er blevet udpeget, mødes regelmæssigt, og mindst én gang om året, medmindre andet er aftalt, for sammen at gennemgå den årlige kontrolrapport og udtalelsen, der forelægges i henhold til artikel 62, og udveksle synspunkter om andre spørgsmål vedrørende forbedring af forvaltningen af og kontrollen med de operationelle programmer.

2. Ved fastlæggelsen af sin egen revisionsstrategi fastsætter Kommissionen, for hvilke operationelle programmets vedkommende udtalelsen om systemets overensstemmelse, jf. artikel 71, stk. 2, er uden forbehold, eller hvor forbeholdene er trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, hvor revisionsmyndighedens revisionsstrategi er tilfredsstillende, og hvor der på grundlag af resultaterne af Kommissionens og medlemsstatens revisioner er opnået rimelig vished for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt.

3. For disse programmets vedkommende kan Kommissionen konkludere, at den først og fremmest kan henholde sig til den udtalelse, der henvises til i artikel 62, stk. 1, litra d), nr. ii), for så vidt angår effektiviteten af den måde, systemerne fungerer på, og at den kun vil foretage sine egne revisioner på stedet, hvis der er begrundet mistanke om mangler ved systemet, som har indflydelse på udgifter, der er attesteret over for Kommissionen i et år, for hvilket der ikke er afgivet udtalelse i henhold til artikel 62, stk. 1, litra d), nr. ii), som ikke indeholder noget forbehold med hensyn til sådanne mangler.

Når Kommissionen når frem til en sådan konklusion, underretter den den pågældende medlemsstat herom. Når der er tegn på mangler, kan den kræve, at medlemsstaten foretager revisioner i henhold til artikel 72, stk. 3, eller foretage sine egne revisioner i henhold til artikel 72, stk. 2.

Afdeling 3

Proportionalitet i forbindelse med kontrol af operationelle programmer

Artikel 74

Proportionale kontrolordninger

1. Når der er tale om operationelle programmer, hvor de samlede støtteberettigede offentlige udgifter ikke overstiger 750 mio. EUR, og hvor EF-medfinansieringssatsen ikke overstiger 40 % af de samlede offentlige udgifter:

a) har revisionsmyndigheden ikke pligt til at forelægge Kommissionen en revisionsstrategi i henhold til artikel 62, stk. 1, litra c)

b) hvor udtalelsen om systemets overensstemmelse i medfør af artikel 71, stk. 2, ikke indeholder nogen forbehold, eller hvor alle forbehold er trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, kan Kommissionen konkludere, at den først og fremmest kan henholde sig til den udtalelse, der henvises til i artikel 62, stk. 1, litra d), nr. ii), for så vidt angår effektiviteten af den måde, systemerne fungerer på, og at den kun vil foretage sine egne revisioner på stedet, hvis der er begrundet mistanke om mangler ved systemet, som har indflydelse på udgifter, der er attesteret over for Kommissionen i et år, for hvilket der ikke er afgivet udtalelse i henhold til artikel 62, stk. 1, litra d), nr. ii), som ikke indeholder noget forbehold med hensyn til sådanne mangler.

Når Kommissionen når frem til en sådan konklusion, underretter den den pågældende medlemsstat herom. Når der er begrundet mistanke om mangler, kan den kræve, at medlemsstaten foretager revisioner i henhold til artikel 72, stk. 3, eller foretage sine egne revisioner i henhold til artikel 72, stk. 2

2. For de i stk. 1 omhandlede operationelle programmer kan medlemsstaten derudover vælge i henhold til nationale regler at etablere organerne og procedurerne for udøvelsen af:

- a) forvaltningsmyndighedens funktioner med hensyn til efterprøvning i forbindelse med de medfinansierede produkter og tjenesteydelser og anmeldte udgifter i henhold til artikel 60, litra b)
- b) attesteringsmyndighedens funktioner i henhold til artikel 61 og
- c) revisionsmyndighedens funktioner i henhold til artikel 62.

Når en medlemsstat benytter sig af denne mulighed, behøver den ikke udpege en attesteringsmyndighed og en revisionsmyndighed i henhold til artikel 59, stk. 1, litra b) og c).

Artikel 71 finder tilsvarende anvendelse.

Når Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til artikel 60, 61 og 62, præciserer den, hvilke bestemmelser der ikke finder anvendelse på operationelle programmer, for hvilke den pågældende medlemsstat har benyttet sig af muligheden i dette stykke.

AFSNIT VII

ØKONOMISK FORVALTNING

KAPITEL I

Økonomisk forvaltning

Afdeling 1

Budgetforpligtelser

Artikel 75

Budgetforpligtelser

1. Fællesskabets budgetforpligtelser i forbindelse med de operationelle programmer (i det følgende benævnt »budgetfor-

pligtelser») indgås årligt for hver fond og hvert mål i en periode mellem den 1. januar 2007 og den 31. december 2013. Den første budgetforpligtelse indgås før Kommissionens beslutning om godkendelse af det operationelle program. Hver efterfølgende forpligtelse indgås som hovedregel inden den 30. april hvert år af Kommissionen på grundlag af beslutningen om at yde bidrag fra fondene, jf. artikel 32.

2. Hvis der ikke er foretaget nogen betaling, kan medlemsstaten senest den 30. september i år *n* anmode om, at alle de operationelle programmets forpligtelser med tilknytning til den nationale reserve som omhandlet i artikel 51 til uforudsete udgifter overføres til andre operationelle programmer. Medlemsstaten oplyser i sin anmodning, hvilke operationelle programmer den pågældende overførsel skal foretages til.

Afdeling 2

Fælles regler for betalinger

Artikel 76

Fælles regler for betalinger

1. Kommissionens betalinger af fondsbidraget foretages i overensstemmelse med budgetbevillingerne. Hver betaling opføres under den ældste åbne budgetforpligtelse i den pågældende fond.

2. Betalingerne tager form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af saldoen. De foretages til det af medlemsstaten udpegede organ.

3. Medlemsstaterne sender senest den 30. april hvert år Kommissionen et foreløbigt overslag over deres forventede betalingsanmodninger for det indeværende og det efterfølgende regnskabsår.

4. Alle udvekslinger vedrørende finansielle transaktioner mellem Kommissionen og de af medlemsstaterne udpegede myndigheder og organer foregår elektronisk i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 103, stk. 3. I tilfælde af force majeure og specielt hvis det fælles edb-system ikke fungerer, eller der mangler en fast forbindelse, kan medlemsstaten sende oversigten over udgifter og betalingsanmodninger i papirudgave.

Artikel 77

Fælles regler for beregning af mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen

Mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen beregnes ved anvendelse af medfinansieringssatsen, der er fastsat i afgørelsen om det pågældende operationelle program for hver prioritet, på det støtteberettigede bidrag, der er nævnt under den pågældende prioritet i hver udgiftsoversigt, der er attesteret af attesteringsmyndigheden.

Fællesskabets bidrag i form af de mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen må dog ikke være højere end det offentlige bidrag og den maksimale støtte fra fondene for hver prioritet som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program.

Artikel 78

Udgiftsoversigt

1. Alle udgiftsoversigter omfatter for hver prioriteret opgave de samlede støtteberettigede udgifter, jf. artikel 56, som modtagerne har betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, og tilsvarende offentlig støtte, som er betalt, eller som er forfaldne til betaling til modtagerne i henhold til de betingelser, der gælder for offentlige bidrag. Udgifter, der er betalt af modtagerne, dokumenteres med modtagne fakturaer eller regnskabsbilag med samme beviskraft.

Specielt hvad angår støtteordninger som omhandlet i traktatens artikel 87, skal det offentlige bidrag svarende til udgifterne i en udgiftsoversigt dog, ud over betingelserne i første afsnit, være blevet betalt til modtagerne af det støtteydende organ.

2. Uanset stk. 1 kan udgiftsoversigten, hvad angår statsstøtte som defineret i traktatens artikel 87, omfatte forskud udbetalt til modtagerne af det støtteydende organ, hvis følgende tre betingelser er opfyldt:

- De skal være omfattet af en bankgaranti eller en offentlig finansiel facilitet med samme virkning.
- De må ikke overstige 35 % af den samlede støtte, der ydes til en modtager med henblik på et bestemt projekt.
- De skal modsvares af udgifter afholdt af modtagerne i forbindelse med projektets gennemførelse og understøttes af kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi tre år efter det år, hvor forskuddet er udbetalt, dog senest den 31. december 2015; i modsat fald korrigeres den efterfølgende udgiftsoversigt i overensstemmelse hermed.

3. I udgiftsoversigterne vises de elementer, der henvises til i stk. 1, vedrørende de regioner, der modtager overgangsstøtte, særskilt for hvert operationelt program.

4. I tilfælde af store projekter som defineret i artikel 39 er det alene udgifter i forbindelse med store projekter, som Kommissionen allerede har vedtaget, der kan medtages i udgiftsoversigterne.

5. Når bidraget fra fondene beregnes i forhold til de offentlige udgifter i henhold til artikel 53, stk. 1, berører oplysninger

om andre end offentlige udgifter ikke det forfaldne beløb beregnet på grundlag af betalingsanmodningen.

6. Uanset stk. 1 skal udgiftsoversigten, hvad angår finansieringstekniske instrumenter som defineret i artikel 44, omfatte de samlede udgifter betalt ved oprettelsen af eller som bidrag til sådanne fonde eller holdingfonde.

Ved den delvise eller endelige afslutning af det operationelle program fastsættes de støtteberettigede udgifter dog som det samlede beløb af:

- alle betalinger fra byudviklingsfonde til investering i offentlig-private partnerskaber eller andre projekter, der er omfattet af en integreret byudviklingsplan, eller
- alle betalinger fra hver enkelt af ovennævnte fonde til investering i virksomheder eller
- alle garantier, der er stillet, herunder beløb, der er disponeret over som garantier stillet af garantifonde og
- støtteberettigede forvaltningsudgifter.

Medfinansieringssatsen finder anvendelse på de støtteberettigede udgifter, der er betalt af støttemodtageren.

Den tilsvarende udgiftsoversigt korrigeres i overensstemmelse hermed.

7. De renter, som betalinger fra operationelle programmer til fonde som defineret i artikel 44, afkaster, skal anvendes til finansiering af byudviklingsprojekter for så vidt angår byudviklingsfonde eller finansieringstekniske instrumenter for små og mellemstore virksomheder i andre tilfælde.

Midler, der tilbagebetales til operationen fra investeringer foretaget af fonde som defineret i artikel 44 eller som resterer, når alle garantier er betalt, genanvendes af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat til fordel for byudviklingsprojekter eller for små og mellemstore virksomheder.

Artikel 79

Sammenlægning af forfinansiering og mellemliggende betalinger

1. Forfinansiering og mellemliggende betalinger må sammenlagt ikke overstige 95 % af bidraget fra fondene til det operationelle program.

2. Når dette loft er nået, fortsætter attesteringsmyndigheden med at sende Kommissionen alle attesterede oversigter over udgifter pr. 31. december i år *n* samt de beløb, der er inddrevet i årets løb for hver fond, senest ved udgangen af februar i år *n+1*.

*Artikel 80***Ubeskårne betalinger til modtagerne**

Medlemsstaterne forvisser sig om, at betalingsorganerne sørger for, at modtagerne modtager det fulde offentlige bidragsbeløb så hurtigt som muligt. Der foretages ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke nogen specifik afgift eller andre afgifter med tilsvarende virkning, der kan nedsætte beløbene til modtagerne.

*Artikel 81***Brug af euroen**

1. Beløbene i medlemsstatens fremlagte operationelle program, godkendte oversigter over udgifter, betalingsanmodninger og udgifter angivet i de årlige og endelige rapporter om gennemførelsen udtrykkes i euro.

2. Kommissionens afgørelser om operationelle programmer og Kommissionens forpligtelser og betalinger udtrykkes og gennemføres i euro.

3. De medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsanmodningen, omregner udgifterne i national valuta til euro. Beløbet omregnes til euro til Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned, hvor udgifterne er registreret i de regnskaber, som godkendelsesmyndigheden for det operationelle program fører. Kommissionen offentliggør hver måned denne kurs elektronisk.

4. Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i stk. 3 fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i godkendelsesmyndighedens regnskaber inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

Afdeling 3

Forfinansiering*Artikel 82***Betaling**

1. Efter at Kommissionen har truffet beslutning om godkendelse af bidraget fra fondene til hvert operationelt program, betaler Kommissionen ét forfinansieringsbeløb for perioden 2007-2013 til det af medlemsstaten udpegede organ.

Dette forfinansieringsbeløb betales i forskellige trancher som følger:

a) for medlemsstater af Den Europæiske Union i dens sammensætning før den 1. maj 2004, i 2007 2 % af bidraget fra strukturfondene til det pågældende operationelle program, og i 2008 3 % af bidraget fra strukturfondene til det pågældende operationelle program

b) for medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, i 2007 2 % af bidraget fra strukturfondene til det pågældende operationelle program, i 2008 3 % af bidraget fra strukturfondene til det pågældende operationelle program, og i 2009 2 % af bidraget fra strukturfondene til det pågældende operationelle program

c) hvis det operationelle program falder ind under målet om europæisk territorialt samarbejde, og hvis mindst en af deltagerne er en medlemsstat, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, i 2007 2 % af bidraget fra EFRU til det operationelle program, i 2008 3 % af bidraget fra EFRU til det operationelle program, og i 2009 2 % af bidraget fra EFRU til det operationelle program

d) for medlemsstater af Den Europæiske Union i dens sammensætning før den 1. maj 2004, i 2007 2 % af bidraget fra samhørighedsfonden til det operationelle program, i 2008 3 % af bidraget fra samhørighedsfonden til det operationelle program, og i 2009 2,5 % af bidraget fra samhørighedsfonden til det operationelle program

e) for medlemsstater der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, i 2007 2,5 % af bidraget fra samhørighedsfonden til det operationelle program, i 2008 4 % af bidraget til samhørighedsfonden til det operationelle program, og i 2009 4 % af bidraget til samhørighedsfonden til det operationelle program.

2. Hele forfinansieringsbeløbet refunderes til Kommissionen af det af medlemsstaten udpegede organ, hvis der ikke er fremsendt nogen betalingsanmodning under det operationelle program inden 24 måneder efter datoen for Kommissionens betaling af første rate af forfinansieringsbeløbet.

Det samlede bidrag fra fondene til det operationelle program berøres ikke af denne refusion.

*Artikel 83***Renter**

De renter, som forfinansieringen eventuelt afkaster, konteres det pågældende operationelle program, idet det betragtes som en indtægt for medlemsstaten som nationalt offentligt bidrag, og skal anmeldes til Kommissionen i forbindelse med den endelige afslutning af det operationelle program.

*Artikel 84***Udligning**

Det beløb, der betales som forfinansiering, udlignes fuldstændigt i Kommissionens regnskaber, når det operationelle program afsluttes, jf. artikel 89.

Afdeling 4

Mellemliggende betalinger*Artikel 85***Mellemliggende betalinger**

Der foretages mellemliggende betalinger i forbindelse med hvert operationelt program. Den første mellemliggende betaling foretages i overensstemmelse med artikel 71, stk. 2.

*Artikel 86***Godtagelse af betalingsanmodninger**

1. Enhver mellemliggende betaling fra Kommissionen forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

- a) en betalingsanmodning og en udgiftsoversigt skal være tilsendt Kommissionen, jf. artikel 78
- b) i hele perioden har Kommissionen for hver prioriteret opgave og hvert mål ikke udbetalt mere end den maksimale støtte fra fondene som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program
- c) forvaltningsmyndigheden skal have tilsendt Kommissionen den seneste årlige gennemførelsesrapport, jf. artikel 67, stk. 1 og 3
- d) der foreligger ingen begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse, jf. traktatens artikel 226, i forbindelse med den eller de operationer, hvortil udgifterne er opgivet i den pågældende betalingsanmodning.

2. Hvis en eller flere af betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, underretter Kommissionen medlemsstaten og attesteringsmyndigheden inden for en frist på en måned, således at de nødvendige skridt kan tages til at rette op på situationen.

*Artikel 87***Dato for indgivelse af betalingsanmodninger og frister for betaling**

1. Attesteringsmyndigheden forviser sig om, at anmodninger om mellemliggende betalinger i forbindelse med hvert operationelt program samles i grupper og så vidt muligt sendes til Kommissionen tre særskilte gange om året. Hvis Kommissionen skal foretage en betaling i det indeværende år, er sidste frist for indsendelse af en betalingsanmodning den 31. oktober.

2. Hvis der er disponible midler til rådighed, og betalingerne ikke er suspenderet, jf. artikel 92, foretager Kommissionen den mellemliggende betaling senest to måneder efter datoen for registreringen i Kommissionen af en betalingsanmodning, der opfylder betingelserne i artikel 86.

Afdeling 5

Afslutning af programmet og betaling af saldoen*Artikel 88***Delvis afslutning**

1. Delvis afslutning af operationelle programmer kan foretages med en hyppighed, der skal fastsættes af medlemsstaten.

Delvis afslutning vedrører operationer, der er afsluttet i perioden indtil den 31. december i det foregående år. I henhold til denne forordning anses operationer for at være afsluttet, når de dermed forbundne aktiviteter rent faktisk er udført, og når alle modtagernes udgifter og det tilsvarende offentlige bidrag er blevet betalt.

2. Delvis afslutning foretages på betingelse af, at medlemsstaten senest den 31. december i et givet år sender Kommissionen følgende:

- a) en udgiftsoversigt vedrørende operationerne i stk. 1
 - b) en erklæring om delvis afslutning i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, litra d), nr. iii).
3. Eventuelle finansielle korrektioner i henhold til artikel 98 og 99 vedrørende operationer, der er omfattet af en delvis afslutning, skal forstås som finansielle nettokorrektioner.

*Artikel 89***Betingelser for betaling af saldoen**

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at

- a) medlemsstaten senest den 31. marts 2017 har sendt en betalingsanmodning, der består af følgende dokumenter
 - i) en anmodning om betaling af saldoen og en udgiftsoversigt, jf. artikel 78
 - ii) den endelige rapport om gennemførelsen af det operationelle program med oplysningerne i artikel 67
 - iii) en erklæring om afslutning, jf. artikel 62, stk. 1, litra e), og at
- b) der ikke foreligger en begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse, jf. traktatens artikel 226, i forbindelse med den eller de operationer, hvortil udgifterne er opgivet i den pågældende betalingsanmodning.

2. Hvis Kommissionen ikke får tilsendt de i stk. 1 omhandlede dokumenter, frigøres saldoen automatisk, jf. artikel 93.

3. Kommissionen underretter medlemsstaten om sin udtalelse om indholdet af den erklæring om afslutning, der er omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iii), inden fem måneder fra modtagelsesdatoen. Hvis Kommissionen ikke svarer inden for denne femmånedersfrist, anses erklæringen om afslutning for at være accepteret.

4. Med forbehold af disponible midler betaler Kommissionen saldoen senest 45 dage efter den seneste af følgende datoer:

- a) den dato, hvor den accepterer den endelige rapport, jf. artikel 67, stk. 4, og
- b) den dato, hvor den accepterer erklæringen om afslutning, jf. stk. 1, litra a), nr. iii).

5. Restbeløbet af budgetforpligtelsen frigøres 12 måneder efter betalingen, jf. dog stk. 6. Afslutningen af det operationelle program finder sted på den dato, hvor den første af følgende tre begivenheder indtræffer:

- a) betalingen af saldoen, som er fastsat af Kommissionen på grundlag af de i stk. 1 nævnte dokumenter
- b) fremsendelsen af en debetnota for beløb, som uretmæssigt er betalt af Kommissionen til medlemsstaten i forbindelse med et operationelt program
- c) frigørelsen af saldoen af den budgetmæssige forpligtelse.

Kommissionen underretter medlemsstaten om datoen for afslutning af det operationelle program inden for en frist på to måneder.

6. Uanset resultaterne af revisioner foretaget af Kommissionen eller Den Europæiske Revisionsret kan den saldo, som Kommissionen har betalt i forbindelse med det operationelle program, ændres inden ni måneder efter datoen for dens betaling eller, hvis der er tale om et negativt restbeløb, som skal refunderes af medlemsstaten, inden ni måneder efter datoen for udstedelsen af debetnotaen. En sådan ændring af restbeløbet påvirker ikke datoen for afslutningen af det operative program, jf. stk. 5.

Artikel 90

Adgang til bilag

1. Uden at dette berører reglerne om statsstøtte, jf. traktatens artikel 87, sørger forvaltningsmyndigheden for, at alle udgifts- og revisionsbilag i forbindelse med det pågældende operationelle program opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten i:

- a) en periode på tre år efter afslutningen af et operationelt program, jf. artikel 89, stk. 3
- b) en periode på tre år efter det år, hvor den delvise afslutning fandt sted, for så vidt angår dokumenter vedrørende udgifter og revision i forbindelse med operationer som omhandlet i stk. 2.

Disse perioder afbrydes i tilfælde af søgsmål eller på behørigt begrundet anmodning af Kommissionen.

2. Forvaltningsmyndigheden stiller efter anmodning en liste over afsluttede operationer, som er blevet delvis afsluttet i henhold til artikel 88, til rådighed for Kommissionen.

3. Bilagene opbevares enten i de originale udgaver eller i udgaver, der er attesteret som værende i overensstemmelse med de originale udgaver, på almindeligt anerkendte datamedier.

Afdeling 6

Afbrydelse af betalingsfristen og suspension af betalinger

Artikel 91

Afbrydelse af betalingsfristen

1. Betalingsfristen kan afbrydes af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 i en periode på højst seks måneder, hvis:

- a) der i en rapport fra et nationalt revisionsorgan eller fællesskabsrevisionsorgan er begrundet mistanke om, at der er alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne
- b) den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede skal foretage supplerende kontrol som følge af oplysninger, han modtager, og hvorved han bliver opmærksom på, at der til udgifterne i en godkendt udgiftsoversigt knytter sig en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret.

2. Medlemsstaten og attesteringsmyndigheden skal straks underrettes om grunden til afbrydelsen. Afbrydelsen bringes til ophør, så snart medlemsstaten har truffet de fornødne foranstaltninger.

Artikel 92

Suspension af betalinger

1. Alle eller en del af de mellemliggende betalinger på prioritets- eller programniveau kan suspenderes af Kommissionen, hvis:

- a) der er konstateret en væsentlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som berører pålideligheden af proceduren for attestering af betalinger, og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt, eller
- b) udgifterne i en attesteret udgiftsoversigt er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, der ikke er korrigeret, eller
- c) en medlemsstat groft har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 70, stk. 1 og 2.

2. Kommissionen kan beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden to måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af alle eller en del af de mellemliggende betalinger til ophør, når medlemsstaten har truffet de nødvendige foranstaltninger, som gør det muligt at ophæve suspensionen. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe beslutning om at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til det operationelle program i henhold til artikel 99.

Afdeling 7

Automatisk frigørelse

Artikel 93

Principper

1. Kommissionen frigør automatisk enhver del af en budgetforpligtelse i forbindelse med et operationelt program, som ikke er blevet anvendt til betaling af forfinansieringen eller de mellemliggende betalinger, eller for hvilket der ikke er fremsendt betalingsanmodning, jf. artikel 86, senest den 31. december i det andet år efter året for indgåelsen af budgetforpligtelsen under programmet, med den undtagelse, der er nævnt i stk. 2.

2. For medlemsstater, hvis BNP fra 2001 til 2003 lå på under 85 % af EU-25-gennemsnittet i samme periode, jf. bilag II, skal fristen i stk. 1 være den 31. december i det tredje år efter året for indgåelsen af den årlige budgetforpligtelse fra 2007 til 2010 under deres operationelle programmer.

Denne frist finder også anvendelse på den årlige budgetforpligtelse fra 2007 til 2010 i et operationelt program, der falder ind under målet om europæisk territorielt samarbejde, hvis mindst en af deltagerne er en medlemsstat som omhandlet i første afsnit.

3. Den del af forpligtelserne, som stadig er åben den 31. december 2015, frigøres automatisk, hvis Kommissionen ikke har modtaget nogen betalingsanmodning herfor, som kan godtages, senest den 31. marts 2017.

4. Hvis denne forordning træder i kraft efter den 1. januar 2007, forlænges fristen for den første automatiske frigørelse, jf. stk. 1, for den første forpligtelses vedkommende med det antal måneder, der ligger mellem den 1. januar 2007 og datoen for den første budgetforpligtelse.

Artikel 94

Afbrydelsesperiode for store projekter og støtteordninger

Når Kommissionen træffer beslutning om godkendelse af et stort projekt eller en støtteordning, nedsættes de beløb, som potentielt berøres af den automatiske frigørelse, med de årlige beløb, der berøres af sådanne store projekter eller støtteordninger.

For disse årlige beløb er starttidspunktet for beregningen af de automatiske frigørelsesfrister i artikel 93 datoen for den efterfølgende beslutning, der er nødvendig for at bemyndige sådanne store projekter eller støtteordninger.

Artikel 95

Afbrydelsesperiode som følge af søgsmål og rekurs

Det beløb, der potentielt berøres af den automatiske frigørelse, nedsættes med de beløb, som atteringsmyndigheden ikke har

kunnet anmelde til Kommissionen, fordi operationerne er blevet stillet i bero på grund af et søgsmål eller en rekurs med opsættende virkning, forudsat at medlemsstaten senest den 31. december i det andet eller tredje år efter året for den i artikel 93 omhandlede budgetforpligtelse sender Kommissionen oplysninger med en begrundelse.

Hvad angår den del af forpligtelserne, som stadig er åben den 31. december 2015, afbrydes fristen i artikel 93, stk. 2, på de samme betingelser, som gælder for beløbet med tilknytning til de pågældende operationer.

Der kan anmodes om ovennævnte nedsættelse én gang, hvis suspensionen har varet indtil et år, eller flere gange svarende til antallet af år mellem datoen for den retlige eller administrative beslutning om at suspendere gennemførelsen af operationen og datoen for den endelige retlige eller administrative beslutning.

Artikel 96

Undtagelser fra automatisk frigørelse

Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:

- a) den del af budgetforpligtelsen, for hvilken en betalingsanmodning er indgivet, men hvis refusion er afbrudt eller suspenderet af Kommissionen den 31. december i det andet eller tredje år efter året for den i artikel 93 omhandlede budgetforpligtelse og i overensstemmelse med artikel 91 og 92. Når det problem, som førte til afbrydelsen eller suspensionen, er blevet løst, finder reglen om automatisk frigørelse anvendelse på den del af budgetforpligtelsen, der er berørt.
- b) den del af budgetforpligtelsen, for hvilken en betalingsanmodning er indgivet, men hvis refusion er nedsat, navnlig som følge af manglende budgetmidler
- c) den del af budgetforpligtelsen, for hvilken det ikke har været muligt at indgive en betalingsanmodning, der kan godtages, på grund af force majeure, der i væsentlig grad berører gennemførelsen af det operationelle program. De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise dens direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af det operationelle program.

Artikel 97

Procedure

1. Kommissionen underretter medlemsstaten og de berørte myndigheder i god tid, når der er risiko for automatisk frigørelse efter artikel 93. Kommissionen giver medlemsstaten og de berørte myndigheder meddelelse om beløbet af den automatiske frigørelse på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af.

2. Medlemsstaten godkender beløbet eller fremsætter sine bemærkninger inden to måneder efter modtagelsen af oplysningerne. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter fristen i artikel 93.

3. Fondens bidrag til det operationelle program nedsættes for det pågældende år med det automatisk frigjorte beløb. Senest to måneder efter datoen for frigørelsen forelægger medlemsstaten en revideret finansieringsplan, der afspejler det nedsatte støttebeløb for en eller flere prioriteter under det operationelle program. Sker dette ikke, foretager Kommissionen en forholdsmæssig nedsættelse af de beløb, der er afsat til hver prioritet.

KAPITEL II

Finansielle korrektioner

Afdeling 1

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

Artikel 98

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

1. Medlemsstaterne har i første række ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder, idet de handler på grundlag af beviser for større ændringer, som berører arten af eller betingelserne for gennemførelse af eller kontrol med operationerne eller de operationelle programmer og foretager de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaten foretager de nødvendige finansielle korrektioner i forbindelse med enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder, som konstateres i forbindelse med operationer eller operationelle programmer. De korrektioner, der foretages af en medlemsstat, består i helt eller delvis at annullere det offentlige bidrag fra det operationelle program. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og betydning og det økonomiske tab for fondene.

De fondsmidler, der frigøres på denne måde, kan indtil den 31. december 2015 genanvendes af medlemsstaten til det pågældende operationelle program i henhold til bestemmelserne i stk. 3.

3. Bidraget, som er annulleret i henhold til stk. 2, kan ikke genanvendes til den eller de operationer, som var genstand for korrektionen, eller, hvis der foretages en finansiell korrektion i forbindelse med en systembetinget uregelmæssighed, til eksisterende operationer inden for hele eller en del af den prioriterede opgave, hvor den systembetingede uregelmæssighed opstod.

4. Hvis der er tale om systembetingede uregelmæssigheder, udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle operationer, som kan tænkes at være berørt.

Afdeling 2

Kommissionens finansielle korrektioner

Artikel 99

Kriterier for korrektionerne

1. Kommissionen kan foretage finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til et operationelt program, hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:

- der er alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det fællesskabsbidrag, der allerede er betalt til programmet, i fare
- udgifterne i en attesteret udgiftsoversigt er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke
- en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 98 før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede individuelle uregelmæssigheder, idet den tager hensyn til, om uregelmæssigheden er systembetinget, når den fastlægger, om der skal anvendes en korrektion til en fast sats eller en ekstrapoleret korrektion.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens art og betydning og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende operationelle program.

4. Hvis Kommissionen baserer sin holdning på forhold, der er fastlagt af andre revisorer end revisorerne i dens egne tjenestegrene, drager den sine egne konklusioner om de finansielle følger efter at have undersøgt de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 98, stk. 2, de rapporter, der er forelagt i henhold til artikel 70, stk. 1, litra b), og medlemsstatens eventuelle svar.

5. Hvis en medlemsstat ikke overholder sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 4, kan Kommissionen, afhængigt af omfanget af den manglende overholdelse af disse forpligtelser, foretage en finansiell korrektion ved at annullere hele eller en del af strukturfondenes bidrag til den pågældende medlemsstat.

Satsen for den finansielle korrektion, som der henvises til i dette stykke, fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Artikel 100

Procedure

1. Før Kommissionen træffer beslutning om finansiell korrektion, indleder den proceduren ved at meddele medlemsstaten sine foreløbige konklusioner og anmode den om at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder.

Hvis Kommissionen foreslår en finansiel korrektion på grundlag af en ekstrapolation eller til en fast sats, skal medlemsstaten have mulighed for via en gennemgang af de pågældende dokumenter at påvise, at uregelmæssighedens faktiske omfang var mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering. Medlemsstaten kan i forståelse med Kommissionen begrænse denne gennemgang til kun at omfatte en passende andel eller stikprøver af de pågældende dokumenter. Medmindre det drejer sig om behørigt begrundede tilfælde, må den tid, der anvendes til denne gennemgang, ikke overstige en yderligere periode på to måneder efter den i første afsnit nævnte periode på to måneder.

2. Kommissionen tager hensyn til alle beviser, som medlemsstaten forelægger inden for fristerne i stk. 1.

3. Hvis medlemsstaten ikke godtager Kommissionens foreløbige konklusioner, indbyder Kommissionen medlemsstaten til en høring, hvor begge parter i samarbejde på basis af partnerskabet bestræber sig på at nå til enighed om bemærkningerne og de konklusioner, der skal drages deraf.

4. Hvis der opnås enighed, kan medlemsstaten genanvende de pågældende fællesskabsmidler i overensstemmelse med artikel 98, stk. 2, andet afsnit.

5. Hvis der ikke er opnået enighed, træffer Kommissionen beslutning om den finansielle korrektion inden seks måneder efter høringsdatoen under hensyn til alle de oplysninger og bemærkninger, der er fremkommet under proceduren. Hvis der ikke finder nogen høring sted, begynder fristen på seks måneder to måneder efter modtagelsen af Kommissionen indbydelse.

Artikel 101

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at søge inddrivelse i henhold til artikel 98, stk. 2, i nærværende forordning, og inddrive statsstøtte i henhold til artikel 87 i traktaten og artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 88⁽¹⁾.

Artikel 102

Tilbagebetaling

1. Enhver skyldig tilbagebetaling til Den Europæiske Unions almindelige budget foretages før den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til artikel 72 i

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003. Titlen på forordning (EF) nr. 659/1999 er blevet justeret under hensyn til omnummereringen af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, jf. Amsterdam-traktatens artikel 12. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 93.

forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. Forfaldsdatoen er den sidste dag i den anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.

2. Enhver forsinkelse i tilbagebetalingen giver anledning til morarenter fra forfaldsdatoen indtil datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender i sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første arbejdsdag i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling, forhøjet med 1½ procentpoint.

AFSNIT VIII

UDVALG

KAPITEL I

Koordinationsudvalget for fondene

Artikel 103

Udvalg og procedurer

1. Kommissionen bistås af Koordinationsudvalget for Fondene (i det følgende benævnt »koordinationsudvalget for fondene«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

4. Koordinationsudvalget for fondene vedtager selv sin forretningsorden.

5. EIB og EIF udpeger en repræsentant uden stemmeret.

KAPITEL II

Udvalget i henhold til traktatens artikel 147

Artikel 104

Udvalget i henhold til traktatens artikel 147

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der er nedsat i henhold til traktatens artikel 147 (i det følgende benævnt »udvalget«). Udvalget er sammensat af en repræsentant for regeringen, en repræsentant for arbejdstagerorganisationerne og en repræsentant for arbejdsgiverorganisationerne fra hver medlemsstat. Det kommissionsmedlem, der leder udvalget, kan delegerede dette ansvar til en højtstående tjenestemand ved Kommissionen.

2. Hver medlemsstat udnævner en repræsentant og en suppleant for hver repræsentant i hver af de i stk. 1 nævnte kategorier. Er et medlem fraværende, deltager suppleanten automatisk i drøftelserne.

3. Medlemmerne og suppleanterne udnævnes af Rådet på forslag af Kommissionen for en periode på tre år. De kan genudnævnes. Hvad angår sammensætningen af udvalget bestræber Rådet sig på at sikre, at de forskellige berørte kategorier er ligeligt repræsenteret. EIB og EIF kan udpege en repræsentant uden stemmeret i forbindelse med de punkter på dagsordenen, som vedrører dem.

4. Udvalget

a) afgiver udtalelse om gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning

b) afgiver udtalelse om udkastet til Kommissionens beslutninger om programmering, hvis der ydes støtte fra ESF

c) høres, når det beskæftiger sig med de kategorier af tekniske bistandsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 45, hvis der ydes støtte fra ESF, og andre relevante spørgsmål, der har indvirkning på gennemførelsen af strategierne for beskæftigelse, uddannelse og social inklusion på EU-plan, af relevans for ESF.

5. Kommissionen kan høre udvalget i andre spørgsmål end de i stk. 4 nævnte.

6. Udvalgets udtalelser skal vedtages med et absolut flertal af de gyldigt afgivne stemmer. Kommissionen underretter udvalget om, hvordan den har taget hensyn til dets udtalelser.

AFSNIT IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 105

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning er ikke til hinder for videreførelse eller ændring, herunder hel eller delvis ophævelse, af en intervention, der medfinansieres af strukturfondene, eller af et projekt, der medfinansieres af Samhørighedsfonden, og som Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EØF) nr. 2052/88⁽¹⁾, (EØF) nr. 4253/88⁽²⁾, (EF) nr. 1164/94⁽³⁾ og (EF) nr. 1260/1999 eller enhver anden lovgivning, der gælder for denne intervention den 31. december 2006, og som derfor finder anvendelse på interventionen eller projekterne indtil deres afslutning.

2. Når Kommissionen træffer beslutning om operationelle programmer, tager den hensyn til alle interventioner, der medfinansieres af strukturfondene, eller til alle projekter, der medfinansieres af Samhørighedsfonden, og som er godkendt af Rådet

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9). Ophævet ved forordning (EF) nr. 1260/1999.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1). Ophævet ved forordning (EF) nr. 1260/1999.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16. maj 1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden (EFT L 130 af 25.5.1994, s. 1). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

eller Kommissionen inden denne forordnings ikrafttræden, og som har finansielle virkninger i de operationelle programmets gyldighedsperiode.

3. Uanset artikel 31, stk. 2, artikel 32, stk. 4, og artikel 37, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/1999 vil delbeløb, hvorover der er disponeret med henblik på interventioner, der medfinansieres af EFRU eller ESF, og som er godkendt af Kommissionen mellem den 1. januar 2000 og den 31. december 2006, og for hvilke den attesterede oversigt over faktisk afholdte udgifter, den endelige rapport om gennemførelsen og den erklæring, der henvises til i artikel 38, stk. 1, litra f), i nævnte forordning ikke er tilsendt Kommissionen senest 15 måneder efter sidste dato for støtteberettigelse som fastsat i afgørelsen om ydelse af et bidrag fra fondene, automatisk blive frigjort af Kommissionen senest seks måneder efter fristen, hvilket vil give anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb.

Beløb i tilknytning til operationer eller programmer, der er suspenderet som følge af et søgsmål eller en rekurs med opsættende virkning, lades ude af betragtning ved beregningen af det beløb, som skal frigøres automatisk.

Artikel 106

Revisionsklausul

Rådet tager senest den 31. december 2013 denne forordning op til revision efter fremgangsmåden i traktatens artikel 161.

Artikel 107

Ophævelse

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 105, stk. 1, i nærværende forordning, ophæves forordning (EF) nr. 1260/1999 fra den 1. januar 2007.

Henvisninger til forordning (EF) nr. 1260/1999 betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 108

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Bestemmelserne i artikel 1-16, 25-28, 32-40, 47-49, 52-54, 56, 58-62, 69-74, 103-105 og 108 anvendes fra datoen for denne forordnings ikrafttræden alene for programmer i perioden 2007-2013. De øvrige bestemmelser anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 2006.

På Rådets vegne
E. HEINÄLUOMA
Formand

BILAG I

Årlig fordeling af forpligtelsesbevillinger for 2007 til 2013
(jf. artikel 18)

(EUR, 2004-priser)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
42 863 000 000	43 318 000 000	43 862 000 000	43 860 000 000	44 073 000 000	44 723 000 000	45 342 000 000

BILAG II

Finansiell ramme

De kriterier og den metode, der er omtalt i artikel 18

Tildelingsmetode for de regioner, der er berettiget til midler under konvergensmålet, jf. artikel 5, stk. 1

1. Hver medlemsstats tildeling svarer til summen af fordelingerne til dens enkelte støtteberettigede regioner, der på grundlag af den relative regionale og nationale velstand og arbejdsløshedsprocenten beregnes som følger:
 - a) fastlæggelse af et absolut beløb (i EUR), som fås ved at multiplicere befolkningstallet i den pågældende region med differencen mellem regionens BNP pr. indbygger målt i købekraftpariteter og BNP-gennemsnittet pr. indbygger i EU-25
 - b) anvendelse af en procentsats på ovennævnte absolutte beløb for at fastlægge finansieringsrammen for den pågældende region; denne procentsats gradueres således, at den afspejler den relative velstand i den medlemsstat, hvor den støtteberettigede region er beliggende, i forhold til gennemsnittet i EU-25, dvs.:
 - for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er mindre end 82 % af gennemsnittet i Fællesskabet: 4,25 %
 - for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er mellem 82 % og 99 % af gennemsnittet i Fællesskabet: 3,36 %
 - for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er større end 99 % af gennemsnittet i Fællesskabet: 2,67 %
 - c) til det beløb, der fremkommer i henhold til litra b), lægges i givet fald et beløb, der fremkommer ved tildeling af en præmie på 700 EUR pr. arbejdsløs, gældende for antallet af arbejdsløse i den pågældende region ud over det antal, der ville være arbejdsløse, hvis den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for alle EU's konvergensregioner fandt anvendelse.

Tildelingsmetode for de medlemsstater, der er berettiget til midler fra Samhørighedsfonden, jf. artikel 5, stk. 2

2. Den samlede teoretiske finansieringsramme for Samhørighedsfonden fås ved at multiplicere den gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger på 44,7 EUR med den støtteberettigede befolkning. Hver enkelt medlemsstats a priori-tildeling af denne teoretiske finansieringsramme svarer til en procentsats baseret på dens befolkningstal, areal og nationale velstand, og beregnes således:
 - a) beregning af det aritmetiske gennemsnit af den pågældende medlemsstats befolkning og areal i forhold til alle støtteberettigede medlemsstaters samlede befolkning og areal; hvis forholdet mellem en medlemsstats befolkning og den samlede befolkning imidlertid overstiger forholdet mellem dens areal og det samlede areal med en faktor på 5 eller derover, hvilket afspejler en meget høj befolkningstæthed, anvendes kun befolkningen i forhold til den samlede befolkning i denne beregning
 - b) justering af de således fremkomne procentsatser med en koefficient, der udgør en tredjedel af den procentsats, hvormed den pågældende medlemsstats BNI pr. indbygger, målt i købekraftpariteter, er større eller mindre end det gennemsnitlige BNI pr. indbygger i alle støtteberettigede medlemsstater (gennemsnittet udtrykkes som 100 %).
3. For at tage hensyn til de væsentlige behov for så vidt angår transport- og miljøinfrastruktur i de medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004 eller senere, vil Samhørighedsfondens andel blive fastsat til en tredjedel af den samlede tildeling (strukturfonde plus Samhørighedsfond) gennemsnitligt i perioden. For de øvrige medlemsstaters vedkommende vil finansieringsrammen fremkomme direkte ved den i punkt 2 beskrevne tildelingsmetode.

Tildelingsmetode for de medlemsstater og regioner, der er berettiget til midler under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, jf. artikel 6

4. Hver enkelt berørt medlemsstats andel er summen af dens støtteberettigede regioners andele, der bestemmes efter følgende kriterier, der vægtes som anført: samlet befolkning (vægtning 0,5), antal arbejdsløse i NUTS III-regioner med en arbejdsløshedsprocent, der er højere end gruppegennemsnittet (vægtning 0,2), antal jobs, der er nødvendige for at nå op på en beskæftigelse på 70 % (vægtning 0,15), antal beskæftigede med lavt uddannelsesniveau (vægtning 0,10), lav befolkningstæthed (vægtning 0,05). Andelene justeres dernæst i forhold til den relative regionale velstand (for hver region en stigning eller et fald i dens samlede andel med + 5 %/- 5 % alt efter, om dens BNP pr. indbygger er større eller mindre end det gennemsnitlige BNP pr. indbygger for gruppen). Hver enkelt medlemsstats andel vil dog ikke være mindre end tre fjerdedele af dens andel af den kombinerede finansiering under mål 2 og 3 i 2006.

Tildelingsmetode for målet om europæisk territorialt samarbejde, jf. artikel 7

5. Tildelingen af midler til støtteberettigede medlemsstater (herunder bidraget fra EFRU til aspektet grænseoverskridende samarbejde i det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og instrumentet for førtiltrædelsesstøtte, jf. artikel 21, stk. 2) beregnes således:
- a) for så vidt angår den grænseoverskridende komponent, jf. artikel 7, stk. 1: på grundlag af befolkningen i NUTS III-regioner i land- og søgrænseområder som en andel af den samlede befolkning i samtlige støtteberettigede regioner
 - b) for så vidt angår den transnationale komponent, jf. artikel 7, stk. 2: på grundlag af den samlede befolkning i medlemsstaten som en andel af den samlede befolkning i samtlige berørte medlemsstater.

Tildelingsmetode for de medlemsstater og regioner, der er berettiget til overgangsstøtte, jf. artikel 8

6. Tildelinger af overgangsstøtte, jf. artikel 8, skal beregnes ved anvendelse af følgende parametre:
- a) for de regioner, der er defineret i artikel 8, stk. 1, 80 % i 2007 af deres individuelle støtteintensitet pr. indbygger i 2006 og derefter en lineær nedsættelse for i 2013 at nå den nationale gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger i henhold til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse. Til den derved fremkomne tildeling lægges i givet fald et beløb, der fremkommer ved tildeling af en præmie på 600 EUR pr. arbejdsløs, gældende for antallet af arbejdsløse i den pågældende region ud over det antal, der ville være arbejdsløse, hvis den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for alle regioner i EU berettiget til midler/støtte under konvergensmålet fandt anvendelse
 - b) for de regioner, der er defineret i artikel 8, stk. 2, 75 % i 2007 af deres individuelle støtteintensitet pr. indbygger i 2006 og derefter en lineær nedsættelse for i 2011 at nå den nationale gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger i henhold til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse. Til den derved fremkomne tildeling lægges i givet fald et beløb, der fremkommer ved tildeling af en præmie på 600 EUR pr. arbejdsløs, gældende for antallet af arbejdsløse i den pågældende region ud over det antal, der ville være arbejdsløse, hvis den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for alle regioner i EU berettiget til midler/støtte under konvergensmålet fandt anvendelse
 - c) for de medlemsstater, der er defineret i artikel 8, stk. 3, vil tildelingen blive degressiv over 7 år, idet beløbet i 2007 udgør 1,2 mia. EUR, i 2008 850 mio. EUR, i 2009 500 mio. EUR, i 2010 250 mio. EUR, i 2011 200 mio. EUR, i 2012 150 mio. EUR og i 2013 100 mio. EUR.

Maksimal overførsel fra fonde, der støtter samhørigheden

7. For at bidrage til målene om, at samhørighedsfinansieringen på passende vis skal koncentreres om de mindst udviklede regioner og medlemsstater, og at ulighederne i de gennemsnitlige støtteintensiteter pr. indbygger som følge af loftet skal reduceres, vil den maksimale overførsel til hver medlemsstat være følgende:
- for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på under 40 % af gennemsnittet i EU-25: 3,7893 % af deres BNP
 - for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 40 % og under 50 % af gennemsnittet i EU-25: 3,7135 % af deres BNP
 - for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 50 % og under 55 % af gennemsnittet i EU-25: 3,6188 % af deres BNP
 - for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 55 % og under 60 % af gennemsnittet i EU-25: 3,5240 % af deres BNP
 - for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 60 % og under 65 % af gennemsnittet i EU-25: 3,4293 % af deres BNP
 - for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 65 % og under 70 % af gennemsnittet i EU-25: 3,3346 % af deres BNP
 - for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 70 % og under 75 % af gennemsnittet i EU-25: 3,2398 % af deres BNP
 - derefter reduceres den maksimale overførsel med 0,09 procentpoint af BNP for hver stigning på 5 procentpoint i det gennemsnitlige BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 sammenlignet med gennemsnittet i EU-25.

8. De i punkt 7 ovenfor omhandlede lofter omfatter bidraget fra EFRU til finansiering af de grænseoverskridende aspekter ved det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, og instrumentet for førtiltrædelsesstøtte, og fra den del af ELFUL, der hidrører fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen samt fra EFF.
9. Kommissionens beregninger af BNP vil blive baseret på de statistikker, der blev offentliggjort i april 2005. De enkelte medlemsstaters BNP-vækstrater for 2007-2013 ifølge Kommissionens prognose fra april 2005 vil blive anvendt særskilt for hver medlemsstat.
10. Hvis det i 2010 konstateres, at en medlemsstats akkumulerede BNP i årene 2007-2009 er afvejet mere end ca. 5 % fra det akkumulerede BNP, som er beregnet ifølge punkt 9 ovenfor, herunder som følge af ændringer i valutakursen, vil de beløb, der er afsat for denne periode til den pågældende medlemsstat ifølge punkt 7, blive justeret herefter. Den samlede nettovirkning af en justering — såvel positiv som negativ — må ikke overstige 3 mia. EUR. Hvis nettovirkningen er positiv, vil de samlede supplerende støttemidler under alle omstændigheder være begrænset til niveauet for uudnyttede midler i forhold til de lofter for kategori 1B for 2007-2010, der er fastsat i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning. De endelige justeringer vil blive fordelt ligeligt over årene 2011-2013.
11. For at tage hensyn til den polske zlotys værdi i referenceperioden vil resultatet af anvendelsen af den maksimale overførsel, jf. punkt 7 i dette bilag, for Polen blive multipliceret med en koefficient på 1,04 for perioden op til den i punkt 10 omhandlede revision (2007-2009).

Yderligere bestemmelser

12. Når de »udfasningsregioner«, der er defineret i artikel 8, stk. 1, i en given medlemsstat udgør mindst en tredjedel af den samlede befolkning i de regioner, der er fuldt berettiget til mål 1-støtte i 2006, vil støttesatserne i 2007 udgøre 80 % af deres individuelle støtteintensitet pr. indbygger i 2006, i 2008 75 %, i 2009 70 %, i 2010 65 %, i 2011 60 %, i 2012 55 % og i 2013 50 %.
13. For så vidt angår overgangsordningerne i punkt 6, litra a) og b), vil udgangspunktet i 2007 for de regioner, som ikke kunne få mål 1-status i perioden 2000-2006, eller som først blev støtteberettigede i 2004, være 90 % af deres teoretiske støtteintensitet pr. indbygger for 2006 beregnet på grundlag af Berlin-støttedeltingsmetoden fra 1999, hvor deres regionale BNP pr. indbygger sidestilles med 75 % af gennemsnittet for EU-15.
14. Uanset punkt 7 vil de polske NUTS II-regioner Lubelskie, Podkarpackie, Warmínsko-Mazurskie, Podlaskie og Świętokrzyskie, hvis BNP pr. indbygger (PPS) er de fem laveste i EU-25, kunne modtage støtte fra EFRU ud over den støtte, de i øvrigt er berettiget til. Denne yderligere støtte vil beløbe sig til 107 EUR pr. indbygger i perioden 2007-2013 under konvergensmålet. Enhver forhøjelse af de beløb, der tildeles Polen i henhold til punkt 10, vil ske efter fradrag af denne yderligere støtte.
15. Uanset punkt 7 vil NUTS II-regionen Közép-Magyarország blive tildelt en supplerende beløbsramme på 140 mio. EUR i perioden 2007-2013. For denne region vil der gælde de samme bestemmelser som for regionerne i artikel 8, stk. 1.
16. Uanset punkt 7 vil NUTS II-regionen Prag blive tildelt en supplerende beløbsramme på 200 mio. EUR for perioden 2007-2013 under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse.
17. Cypern vil i 2007-2013 kunne modtage støtte fra de overgangsordninger, der finder anvendelse på de i punkt 6, litra b), omhandlede regioner, idet udgangspunktet i 2007 fastsættes i henhold til punkt 13.
18. NUTS II-regionerne Itä-Suomi og Madeira vil kunne modtage støtte i henhold til de i punkt 6, litra a), omhandlede finansielle overgangsordninger, idet de dog bevarer deres status som indfasningsregioner.
19. NUTS II-regionen De Kanariske Øer begunstiges med en supplerende beløbsramme på 100 mio. EUR for perioden 2007-2013 i overgangsstøtte, jf. artikel 8, stk. 2.
20. Regionerne i den yderste periferi, der er fastlagt i traktatens artikel 299, og de NUTS II-regioner, der opfylder kriterierne i artikel 2 i protokol 6 til traktaten om Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, vil på grund af deres særlige begrænsninger kunne modtage yderligere støtte fra EFRU. Denne støtte bliver på 35 EUR pr. indbygger pr. år og lægges oven i anden støtte, som disse regioner er berettiget til.
21. For så vidt angår tildelingen i henhold til aspektet grænseoverskridende samarbejde af målet om europæisk territorialt samarbejde, jf. artikel 7, stk. 1, bliver støtteintensiteten for regioner langs de tidligere ydre landgrænser mellem EU-15 og EU-12 og mellem EU-25 og EU-2 dog 50 % højere end for de øvrige berørte regioner.

22. I anerkendelse af den særlige indsats for fredsprocessen i Nordirland tildeles et samlet beløb på 200 mio. EUR til Peace-programmet for perioden 2007-2013. Peace-programmet vil blive gennemført som et grænseoverskridende samarbejdsprogram i henhold til artikel 3, stk. 2, litra c), og vil for at fremme social og økonomisk stabilitet i de pågældende regioner navnlig omfatte initiativer til at fremme samhørighed mellem lokalsamfundene. Det støtteberettigede område vil være hele Nordirland og de tilgrænsende counties i Irland. Dette program vil blive gennemført i henhold til målet om europæisk territorialt samarbejde under fuld overholdelse af additionalitetsprincippet i forbindelse med strukturfondsindektioner.
 23. De svenske regioner, der er omfattet af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, tildeles en supplerende EFRU-beløbsramme på 150 mio. EUR.
 24. Uanset punkt 7 tildeles Estland, Letland og Litauen, der udgør enkeltstående NUTS II-regioner, hver en yderligere støtte på 35 EUR pr. indbygger for perioden 2007-2013.
 25. De østrigske regioner, der er omfattet af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, og som er beliggende ved EU's tidligere ydre grænser, vil blive tildelt en supplerende EFRU-beløbsramme på 150 mio. EUR. Bayern vil ligeledes blive tildelt en supplerende beløbsramme på 75 mio. EUR under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse.
 26. Spanien tildeles yderligere 2,0 mia. EUR i henhold til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til fremme af forskning og udvikling i og til gavn for virksomhederne som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1080/2006. Den vejledende opdeling er 70 % til regioner, som er omfattet af konvergensmålet, jf. artikel 5, og 5 % til regioner, som er berettiget til overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 1, samt 10 % til regioner, som er omfattet af konkurrenceevnemålet, jf. artikel 6, og 15 % til regioner, som er berettiget til overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 2.
 27. Ceuta og Melilla tildeles en supplerende EFRU-beløbsramme på 50 mio. EUR i perioden 2007-2013 i overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 1.
 28. Italien tildeles en supplerende beløbsramme på 1,4 mia. EUR under strukturfondene, fordelt som følger: 828 mio. EUR til de regioner, der er støtteberettigede under konvergensmålet, jf. artikel 5, stk. 1, 111 mio. EUR til regioner, der er berettigede til overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 1, 251 mio. EUR til regioner, der er berettigede til overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 2, og 210 mio. EUR til de regioner, der er støtteberettigede under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, jf. artikel 6.
 29. Frankrig tildeles yderligere 100 mio. EUR i perioden 2007-2013 i henhold til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse i betragtning af de specielle forhold, der gælder for Korsika (30 mio. EUR) og fransk Hainaut (70 mio. EUR).
 30. Der tildeles yderligere 167 mio. EUR til de østlige delstater i Tyskland, der er berettigede til støtte i henhold til konvergensmålet, jf. artikel 5, stk. 1. Der tildeles yderligere 58 mio. EUR til de østlige delstater i Tyskland, der er berettigede til overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 1.
 31. Uanset punkt 7 tildeles målet om europæisk territorialt samarbejde en supplerende EFRU-beløbsramme på 300 mio. EUR, der fordeles med 200 mio. EUR til tværnationalt samarbejde som defineret i artikel 7, stk. 2, og 100 mio. EUR til interregionalt samarbejde som defineret i artikel 7, stk. 3.
-

BILAG III

Lofter for medfinansieringssatser

(jf. artikel 51)

Kriterier	Medlemsstater	EFRU og ESF Andel af støtteberettigede udgifter	Samhørighedsfond Andel af støtteberettigede udgifter
1) Medlemsstater, hvis BNP pr. indbygger for perioden 2001-2003 var mindre end 85 % af gennemsnittet for EU-25 i samme periode.	Den Tjekkiske Republik, Estland, Grækenland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet	85 % for konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse	85 %
2) Andre end de under 1) omhandlede medlemsstater, der kan modtage overgangsstøtte fra Samhørighedsfonden fra den 1. januar 2007.	Spanien	80 % for konvergensmålet og indfasningsregionerne under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse 50 % for målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse uden for indfasningsregionerne.	85 %
3) Andre end de i 1) og 2) omhandlede medlemsstater.	Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige.	75 % for konvergensmålet	—
4) Andre end de i 1) og 2) omhandlede medlemsstater.	Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige	50 % for målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse	—
5) Regioner i den yderste periferi som omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2, der modtager den yderligere tildeling til disse regioner, jf. punkt 20 i bilag II.	Spanien, Frankrig og Portugal	50 %	—
6) Regioner i den yderste periferi som omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2.	Spanien, Frankrig og Portugal	85 % for konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse	—

BILAG IV

Udgiftskategorier

(omtalt i artikel 9, stk. 3)

	Mål: Konvergens og regional konkurrenceevne og beskæftigelse
	Mål: Konvergens og de i artikel 8, stk. 2, omhandlede regioner, jf. dog beslutningen truffet i henhold til artikel 5, stk. 3, sidste afsnit, i forordning (EF) nr. 1080/2006
Kode	Prioriterede temaer
	Forskning og teknologisk udvikling (FTU), innovation og iværksætterånd
01	FTU-aktiviteter i forskningscentre
02	FTU-infrastruktur (herunder anlægs-, instrumenterings- og højhastighedscomputernetværker, der forbinder forskningscentre) og kompetencecentre inden for en bestemt teknologi
03	Teknologioverførsel og forbedring af samarbejdsnetværker mellem små og mellemstore virksomheder (SMV'er), mellem disse og andre virksomheder og universiteter, alle former for post-gymnasiale uddannelsesinstitutioner, regionale myndigheder, forskningscentre og videnskabelige og teknologiske byer (videnskabelige og teknologiske parker, teknikerbyer, osv.)
04	Bistand til FTU, især i SMV'er (herunder adgang til FTU-tjenester i forskningscentre)
05	Avancerede støttetjenester for firmaer og grupper af firmaer
06	Bistand til SMV'er til fremme af miljøvenlige produkter og produktionsprocesser (indførelse af effektive miljøforvaltningssystemer, vedtagelse og anvendelse af forureningsforebyggelsesteknologier, integration af rene teknologier i firmaets produktion)
07	Investering i firmaer, der er direkte forbundet med forskning og innovation (innovative teknologier, universiteters oprettelse af nye firmaer, eksisterende FTU-centre og firmaer osv.)
08	Anden investering i firmaer
09	Andre foranstaltninger til fremme af forskning og innovation og iværksætterånd i SMV'er
	Informationssamfundet
10	Telefoninfrastruktur (herunder bredbåndsnet)
11	Informations- og kommunikationsteknologi (adgang, sikkerhed, interoperabilitet, risikoforebyggelse, forskning, innovation, e-indhold osv.)
12	Informations- og kommunikationsteknologi (TEN-ikt)
13	Tjenester og anvendelser for borgerne (e-sundhed, e-forvaltning, e-learning, e-inddragelse osv.)
14	Tjenester og anvendelser for SMV'er (e-handel, uddannelse og erhvervsuddannelse, oprettelse af netværker osv.)
15	Andre foranstaltninger til forbedring af SMV'ers adgang til og effektive anvendelse af ikt

	Transport
16	Jernbaner
17	Jernbaner (TEN-T)
20	Motorveje
21	Motorveje (TEN-T)
26	Multimodal transport
27	Multimodal transport (TEN-T)
28	Intelligente transportsystemer
29	Lufthavne
30	Havne
32	Indenlandske vandveje (TEN-T)
	Energi
34	Elektricitet (TEN-E)
36	Naturgas (TEN-E)
38	Olieprodukter (TEN-E)
39	Vedvarende energi: vind
40	Vedvarende energi: sol
41	Vedvarende energi: biomasse
42	Vedvarende energi: vandkraft, jordvarme m.m.
43	Energieffektivitet, kombineret kraftvarme, energiforvaltning
	Miljøbeskyttelse og risikoforebyggelse
52	Fremme af ren bytransport
	Forøgelse af arbejdstageres, firmaers, virksomheders og iværksætteres tilpasningsevne
62	Udvikling af systemer og strategier for livslang læring i firmaer, uddannelse og tjenester for de ansatte til fremme af deres evne til at tilpasse sig forandringer, fremme af iværksætterånd og innovation
63	Udvikling og udbredelse af nyskabende og mere produktive former for arbejdstilrettelæggelse
64	Udvikling af særlige tjenester for beskæftigelse, uddannelse og støtte i forbindelse med omstrukturering af sektorer og firmaer og udvikling af systemer til at komme økonomiske forandringer og fremtidige krav i forkøbet med hensyn til jobs og færdigheder
	Forbedring af adgangen til beskæftigelse og bæredygtighed
65	Modernisering og styrkelse af arbejdsmarkedets institutioner
66	Gennemførelse af aktive og forebyggende foranstaltninger på arbejdsmarkedet
67	Foranstaltninger til fremme af aktiv aldring og forlængelse af arbejdslivet
68	Støtte til selvstændig erhvervsvirksomhed og virksomhedsoprettelse
69	Foranstaltninger, der kan forbedre kvinders adgang til beskæftigelse og vedvarende øge deres erhvervsdeltagelse og advancementsmuligheder, mindske den kønsbaserede opdeling af arbejdsmarkedet og gøre det lettere at forene arbejde og privatliv som f.eks. lettere adgang til børnepasning og pleje af pårørende
70	Specifikke foranstaltninger, der kan øge vandrende arbejdstageres erhvervsdeltagelse og derved styrke disses sociale integration

	Forbedring af mindre gunstigt stillede personers sociale inddragelse
71	Måder, hvorpå dårligt stillede personer kan integreres og vende tilbage til arbejdsmarkedet; bekæmpelse af forskelsbehandling ved ansættelser og advancementsmuligheder og fremme af accept af forskellighed på arbejdspladsen
	Forbedring af den menneskelige kapital
72	Udarbejdelse, indførelse og gennemførelse af reformer i de almene og erhvervsfaglige uddannelsessystemer med henblik på at øge beskæftigelsesegnetheden gennem større arbejdsmarkedsrelevans i de grundlæggende almene uddannelser og erhvervsuddannelser og gennem ajourføring af undervisernes kvalifikationer med henblik på innovation og en videnbaseret økonomi
73	Foranstaltninger, der kan øge deltagelse i almen og erhvervsfaglig uddannelse gennem hele livet, bl.a. gennem foranstaltninger til at nedbringe det antal elever, der går tidligt ud af skolen, og mindske kønsbaseret opdeling af fag samt øge adgangen til og højne kvaliteten af den grundlæggende uddannelse, de faglige uddannelser, ungdomsuddannelserne og erhvervsuddannelserne
74	Udvikling af det menneskelige potentiale inden for forskning og innovation, navnlig gennem postgraduate studier og forskeruddannelse og netværksaktiviteter mellem universiteter, forskningscentre og virksomheder

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1084/2006**af 11. juli 2006****om oprettelse af Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1164/94**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 161, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽⁴⁾ fastlægger en ny ramme for strukturfondenes og Samhørighedsfondens interventioner. Den fastsætter navnlig mål, principper og regler vedrørende partnerskab, programmering, evaluering og forvaltning. Samhørighedsfondens opgaver skal derfor præciseres i forhold til denne nye ramme for dens interventioner og i relation til det formål, som traktaten fastsætter for fonden, og for klarhedens skyld skal Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16. maj 1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden ophæves ⁽⁵⁾.
- (2) Projekter vedrørende transeuropæiske transportnet, der finansieres af Samhørighedsfonden, skal være i overensstemmelse med Rådets og Europa-Parlamentets retningslinjer for disse transeuropæiske transportnet. For at sikre en koncentreret indsats bør projekter af fælles interesse prioriteres, jf. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet ⁽⁶⁾.
- (3) Fællesskabet kan gennem Samhørighedsfonden bidrage til foranstaltninger, der forfølger Fællesskabets mål på miljøområdet, jf. traktatens artikel 6 og 174.

(4) Ifølge forordning (EF) nr. 1083/2006 skal bestemmelser vedrørende hvilke udgifter, der er støtteberettigede, fastlægges på nationalt plan, med visse undtagelser, for hvilke der skal fastlægges særlige regler. Der bør fastsættes særlige regler for undtagelserne vedrørende Samhørighedsfonden.

(5) Konditionalitetsbestemmelserne med hensyn til ydelsen af finansiel støtte bør fortsat gælde sammen med kravet om opfyldelse af betingelserne for økonomisk konvergens i traktatens artikel 99 og nødvendigheden af sunde offentlige finanser. I den forbindelse skal de medlemsstater, der har indført euroen, iværksætte stabilitetsprogrammer, mens medlemsstater, der ikke har indført euroen, skal iværksætte konvergensprogrammer som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽⁷⁾, så man undgår uforholdsmæssigt store offentlige underskud som omhandlet i traktatens artikel 104. Dog bør konditionalitetsbestemmelserne ikke gælde for forpligtelser, der allerede var indgået på tidspunktet for støttens suspension —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Samhørighedsfondens oprettelse og opgaver**

1. Der oprettes en samhørighedsfond (i det følgende benævnt »fonden«) med det formål at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i Fællesskabet med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.
2. Fonden reguleres af forordning (EF) nr. 1083/2006 og af nærværende forordning.

*Artikel 2***Støttens anvendelsesområde**

1. Fonden yder støtte til aktioner på følgende områder, idet der sikres en rimelig fordeling og tages hensyn til specifikke investerings- og infrastrukturbehov i den enkelte medlemsstat, der modtager støtte:

⁽¹⁾ Samstemmende udtalelse af 4.7.2006 (Endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 255 af 14.10.2005, s. 88.

⁽³⁾ EUT C 231 af 20.9.2005, s. 35.

⁽⁴⁾ Se side 25 i denne EUT.

⁽⁵⁾ EFT L 130 af 25.5.1994, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽⁶⁾ EFT L 228 af 9.9.1996, s. 1. Senest ændret ved beslutning nr. 884/2004/EF (EUT L 167 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1055/2005 (EUT L 174 af 7.7.2005, s. 1).

- a) transeuropæiske transportnet, navnlig prioriterede projekter af fælles interesse, jf. beslutning nr. 1692/96/EF
- b) miljøet med hensyn til de prioriteter, der er opstillet for Fællesskabets miljøbeskyttelsespolitik i medfør af programmet for Fællesskabets politik og virke inden for miljø. Fonden kan i den forbindelse også yde støtte på områder med tilknytning til bæredygtig udvikling, som har et klart miljøsigt, såsom bedre energiudnyttelse og anvendelse af vedvarende energi og, inden for andre grene af transportsektoren end de transeuropæiske net, jernbanetransport, transport ad indre vandveje og søtransport, intermodale transportsystemer og disses interoperabilitet, styring af vej-, sø- og lufttransport, renere bytransport og kollektive transportmidler.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen aftaler indbyrdes en rimelig fordeling af støtten.

Artikel 3

Støtteberettigede udgifter

Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra Samhørighedsfonden:

- a) renter af gæld
- b) køb af jord for et beløb, der udgør mere end 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende foranstaltning
- c) lokaler
- d) afvikling af atomkraftværker, og
- e) refusionsberettiget moms.

Artikel 4

Betinget støtte

1. Støtten fra fonden er betinget af nedenstående regler:
- a) Hvis Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 104, stk. 6, har fastslået, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort offentligt underskud i en medlemsstat, der modtager støtte, og
- b) i overensstemmelse med traktatens artikel 104, stk. 8, har konstateret, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet virkningsfulde foranstaltninger til opfølgning af Rådets henstilling i henhold til traktatens artikel 104, stk. 7,

kan det beslutte at suspendere hele eller dele af forpligtelserne fra fonden til den pågældende medlemsstat med virkning fra den 1. januar året efter beslutningen om suspension.

2. Hvis Rådet konstaterer, at den pågældende medlemsstat har truffet de fornødne korrigerende foranstaltninger, beslutter

det straks at ophæve suspensionen af de berørte forpligtelser. Samtidig beslutter Rådet på forslag af Kommissionen at genopføre de suspenderede forpligtelser på budgettet efter proceduren i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig finansiel forvaltning ⁽¹⁾.

3. Rådet træffer de beslutninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 5

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning er ikke til hinder for hverken videreførelse eller ændring, herunder hel eller delvis ophævelse, af projekter eller anden form for støtte, som Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EF) nr. 1164/94, og som derefter gælder for støtten eller de pågældende projekter indtil deres afslutning.

2. Ansøgninger i forbindelse med store projekter, jf. artikel 39, 40 og 41 i forordning (EF) nr. 1083/2006, der er indgivet til Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1164/94, forbliver gyldige, forudsat at de om nødvendigt kompletteres senest to måneder efter den 1. januar 2007, så de opfylder kravene i nærværende forordning og ovennævnte artikler i forordning (EF) nr. 1083/2006.

Artikel 6

Ophævelse

1. Uden at det berører bestemmelserne i artikel 105, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006 og artikel 5 i nærværende forordning, ophæves forordning (EF) nr. 1164/94 med virkning fra den 1. januar 2007.

2. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 7

Revision

Rådet tager senest den 31. december 2013 denne forordning op til revision og træffer afgørelse i overensstemmelse med traktatens artikel 161.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s.1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 2006.

På Rådets vegne

E. HEINÄLUOMA

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1085/2006**af 17. juli 2006****om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (Ipa)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 181 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at gøre Fællesskabets eksterne bistand mere effektiv foreslås der nye rammer for programmering og levering af bistand. Dette instrument er et af de generelle instrumenter, der direkte støtter europæiske eksterne bistandspolitikker.
- (2) I henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union kan enhver europæisk stat, som overholder principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, ansøge om at blive medlem af Unionen.
- (3) Republikken Tyrkiets ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union blev godkendt af Det Europæiske Råd i Helsinki i 1999. Der har været førtiltrædelsesbistand til rådighed for Tyrkiet siden 2002. Det Europæiske Råd i Bruxelles den 16.-17. december 2004 anbefalede, at der indledes tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet.
- (4) På Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 20. juni 2000 blev det understreget, at landene i det vestlige Balkan er potentielle kandidater til medlemskab af Den Europæiske Union.
- (5) På mødet i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003 henviste Det Europæiske Råd til sine konklusioner fra København i december 2002 og Bruxelles i marts 2003 og gentog, at det var fast besluttet på fuldt ud og effektivt at støtte det europæiske perspektiv for landene i det vestlige Balkan, der vil blive en integrerende del af Den Europæiske Union, når de opfylder de opstillede kriterier.
- (6) Det Europæiske Råd i Thessaloniki i 2003 anførte også, at stabiliserings- og associeringsprocessen vil danne rammen om den europæiske kurs, som landene i det vestlige Balkan skal følge hele vejen frem til deres senere tiltrædelse.
- (7) Europa-Parlamentet har i sin beslutning om konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki anerkendt, at alle de vestlige Balkanlande bevæger sig i retning af tiltrædelse, men samtidig insisterede det på, at hvert enkelt land skulle vurderes ud fra sine egne fortjenester.
- (8) Alle vestlige Balkanlande kan derfor betragtes som potentielle kandidatlande, men der bør dog skelnes skarpt mellem kandidatlande og potentielle kandidatlande.
- (9) Det Europæiske Råd i Bruxelles den 17.-18. juni 2004 anbefalede, at der bør indledes tiltrædelsesforhandlinger med Kroatien.
- (10) Det Europæiske Råd i Bruxelles den 15.-16. december 2005 besluttede at indrømme Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien status som kandidatland.
- (11) Endvidere anbefalede Det Europæiske Råd i Bruxelles den 16.-17. december 2004, at Den Europæiske Union sideløbende med tiltrædelsesforhandlingerne bør indlede en intensiv politisk og kulturel dialog med hvert kandidatland.
- (12) Af hensyn til sammenhæng og konsekvens i fællesskabsbistanden bør bistanden til kandidatlandene såvel som til de potentielle kandidatlande gives inden for en sammenhængende ramme, hvor man udnytter den erfaring, der er gjort i forbindelse med tidligere førtiltrædelsesinstrumenter og Rådets forordning (EF) nr. 2666/2000 af 5. december 2000 om bistand til Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽³⁾. Bistanden bør også være i overensstemmelse med Fællesskabets udviklingspolitik, jf. EF-traktatens artikel 181 A.
- (13) Bistanden til kandidatlande samt til potentielle kandidatlande bør fortsat gå til at støtte dem i deres bestræbelser på at styrke demokratiske institutioner og retsstaten, at reformere den offentlige administration, at gennemføre økonomiske reformer, at respektere mennesker- og mindretalsrettigheder, at fremme ligestilling mellem kønnene, at støtte udviklingen af civilsamfundet og at fremme regionalt samarbejde såvel som forsoning og genopbygning og at bidrage til bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse i disse lande, og den bør derfor rettes mod at støtte en bred vifte af foranstaltninger vedrørende institutionsopbygning.

⁽¹⁾ Udtalelse af 6.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽²⁾ EUT C 231 af 20.9.2005, s. 67.⁽³⁾ EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005 (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 23).

- (14) Bistanden til kandidatlande bør derudover fokusere på vedtagelse og gennemførelse af hele fællesskabsretten og især forberede kandidatlandene til at gennemføre Fællesskabets landbrug- og samhørighedspolitik.
- (15) Bistanden til potentielle kandidatlande kan omfatte en vis tilpasning til fællesskabsretten og støtte til investeringsprojekter, idet der især tages sigte på at opbygge forvaltningskapacitet inden for regionaludvikling, udvikling af menneskelige ressourcer og landdistriktudvikling.
- (16) Bistanden bør ydes som led i en alsidig flerårig strategi, der afspejler prioriteterne i stabiliserings- og associeringsprocessen og de strategiske prioriteter i førtiltrædelsesprocessen.
- (17) Med henblik på at yde bistand til den finansielle del af denne strategi og uden at anfægte budgetmyndighedens beføjelser bør Kommissionen, som en integrerende del af dens årlige udvidelsespakke, gøre rede for, hvilke finansielle tildelinger den har til hensigt at foreslå for de kommende tre år ved hjælp af et flerårigt vejledende rammebeløb.
- (18) Komponenterne vedrørende omstillingsstøtte og institutionsopbygning og grænseoverskridende samarbejde bør være tilgængelige for alle modtagerlande for at bistå dem ved omstillingen og tilnærmelsen til EU og anspore dem til regionalt samarbejde.
- (19) Komponenten vedrørende regionaludvikling, komponenten vedrørende udvikling af menneskelige ressourcer og komponenten vedrørende udvikling af landdistrikter bør kun være tilgængelige for kandidatlande, der er godkendt til decentraliseret forvaltning af midler, for at hjælpe dem med at forberede sig til tiden efter tiltrædelsen, især hvad angår gennemførelsen af Fællesskabets politikker vedrørende samhørighed og udvikling af landdistrikter.
- (20) Potentielle kandidatlande og kandidatlande, der ikke er blevet godkendt til decentraliseret forvaltning af midler, bør alligevel under komponenten vedrørende omstillingsstøtte og institutionsopbygning kunne komme i betragtning til foranstaltninger og tiltag af en lignende art som dem, der foreligger under komponenten vedrørende regionaludvikling, komponenten vedrørende udvikling af menneskelige ressourcer og komponenten vedrørende udvikling af landdistrikter.
- (21) Bistanden bør forvaltes efter reglerne for ekstern bistand i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽¹⁾, og der bør gøres brug af de strukturer, der har vist sig at kunne fungere i førtiltrædelsesprocessen, for eksempel decentraliseret forvaltning, parvist samarbejde og TAIEX (Technical Assistance Information Exchange Instrument (Informationskontoret for Teknisk Bistand)), men der bør også være mulighed for innovative metoder, for eksempel implementering gennem medlemsstaterne via delt forvaltning i tilfælde af grænseoverskridende programmer for Den Europæiske Unions ydre grænser. Overførsel af viden og ekspertise inden for gennemførelse af fællesskabsretten fra medlemsstater med relevante erfaringer til dem, der modtager støtte i henhold til denne forordning, vil være særlig nyttig i denne forbindelse.
- (22) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.
- (23) De horisontale, årlige eller flerårige programmer for hvert enkelt land for gennemførelse af bistand under komponenten vedrørende omstillingsstøtte og institutionsopbygning og komponenten vedrørende grænseoverskridende samarbejde bør indgives til et udvalg i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF.
- (24) De flerårige programmer for gennemførelsen af komponenten vedrørende regionaludvikling, komponenten vedrørende udvikling af menneskelige ressourcer og komponenten vedrørende udvikling af landdistrikter bør også indgives til et udvalg i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF. Eftersom disse foranstaltninger vil ligge tæt op ad praksis i strukturfondene og i udvikling af landdistrikter, bør de så vidt muligt gøre brug af de eksisterende udvalg, der er oprettet for strukturfondene og udvikling af landdistrikter.
- (25) Når Kommissionen gennemfører denne forordning gennem centraliseret forvaltning, bør den være yderst omhyggelig med at beskytte Fællesskabets finansielle interesser og især anvende de relevante regler og standarder i fællesskabsretten, og når Kommissionen gennemfører denne forordning gennem andre former for forvaltning, bør Fællesskabets finansielle interesser sikres ved, at der indgås passende aftaler, som indeholder tilstrækkelige garantier i så henseende.
- (26) Reglerne om, hvem der er berettiget til at deltage i udbuds- og tilskudskontrakter, samt reglerne om leverancens oprindelse bør være i overensstemmelse med den seneste udvikling inden for Den Europæiske Union med hensyn til afbinding af bistand, men der bør stadig være en vis fleksibilitet, så der kan tages højde for ny udvikling på området.

(¹) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

(²) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (27) Hvis et modtagerland bryder de principper, som Den Europæiske Union er baseret på, eller ikke gør tilstrækkelige fremskridt hvad angår Københavnskriterierne og de prioriteter, der er fastsat i de europæiske partnerskaber eller tiltrædelsespartnerskaberne, skal Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen kunne træffe de nødvendige foranstaltninger. Fuldstændig og omgående underretning af Europa-Parlamentet bør sikres.
- (28) Der bør være bestemmelser, som gør det muligt for Rådet at ændre denne forordning ved en forenklet procedure med hensyn til et modtagerlands status.
- (29) Lande, som er modtagere under de andre instrumenter om regional ekstern bistand, bør på grundlag af gensidighed kunne deltage i indsatser under denne forordning, hvis dette giver en merværdi til fordel for den pågældende indsats' regionale, grænseoverskridende, transnationale eller globale indhold.
- (30) Målene for denne forordning, nemlig modtagerlandenes gradvise tilpasning til standarder og politikker i Den Europæiske Union, herunder eventuelt også fællesskabsretten, med henblik på medlemskab, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (31) Eftersom samarbejdsaktioner med tredjelande på det økonomiske, finansielle og tekniske område i henhold til EF-traktatens 181 A skal supplere de aktioner, som iværksættes af medlemsstaterne, er Kommissionen og medlemsstaterne forpligtet til at sikre samordning, sammenhæng og komplementaritet i forbindelse med deres bistand i overensstemmelse med de retningslinjer, der blev fastlagt for EU i 2001, for styrket operationel samordning mellem Fællesskabet og medlemsstaterne vedrørende ekstern bistand, navnlig ved hjælp af regelmæssige konsultationer og hyppige udvekslinger af relevante oplysninger under de forskellige faser af bistandsforløbet.
- (32) Et finansielt referencebeløb, jf. punkt 38 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽¹⁾, er medtaget i forordningen for hele instrumentets løbetid, uden at budgetmyndighedens beføjelser som fastsat i EF-traktaten derved berøres.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

- (33) Med indførelsen af det nye system for Fællesskabets førtiltrædelsesbistand bliver det nødvendigt at ophæve Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til Republikken Ungarn og Folkerepublikken Polen⁽²⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 2760/98 af 18. december 1998 om gennemførelse af et program for grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af Phare-programmet⁽³⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1266/1999 af 21. juni 1999 om samordning af støtten til ansøgerlandene som led i førtiltrædelsesstrategien⁽⁴⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1267/1999 af 21. juni 1999 om oprettelse af et strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument⁽⁵⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1268/1999 af 21. juni 1999 om fællesskabsstøtte til førtiltrædelsesforanstaltninger inden for landbrug og udvikling af landdistrikter i ansøgerlandene i Central- og Østeuropa i førtiltrædelsesperioden⁽⁶⁾, Rådets forordning (EF) nr. 555/2000 af 13. marts 2000 om iværksættelsen af foranstaltninger som led i førtiltrædelsesstrategien for Republikken Cypern og Republikken Malta⁽⁷⁾, Rådets forordning (EF) nr. 2500/2001 af 17. december 2001 om finansiell førtiltrædelsesstøtte til Tyrkiet⁽⁸⁾ og forordning (EF) nr. 2112/2005. Denne forordning bør ligeledes træde i stedet for forordning (EF) nr. 2666/2000, der udløber den 31. december 2006 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Modtagere og overordnet mål

Fællesskabet bistår de lande, der er anført i bilag I og II, med deres gradvise tilpasning til standarder og politikker i Den Europæiske Union, herunder eventuelt også til fællesskabsretten, med henblik på medlemskab.

⁽²⁾ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2257/2004 (EUT L 389 af 31.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 345 af 19.12.1998, s. 49. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1045/2005 (EUT L 172 af 5.7.2005, s. 78).

⁽⁴⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 68.

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 73. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005. (EUT L 344 af 21.12.2005, s. 23).

⁽⁶⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 87. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005.

⁽⁷⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 769/2004 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ EFT L 342 af 27.12.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005.

*Artikel 2***Anvendelsesområde**

1. Bistanden anvendes i givet fald i de modtagerlande, der er anført i bilag I og II, til at støtte følgende områder:

- a) styrkelse af demokratiske institutioner samt retsstaten
- b) fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og øget respekt for mindretalsrettigheder, fremme af ligestilling mellem kønnene og ikke-diskrimination
- c) reform af offentlig administration, herunder indførelse af et system, som gør det muligt at decentralisere bistandsforvaltningen til modtagerlandet efter reglerne i forordning (EF) nr. 1605/2002.
- d) økonomisk reform
- e) udvikling af civilsamfundet
- f) social inddragelse
- g) forsoning, tillidskabende foranstaltninger og genopbygning
- h) regionalt og grænseoverskridende samarbejde.

2. For lande, der er anført i bilag I, anvendes bistanden også til at støtte følgende områder:

- a) vedtagelse og gennemførelse af fællesskabsretten
- b) støtte til politikudvikling samt forberedelse til gennemførelse og forvaltning af Fællesskabets fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitik.

3. For lande, der er anført i bilag II, anvendes bistanden også til at støtte følgende områder:

- a) gradvis tilpasning til fællesskabsretten
- b) social, økonomisk og territorial udvikling, herunder bl.a. infrastruktur og investeringsrelaterede aktiviteter, navnlig inden for regionaludvikling, udvikling af menneskelige ressourcer og landdistriktudvikling.

*Artikel 3***Komponenter**

1. Bistanden programmeres og gennemføres efter følgende komponenter:

- a) omstillingsstøtte og institutionsopbygning
- b) grænseoverskridende samarbejde
- c) regionaludvikling
- d) udvikling af menneskelige ressourcer
- e) udvikling af landdistrikter.

2. Kommissionen sørger for koordinering og sammenhæng mellem bistand, der ydes under de forskellige komponenter.

3. Kommissionen vedtager regler for gennemførelse af denne forordning efter proceduren i artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Med henblik herpå bistås Kommissionen af det Ipa-udvalg, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

*Artikel 4***Politiske rammer for bistanden**

Der ydes bistand i henhold til denne forordning efter de overordnede politiske førtiltrædelsesrammer, der er fastsat i de europæiske partnerskaber og tiltrædelsespartnerskaberne, idet der tages behørigt hensyn til de rapporter og det strategipapir, der indgår i Kommissionens årlige udvidelsespakke.

*Artikel 5***Oplysninger om foreslåede vejledende finansielle tildelinger**

1. Med henblik på at støtte den strategiske planlægning, jf. artikel 6, gør Kommissionen hvert år over for Europa-Parlamentet og Rådet i form af et flerårigt vejledende rammebeløb rede for, hvilke finansielle tildelinger den har til hensigt at foreslå for de kommende tre år, idet der er taget hensyn til de finansielle overslag såvel som til de europæiske partnerskaber, tiltrædelsespartnerskaberne, rapporterne og strategipapiret.

2. Dette flerårige vejledende rammebeløb svarer til Kommissionens hensigter med hensyn til tildeling af midler fordelt på komponent, land og flerlandeforanstaltning. Det udarbejdes på grundlag af et sæt af objektive og gennemsigtige kriterier, herunder behovsvurdering, absorptionsevne, overholdelse af betingelser og forvaltningsevne. Der skal også tages behørigt hensyn til eventuelle ekstraordinære bistandsforanstaltninger eller midlertidige beredskabsprogrammer, der vedtages i henhold til en forordning om oprettelse af stabilitetsinstrumentet.

3. Det flerårige vejledende rammebeløb medtages i Kommissionens årlige udvidelsespakke, samtidig med at der bevares en treårig planlægningshorisont.

*Artikel 6***Planlægning af bistanden**

1. Der ydes bistand i henhold til denne forordning på grundlag af flerårige vejledende planer, der udarbejdes for det enkelte land i tæt samråd med de nationale myndigheder, således at de nationale strategier støttes, og det pågældende lands engagement og inddragelse sikres. Civilsamfundet og andre interessenter tilknyttes, når det er hensigtsmæssigt. Der tages også hensyn til andre bistandsprogrammer.

2. For landene i bilag I baseres bistanden navnlig på tiltrædelsespartnerskaberne. Bistanden dækker de prioriteter og den overordnede strategi, der følger af en regelmæssig analyse af situationen i hvert enkelt land, og som forberedelsen til tiltrædelse skal være koncentreret om. Bistanden planlægges i lyset af de kriterier, der blev fastlagt af Det Europæiske Råd i København i juni 1993, og de fremskridt, der er gjort med vedtagelse og gennemførelse af fællesskabsretten, samt det regionale samarbejde.

3. For landene i bilag II baseres bistanden navnlig på de europæiske partnerskaber. Bistanden dækker de prioriteter og den overordnede strategi, der følger af en regelmæssig analyse af situationen i hvert enkelt land, og som forberedelsen til yderligere integration i Den Europæiske Union skal være koncentreret om. Bistanden planlægges i lyset af de kriterier, der blev fastlagt af Det Europæiske Råd i København i juni 1993, og de fremskridt, der er gjort med gennemførelse af stabiliserings- og associeringsaftaler, herunder det regionale samarbejde.

4. I de flerårige vejledende planer angives vejledende tildelelser til de vigtigste prioriteter inden for hver komponent, idet der tages hensyn til den vejledende fordeling pr. land og pr. komponent, der er foreslået i det flerårige vejledende rammebeløb. De viser i givet fald også eventuelle midler, der er afsat til flerlandeprogrammer og horisontale initiativer.

5. De flerårige vejledende planer udarbejdes for tre år ad gangen. De tages op til revision hvert år.

6. Kommissionen vedtager de flerårige vejledende planer og de årlige revisioner deraf efter proceduren i artikel 14, stk. 2, litra a).

Artikel 7

Programmering

1. Der ydes bistand i henhold til denne forordning via flerårige eller årlige programmer, der udarbejdes pr. land og pr. komponent eller i givet fald pr. landegruppe eller pr. tema i overensstemmelse med de prioriteter, der er opstillet i de flerårige vejledende planer.

2. I programmerne fastlægges mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsform samt det samlede finansieringsbeløb. Der gives en kortfattet beskrivelse af den type aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de til hver type aktion svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. De indeholder resultaterne af eventuelle erfaringer fra tidligere bistand, hvis det er relevant. Målene skal være specifikke, relevante og målelige og have benchmark med faste frister.

3. Kommissionen vedtager de flerårige og årlige programmer samt eventuelle revisioner af disse efter procedurerne i artikel 14, stk. 2.

AFSNIT II

REGLER VEDRØRENDE SPECIFIKKE KOMPONENTER

Artikel 8

Komponent vedrørende omstillingsstøtte og institutionsopbygning

1. Komponenten vedrørende omstillingsstøtte og institutionsopbygning hjælper de lande, der er anført i bilag I og II, med at nå de i artikel 2 fastlagte mål.

2. Den kan blandt andet benyttes til at finansiere kapacitets- og institutionsopbygning samt investering, forudsat at sidstnævnte ikke er omfattet af artikel 9-12.

3. Der kan også ydes bistand under denne komponent til at støtte de i bilag I og II anførte landes deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer. Derudover kan der ydes bistand til regionale og horisontale programmer.

Artikel 9

Komponent vedrørende grænseoverskridende samarbejde

1. Komponenten vedrørende grænseoverskridende samarbejde kan støtte de i bilag I og II anførte lande i regionalt, grænseoverskridende og i givet fald transnationalt og interregionalt samarbejde indbyrdes og mellem dem og medlemsstaterne.

2. Et sådant samarbejde skal have til formål at fremme godt naboskab, stabilitet, sikkerhed og velstand af gensidig interesse for alle berørte lande og at tilskynde dem til harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling.

3. I tilfælde af grænseoverskridende samarbejde med medlemsstater skal reglerne for de finansielle bidrag fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og nærværende forordning være de relevante bestemmelser, der er fastsat i artikel 21 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (¹).

4. Samarbejdet vil blive koordineret med andre EF-instrumenter til grænseoverskridende, transnationalt og interregionalt samarbejde. Hvis der er tale om grænseoverskridende samarbejde med medlemsstater, dækker denne komponent regionerne på begge sider af den eller de respektive grænser, uanset om det er land- eller søgrænser.

(¹) Se side 25 i denne EUT.

5. Inden for de mål, der er fastsat i denne artikel, kan denne komponent blandt andet benyttes til at finansiere kapacitets- og institutionsopbygning samt investering.

Artikel 10

Komponent vedrørende regionaludvikling

1. Komponenten vedrørende regionaludvikling støtter landene i bilag I med politikudvikling samt forberedelse til gennemførelse og forvaltning af Fællesskabets samhørighedspolitik, navnlig deres forberedelse til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden.

2. Den kan navnlig bidrage til at finansiere den type foranstaltninger, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 af om oprettelse af en Samhørighedsfond ⁽²⁾.

Artikel 11

Komponent vedrørende udvikling af menneskelige ressourcer

1. Komponenten vedrørende udvikling af menneskelige ressourcer støtter landene i bilag I med politikudvikling samt forberedelse til gennemførelse og forvaltning af Fællesskabets samhørighedspolitik, navnlig deres forberedelse til Den Europæiske Socialfond.

2. Den kan især bidrage til at finansiere den type foranstaltninger, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Socialfond ⁽³⁾.

Artikel 12

Komponent vedrørende udvikling af landdistrikter

1. Komponenten vedrørende udvikling af landdistrikter støtter landene i bilag I med politikudvikling samt forberedelse til gennemførelse og forvaltning af Fællesskabets fælles landbrugspolitik. Den skal især bidrage til en bæredygtig tilpasning af landbrugssektoren og landdistrikterne og til at forberede kandidatlandene til gennemførelse af fællesskabsretten hvad angår den fælles landbrugspolitik og tilknyttede politikker.

2. Den kan især bidrage til at finansiere den type foranstaltninger, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 79 i denne EUT.

⁽³⁾ Se side 12 i denne EUT.

⁽⁴⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

AFSNIT III

ORVALTNING OG GENNEMFØRELSE

Artikel 13

Forvaltning af bistanden, indberetning

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne forordning og handler efter proceduren i artikel 14 og gennemførelsesbestemmelserne i artikel 3, stk. 3.

2. Foranstaltninger under denne forordning forvaltes, kontrolleres, evalueres og indberettes i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. Fællesskabsfinansiering kan især tage form af finansieringsaftaler mellem Kommissionen og modtagerlandet, indkøbsaftaler eller tilkudsftaler med nationale eller internationale offentligtretlige organer eller fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for at gennemføre foranstaltningen, eller arbejdskontrakter. For grænseoverskridende programmer med medlemsstater efter artikel 9 i denne forordning kan selve gennemførelsen overdrages til medlemsstaterne, og i så fald gennemføres de ved delt forvaltning efter de relevante bestemmelser i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. I tilfælde af delt forvaltning handler den forvaltende myndighed efter reglerne og principperne i forordning (EF) nr. 1083/2006.

3. Kommissionen kan også modtage og forvalte midler fra andre donorer som en formålsbestemt indtægt efter artikel 18 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 for at gennemføre foranstaltninger sammen med disse donorer.

4. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen i henhold til artikel 54 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, beslutte at overlade offentligtretlige opgaver og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de organer, der er anført i artikel 54, stk. 2, i denne forordning. De organer, der er defineret i artikel 54, stk. 2, litra c), i denne forordning, kan få overdraget offentligtretlige opgaver, hvis de har en anerkendt international status og overholder de internationalt anerkendte forvaltnings- og kontrolsystemer, og der bliver ført tilsyn med dem af en offentlig myndighed.

5. Budgetforpligtelser for foranstaltninger, der løber over mere end et regnskabsår, kan opdeles på flere år i årlige trancher.

6. Kommissionen sender hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af Fællesskabets bistand under denne forordning. Rapporten skal indeholde oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er finansieret i årets løb, og om resultaterne af overvågningsarbejdet, og den giver en vurdering af de resultater, der er opnået i forbindelse med gennemførelsen af bistanden.

Artikel 14

Udvalg

1. Der nedsættes et Ipa-udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. Det bistår Kommissionen med navnlig at sikre koordinering og sammenhæng mellem bistand, der ydes under de forskellige komponenter, jf. artikel 3, stk. 2.

Ipa-udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

2. a) Kommissionen vedtager de flerårige vejledende planer og årlige revisioner deraf, jf. artikel 6 i nærværende forordning, samt programmerne vedrørende bistand, der skal ydes i henhold til artikel 8 og 9 i nærværende forordning, efter proceduren i artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Med henblik herpå bistås Kommissionen af Ipa-udvalget.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

b) Kommissionen vedtager programmerne vedrørende bistand, der skal ydes i henhold til artikel 10 i nærværende forordning, efter proceduren i artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Med henblik herpå bistås Kommissionen af Koordinationsudvalget for Fondene, der er omhandlet i artikel 103 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

c) Efter at have hørt det udvalg, der er omhandlet i artikel 147 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, vedtager Kommissionen programmerne vedrørende bistand, der skal ydes i henhold til artikel 11 i nærværende forordning, efter proceduren i artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Med henblik herpå bistås Kommissionen af Koordinationsudvalget for Fondene, der er omhandlet i artikel 103, i forordning (EF) nr. 1083/2006.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

d) Kommissionen vedtager programmerne vedrørende bistand, der skal ydes i henhold til artikel 12 i nærværende forordning, efter proceduren i artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Med henblik herpå bistås Kommissionen af Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne, der er nedsat i henhold til artikel 90 i forordning (EF) nr. 1698/2005.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Finansieringsafgørelser, der ikke er omfattet af et flerårigt eller årligt program, vedtages af Kommissionen efter proceduren i denne artikels stk. 2, litra a).

4. Kommissionen vedtager ændringer af de flerårige eller årlige programmer og de afgørelser, der er omhandlet i stk. 3, såfremt de ikke indebærer væsentlige ændringer af karakteren af de oprindelige programmer og foranstaltninger, og såfremt de, for så vidt angår det finansielle element, ikke overstiger 20 % af det samlede beløb, der er tildelt det pågældende program eller den pågældende foranstaltning, inden for en grænse på 4 mio. EUR. Det udvalg eller den komité, der afgav udtalelse om det oprindelige program eller den oprindelige foranstaltning, underrettes om alle afgørelser om ændringer.

5. En observatør fra Den Europæiske Investeringsbank deltager i udvalgenes og komitéernes arbejde i spørgsmål, der vedrører banken.

Artikel 15

Bistandstyper

1. Bistanden i henhold til denne forordning kan blandt andet benyttes til at finansiere investeringer, indkøbsaftaler, tilskud, herunder rentegodtgørelser, lånegarantier og finansiell bistand, budgetstøtte og andre særlige former for budgetbistand samt bidraget til kapitalen i internationale finansielle institutioner eller regionale udviklingsbanker, såfremt Fællesskabets finansielle risiko er begrænset til størrelsen af disse beløb. Budgetstøtten er exceptionel, med præcise mål og dertil knyttede benchmark, og er betinget af, at administrationen af modtagerlandets offentlige finanser er tilstrækkelig gennemskuelig, pålidelig og effektiv, og at der er indført veldefinerede sektorrettede eller makroøkonomiske politikker, der i princippet er godkendt af internationale finansieringsinstitutioner. Udbetaling af budgetstøtte er betinget af, at der gøres tilfredsstillende fremskridt i retning af at nå målene med hensyn til virkninger og resultater.

2. Bistanden kan tage form af administrative samarbejdsforanstaltninger med inddragelse af offentligt ansatte eksperter, der udsendes af medlemsstaterne. Sådanne projekter gennemføres efter gennemførelsesregler, der fastsættes af Kommissionen.

3. Bistanden kan også benyttes til at dække omkostningerne i forbindelse med Fællesskabets deltagelse i internationale missioner, initiativer eller organisationer, der arbejder for modtagerlandets interesser, herunder administrationsomkostninger.

4. Fællesskabsfinansieringen benyttes i princippet ikke til at betale skatter og afgifter i de modtagerlande, der er anført i bilag I og II.

Artikel 16

Støtteforanstaltninger

Bistanden kan også benyttes til at dække omkostninger i forbindelse med forberedelse, opfølgning, kontrol, revision og evaluering, som er umiddelbart nødvendige for programstyringen og for at nå målene for programmet, navnlig undersøgelser, møder, information og presseomtale, udgifter i forbindelse med edb-net til informationsudveksling samt alle andre udgifter til administrativ og teknisk bistand, som Kommissionen kan benytte sig af til programstyringen. Den dækker også omkostninger til administrativ støtte med henblik på dekoncentration af programstyring til Kommissionens delegationer i tredjelande.

Artikel 17

Gennemførelse af bistanden

1. Kommissionen og modtagerlandene indgår rammeaftaler om gennemførelsen af bistanden.
2. Sideaftaler vedrørende gennemførelse af bistanden indgås mellem Kommissionen og modtagerlandet eller i givet fald dets ansvarlige myndigheder.

Artikel 18

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Alle aftaler, der indgås på baggrund af denne forordning, skal indeholde bestemmelser, der sikrer beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, især hvad angår svig, korrupsion og enhver anden uregelmæssighed, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽¹⁾, Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽³⁾.
2. I aftalerne skal det udtrykkeligt angives, at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelse til at foretage revision på grundlag af bilag og på stedet hos alle kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget fællesskabsmidler. De skal også udtrykkeligt tillade Kommissionen at foretage kontrol og inspektion på stedet som fastsat i forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96.
3. I alle kontrakter, der indgås i forbindelse med gennemførelse af fortiltrædelsesbistand, skal Kommissionens og Revisi-

onsrettens rettigheder sikres, som det fremgår af stk. 2, såvel under som efter gennemførelsen af kontrakterne.

Artikel 19

Regler for deltagelse og oprindelse, tilskudsberettigelse

1. Ved indkøbs- eller tilskudsftaler, der finansieres i henhold til denne forordning, er deltagelse åben for alle fysiske personer, der er statsborgere i, og juridiske personer, der er etableret i en medlemsstat, et land, der er et modtagerland i henhold til denne forordning, et land, der er et modtagerland i henhold til det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, eller en stat, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
2. Ved indkøbs- eller tilskudsftaler, der finansieres i henhold til denne forordning, er deltagelse også åben for alle fysiske personer, der er statsborgere i, og juridiske personer, der er etableret i et andet land end de i stk. 1 nævnte, forudsat at der er sikret gensidig adgang til deres eksterne bistand.

Gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand fastlægges ved hjælp af en særlig afgørelse vedrørende et givet land eller en given regional landegruppe. En sådan afgørelse træffes af Kommissionen i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 14, stk. 2, litra a), og skal være i kraft mindst et år.

Indrømmelsen af gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand baseres på en sammenligning af Fællesskabet og andre donorer og finder sted på sektorniveau eller landeniveau, hvad enten det er donor- eller modtagerland. Beslutningen om at indrømme et donorland denne gensidighed baseres på gennemsigtheden, sammenhængen og proportionaliteten i denne donors bistand, herunder dens kvalitative og kvantitative egenart. Der føres konsultation med modtagerlandene som led i den procedure, der er beskrevet i dette stykke.

3. Ved indkøbs- eller tilskudsftaler, der finansieres i henhold til denne forordning, er deltagelse åben for internationale organisationer.
4. Ekspertter, der foreslås i forbindelse med procedurerne for indgåelse af aftaler, skal ikke opfylde de nationalitetsbetingelser, der er nævnt i stk. 1 og 2.
5. Alle leverancer og materialer, der indkøbes under en aftale, der finansieres i henhold til denne forordning, skal have oprindelse i Fællesskabet eller i et land, der er støtteberettiget i henhold til stk. 1 eller 2. I denne forordning forstås oprindelse således, som det er fastlagt i de relevante fællesskabsbestemmelser om oprindelsesregler til toldmæssige formål.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

6. Kommissionen kan i behørigt begrundede undtagelsestilfælde tillade, at fysiske personer, som er statsborgere i, og juridiske personer, som er etableret i andre end de i stk. 1 og 2 nævnte lande, deltager, eller at der købes leverancer og materialer af en anden oprindelse end den i stk. 5 nævnte. Undtagelserne kan begrundes med, at varerne og tjenesteydelserne ikke står til rådighed på de berørte landes markeder, at sagen er yderst hastende, eller at reglerne om berettigelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre et projekt, et program eller en foranstaltning.

7. I henhold til artikel 114 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 kan der ydes tilskud til fysiske personer.

8. Når Fællesskabets finansiering vedrører en foranstaltning, som gennemføres via en international organisation, er deltagelse i de relevante kontraktlige procedurer åben for alle fysiske eller juridiske personer, der er berettigede i henhold til stk. 1 og 2, og for alle fysiske eller juridiske personer, der er berettigede i henhold til den pågældende organisations regler, idet det påses, at alle donorer behandles ens. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

Når Fællesskabets finansiering vedrører en foranstaltning, som samfinansieres med et tredjeland, der er omfattet af gensidighed som fastlagt i stk. 2, eller med en regional organisation eller en medlemsstat, er deltagelse i de relevante kontraktlige procedurer åben for alle fysiske eller juridiske personer, der er berettigede i henhold til stk. 1, 2 og 3, og for alle fysiske eller juridiske personer, der er berettigede i henhold til reglerne i det pågældende tredjeland, den pågældende regionale organisation eller medlemsstat. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

Artikel 20

Sammenhæng, kompatibilitet og koordination

1. Programmer og projekter, som finansieres i henhold til denne forordning, skal være forenelige med EU's politikker. De afstemmes efter de aftaler, som Fællesskabet og dets medlemsstater har indgået med modtagerlandene, og forpligtelserne i henhold til multilaterale aftaler, som de er part i.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer sammenhæng mellem fællesskabsbistanden i henhold til denne forordning og finansiel bistand fra Fællesskabet og medlemsstaterne gennem andre interne og eksterne finansieringsinstrumenter og fra Den Europæiske Investeringsbank.

3. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for at koordinere deres respektive bistandsprogrammer for at øge bistandens virkning og effektivitet i overensstemmelse med de fastlagte retningslinjer for styrkelse af den operationelle koordination

inden for ekstern bistand og med henblik på harmonisering af politikker og procedurer. Koordinationen indebærer regelmæssige konsultationer og hyppig udveksling af oplysninger under de forskellige faser af bistandsforløbet, navnlig på stedet, og udgør et vigtigt skridt i medlemsstaternes og Fællesskabets programmeringsproces.

4. Kommissionen skal i kontakt med medlemsstaterne tage de nødvendige skridt til at garantere en passende koordination og harmonisering og et passende samarbejde med multilaterale og regionale institutioner og enheder såsom de internationale finansieringsinstitutioner, De Forenede Nationers særorganisationer, fonde og programmer, og donorer uden for EU.

Artikel 21

Suspension af bistanden

1. Respekt for principperne om demokrati, retsstaten og for menneskerettigheder og mindretalsrettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er et væsentligt element i anvendelsen af denne forordning og tildeling af bistand i henhold til den. Fællesskabsbistand til Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien, herunder Kosovo, er også underlagt de betingelser, der er fastlagt af Rådet i konklusionerne fra 29. april 1997, navnlig hvad angår modtagernes tilsagn om at gennemføre demokratiske, økonomiske og institutionelle reformer.

2. Hvis et modtagerland ikke respekterer disse principper eller forpligtelserne i det relevante partnerskab med EU, eller der ikke gøres tilstrækkelige fremskridt hen imod opfyldelsen af tiltrædelseskriterierne, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, tage passende skridt med hensyn til al bistand, der ydes til et modtagerland under denne forordning. Europa-Parlamentet underrettes fuldt ud og omgående om de afgørelser, der måtte blive truffet i denne forbindelse.

Artikel 22

Evaluering

Kommissionen evaluerer regelmæssigt resultaterne og effektiviteten af politikker og programmer samt programmeringens effektivitet for at fastslå, om målene er nået, og sætte den i stand til at fremsætte henstillinger med henblik på at forbedre fremtidige aktioner. Kommissionen sender relevante evalueringsrapporter til de udvalg, der er omhandlet i artikel 14, til drøftelse. Resultaterne heraf skal indgå i programudformningen og ressourcetildelingen.

AFSNIT IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Modtagerlandets status

Hvis et modtagerland, der er anført i bilag II, får kandidatstatus med henblik på tiltrædelse af EU, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen om at overføre dette land fra bilag II til bilag I.

Artikel 24

Interinstrumental bestemmelse

For at sikre en sammenhængende og effektiv fællesskabsbistand kan Kommissionen efter proceduren i artikel 14, stk. 2, litra a), beslutte, at andre tredjelande, territorier og regioner kan nyde godt af foranstaltninger under denne forordning, hvis det pågældende projekt eller program har en regional, grænseoverskridende, transnational eller global karakter. Kommissionen skal i denne forbindelse bestræbe sig på at undgå overlappning af andre instrumenter for ekstern finansiel bistand.

Artikel 25

Overgangsbestemmelser

1. Forordning (EØF) nr. 3906/89, (EF) nr. 2760/98, (EF) nr. 1266/1999, (EF) nr. 1267/1999, (EF) nr. 268/1999, (EF) nr. 555/2000, (EF) nr. 2500/2001 og (EF) nr. 2112/2005 ophæves med virkning fra den 1. januar 2007.

Disse forordninger samt forordning (EF) nr. 2666/2000 gælder fortsat for retsakter og forpligtelser til gennemførelse af budgetterne for årene forud for 2007 og for gennemførelse af

artikel 31 i akten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af de traktater, som Den Europæiske Union bygger på⁽¹⁾.

2. Hvis det bliver nødvendigt med særlige foranstaltninger for at lette overgangen fra det system, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 3906/89, (EF) nr. 2760/98, (EF) nr. 1266/1999, (EF) nr. 1267/1999, (EF) nr. 1268/1999, (EF) nr. 555/2000, (EF) nr. 2666/2000 eller (EF) nr. 2500/2001, til det, der indføres ved denne forordning, vedtages sådanne foranstaltninger af Kommissionen efter procedurerne i artikel 14 i denne forordning.

Artikel 26

Finansielt referencebeløb

Det finansielle referencebeløb for gennemførelse af denne forordning i perioden 2007-2013 er på 11 468 mio. EUR. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for de finansielle overslag.

Artikel 27

Revision

Inden den 31. december 2010 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en evaluering af gennemførelsen af forordningen i de første tre år; rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag med de nødvendige ændringer af instrumentet.

Artikel 28

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2006.

På Rådets vegne

E. TUOMIOJA

Formand

⁽¹⁾ EUT L 157 af 21.6.2005, s. 203.

BILAG I

- Kroatien
 - Tyrkiet
 - Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.
-

BILAG II

- Albanien
 - Bosnien-Hercegovina
 - Montenegro
 - Serbien, herunder Kosovo ⁽¹⁾.
-

⁽¹⁾ Som defineret i FN's Sikkerhedsråds resolution 1244.